

خالىد ئىرتوغرول

جايى يانز قىيەم

ئەو پىاۋەى

لە دوۋى خۆى دە گەر پىت

نوپاوهی
له دووی خوی ده گهریت

ناوی کتیب: نه و پیاوړی له دووی خوی ده گ پیت

نووسر: خالد نیرتو غرو

وهرگیت: شهیدا علی

له به پړوه به رایه تی گشتی کتیبخانه گشتیه کان

ژماره (۱۱۸۹) ی سالی ۲۰۰۹ ی پی دراوه

ناوند راکړاندې نار

بنکه ی سره کی بلاو کړنمویه بهرهمه کانی ناوړندی راگه یانندی نار - سلیمانی / شه قلمی پیرمیرد

0770 358 7100 - 0750 106 9589 www.aramediacenter.com | Info@aramediacenter.com

© سرجه مافه کانی هم بهرهمه پاریزراوه بو ناوړندی راگه یانندی نار

بی ریکه وتنی فمری نیوان ناوړندی راگه یانندی نار و دهزگای بهرهمه پین و نووسوه، ناوړنده که رت اادات به له چاپدانه وه کویې کردن یاخود دابه زانندی له سایت و توره کومه لایه تیه کان، یاخود خست سرشیوازی دهنگ بو میدیاکان بهر شیوازیک بیت. سرپیچیکاریش تووشی سزای یاسایی ده بیت.

پیشه‌کی

نازارو نارہ حەتیەکانی سالانی دوورو درێژی خویندەم بە ئومیدی
گەشتەم بە ئەمۆ بە پێکرد. بۆیە باش بیرم دیت ئەو پۆژە یە کەم
هەنگاوم نایە پیشە ی مامۆستایییە وە گیانم تەژی بوو لە کۆمەڵێک
هەستی جوان. بوون بە مامۆستا... وەک سەرکردە یە کە ولاتانیکی
پزگار کردبێ، هەستی سەر بە رزی و لە رزکی شیرین پەیتا پەیتا هەموو
گیانمی دادەپۆشی.

دەتوت لەم دنیا یە دا من یە کەم کەسم کە ئەم پیشە یە م هەلبژاردبێت،
پێم دەکەوتە هەر کەسێک دەمپرسی:

- ئەو مامۆستایە تی چۆنە؟

ئەو وەلامانە ی وەر مەدە گرت زۆر بە یان یە ک شت بوون:

- مامۆستایە تی؟ پیشە یە کی زۆر جوانە بێگومان... بەلام ئەو

بەهاو پێژە ی جارانی نەماو.

هەندیکیش ئەو نەندە بەخۆشی باسیان دەکرد، حەزم دەکرد هەر
ئەو کاتە پاکەم بۆ قوتابخانە و تیکە لاوی هەراو هوریای ئەو مندالە
جوانانە بێم. بەلام کە میش نەبوون ئەوانە ی هەر کە گوێیان لە وشە ی
"مامۆستای" دەبوو لچیان هەلدە قروچکاند و بە وەلامەکانیان
خوینمیان دەکردە سەهۆل، بەلام من هەمیشە حەزم بە بیستنی شتە
جوان و خۆشەکان بوو زوو وەلامە ترسێنەرەکانم پشتگوێ دەخست.

خۆم پېڅخست بۇ پۇشتن بۇ ئۇ شويىنەى لىتى دامەزراپووم. لەگەل
 ئۇ كۆمەلە دۆست و خزم و خۆشەويستانەدا بووم كە ماتبوون بۇ
 مالمان تا مال ئاوايىم لى بكن. لاي ئىمە عادەت وايە گەر كە سىڭ
 بېوات بۇ شويىنكى دور پىي دەلئىن: "خوات لەگەل بىت، بە خىر
 بچىت و بە خىر بىتەو". بەم جۆرە ھەم دلئەوايىت دەكەن و ھەم
 دەيسەلمىتن كە ھاويەشى شىن و شادمانىن. بۇ يەكەم جارپو ھەستم
 بەو پالېشتىيە دەروونىيە دەكرد كە لەم نەرىتە جوانەدا ھەيە. ئۇ
 شەو قسە و باس زۆر گەرم بوو بابەتەكەش مامۇستايى بوو.
 مامۇستايەكى پىرى دىيادىدە، كە زۆر پىزم بۇ كە سىتى و زانستەكەى
 ھەيە، باسى لە نەيىنەكانى سەرگەوتن دەكرد لەم پىشەيەدا. ئۇ
 زانىارىيانە ئەوئەندە بەلامو ھە گرنىبوون، خۆم بۇ نەگىرا و تاوم دايە
 قەلەم و كاغەزو نووسىمەنەو.

يەكەم ئامۇزگارى: "مامۇستا، ھەموو شىتەكى گوندەكەيە. لە
 پاستىدا ئەمە لە ئاكارى پېغەمبەرەنە، چ شىتەك لە فېرکردنى پەوشت و
 زانست بەسوودترە؟ بۇيە مامۇستا گرنە بزانىت چى دەدات بە كى؟
 كە دەيەوئ شىتەكى پاست فېرى كە سىڭ بكات، پىويستە نەيشكىنىت
 و نەيترسىنىت و ھەستى برىندار نەكات. لەوانەيە بىەوئ چاكەيەك
 ئەنجام بدات بەلام سەرەنجامەكەى خراپ بشكىتەو."

دوومە: "مامۇستايەك پېچەوانەى نەرىت و باوہپى گوندىيان بىت
 و تىكەلاويان نەبىت و لىيان رابكات، ھەم سەرگەوتو ئابىت وە ھەم

ئاسوودە نابىت لە ناوياندا، بەلکو لەوانە يە نەيشيگرە خۆيان. دەبىت سەرەتا خەلکی گوند هەست بە دلسۆزی مامۆستا بکەن، ئەوسا دەرگاكانيان ئاوەلا دەکەن و پەيوەنديیەکی گەرمی لەگەڵ دەبەستن. بۆيە پتويستە مامۆستای ئەو گونده لە پيشەکەي خۆی و زانستی دەرووناسی باش شارەزابىت، چونکە کاری مامۆستايەتی لای نيمە تەنها فيترکردنی منداڵان نيە، بەلکو لە هەمان کاتدا پتويستە ڕيگە چارەي گونجاوی پتويست بۆ ئەو کيشانەي لە گونددا هەن.

سپيەم: "لە جەژنان و شايی و بۆنە جۆراوجۆرەکاندا هەموو چاوەکان بۆ مامۆستا دەگەڕيڤن. بيگومان پتويستە مامۆستاش پەچاوی ئەمانە بکات، ئەمەش داخوازی پاشخانتيکی کلتوري دەولەمەندە، لەبەرئەو زانباريیە تيوريیەکانی نيۆ پەرتووکه کان بەس نين بۆ ئەم مەبەستە. مامۆستا لەسەريتی ژيان وەکو قوتابخانەيەکی گەورە ببينيّت و لە هەر پووداو و بەسەرھاتيک پەندو ئەزموون وەرگريّت و گرنگە هەموو ئەسووکه وتيکی بە ئەندازە بىت.

چوارەم: "زانستە دینی يەکان چرای دڵن و، زانستە سرووشتيیەکانيش پوناکی ژيرين، بە يە کگرتنی هەردووکیان پاستی دەرەكە وىت. قوتابی دەتوانىت بەم دوو بālە بەرز بىتەو و سەرکەوتوو بىيّت. گەر ئەم دوو زانستە لە يە کتری جيا ببنەو و يەكەميان دەمارگيري لى پەيدا دەبى و دووھەميشيان فيل و گومانی

لی چیده بیت". ئەم وتانەى سەرەوہ ھى مامۆستايەكى بە پۈزە
سەبارەت بە پەرەردە و فێرکردن. بە دل گویم ھەڵخستبوو.

پنجەم: "قوتابخانە و مزگەوت دوو کۆلەكە سەرەکییەكى
گوندن، بوون و ئاسوودەیی و تەبایی ئەو گوندە بەندە بە پتەویی و
سەلامەتی ئەم دوو پایەییەو، لە مزگەوتدا كەشى خواناسی، لە
قوتابخانەشدا كەشى زانست بالادەستە. یەكێکیان پق و دوژمنایەتی
لادەبات و براپەتی دەھێنێت، ئەوی تریشیان نەفامی ھەلدەگرێت و
داوەتی شارستانیتی دەكات. بەم جۆرە ئەو گوندە بە گشتی لە
كەشێكى قوتابخانەییەدا فێری زانست و براپەتی و پیشچوون و
مەرداپەتی دەبێت. ئەمانەش بە پابەراپەتی مەلاو مامۆستای ئەو
گوندە دێتە مەیدان. "مامۆستا بە پەپگەریبوون و تێكەڵاونەبوونی
لەگەڵ كۆمەڵی مزگەوت، دزایەتی پەرۆزترین شوناسی گوند دەكات.
ئەگەر پیشنووی مزگەوتیش قوتابخانە بە بێ باوەری دابنێت، ئەوا
پزىسكى ناشووب ئەو گوندە دەگرێتەو. لە كاتیكدا پەيوەندییەكى
گەرموگۆپى نێوان ئىمام و مامۆستا تاییەتەندییەكە كە ھەموو
خەلكى گوندی چاوەڕپى دەكەن. ئەو شەو تا درەنگانێك
دانیشتنەكەمان بەردەوام بوو كە بە تاسەو شەوقێكى نۆزەوہ گویم
پاگرتبوو. دەفتەرى ئەم تێبینیانەم خستە ناو كۆل و بارەكەمەو،
چونكە دەبووہ مامۆستاو ھاوێم.

ناخوښی و ساته تاله کانی کوڅا پیره که

دو کاترمیر بوو به ړنگاوه بووم. به درېژایی نه و کاته
یاده وهریبه کانی سیازده سالی خویندتم وه کو شریټیکي سینه مایی
دهاته پیش چاو... له پاش هر نیمه نیکیش دووانه ی "قوتابخانه و
قوتابی" قوت دهوونه وه له بهرده ممد. چند بیر وهریبه کی
په نگاوپه نگ بوون خوايه!

پژژانی رابردووم به خه ون بینین به قوتابخانه یه کی خنجیلانه،
ژووریکي بچوک له تهنیشتیدا بچو حه وانه وه، باخچه یه که خه ونه کانی
مندالیمی تیا به دیبیتم، دره ختیک پشتی پیوه بدهم و له سیبه ریدا
بخوینمه وه... وه قوتابیبه بچوکه نازداره کانم و... چیترو، چیترو...
هموونه مانه با نه ندیشه ییش بن جوش و خروشیکي زوریان
پیده دام.

نه ی گوندیبه کان؟ که یه که مجار ماموستا ده بینن:

"به خیر هاتیت کاکی ماموستا!" به گرم و گورپیبه وه ده ست دریز
ده که ن بچو ته وقه. "هر پیویستیبه که هه بوو بچو خاتری خوا شهرم
نه که یت ها! نه ها نه وه مالی نیمه یه نا له ویا!" گوندییان زور
میوانپه روهرن. نه م خه یال له چند جوانه! هیوا ده خاته دلای مرقفه وه و
ناسووده ی ده کات، گومانه کان پاده مالیت و نارامت ده کاته وه.

له وه نه چی به بدهم خه یال وه ورته ورتم کردیت چونکه هاوکه شته
پیره که ی تهنیشتم به ړیزه وه لیی پرسیم:

- خويىندكاريت پۆله ؟

- له پاستيدا تا دوينيش قوتابى بووم، پيشه كه مان مامۇستايە تېپە

بەلام وا دياره قوتابيتيش له گەلمان دەبيت تا خانه نشين دەبين...

- وايه تەنھا مامۇستاکان قوتابی نين بەلگو دنيا قوتابخانە يەكەو

ئيمەى مرقىش هەموو قوتابىن تىيدا. مندالېك كە لە دايك دەبيت

ناوى لەم قوتابخانە يە تۆمار دەكرىت، ئەو هەشى دەمرىت بېوانامەكەى

وەردەگرىت، بەلام واى ئەگەر نمرەكەى باش نەبيت!

پىرى دنيا ديدە خەيال بردىه وه وهك چۆن منيش دەكەوتە دنياى

بىرگەردنە وه وه، چاوى بېرىووه خالېك و دالغەى پۆيشتبوو، تا دەبوو

چاوانى تەپتر دەبوون، برژانگە پېچخواردووه كانى دەورى ئەو

چاوانەيان گرتبوو كە هەورى فرمىسك تىيدا سەماى دەكرد، بە دوايدا

دلۆپەكان پىزيان بەست و دانە دانە بە پيشە سىپىيەكەيدا هاتنە

خوارە وه.

ترسام بېتە بېرېزى كەر هۆى ئەم گريانە بېرسم لەم پىره

پووشىرينە، دواى ماوه يەك كەوتە وه قسە:

- پۆلەكەم! تۆش وهكو ئەو مامۇستايەى گوندى ئيمە نەبيت!

كە بينى بە شەوقە وه گويم لىگرتووه، بەردەوام بوو:

- من سەردەمانىك كويخاى گوندىكە مان بووم بۆ ماوهى شازدە

سالى پەبەق، دەولەمەند بووم، مەرو مالاتيكي زۆرم هەبوو، بەدرىژايى

دە سال سى شوان پانەكانمىيان دەلە وه پانە. كەمىك لە دوورى دى

كۆشكىكى دوو قاتم ھەبوو، كى بەھاتايەتە گوند منى دەناسى، ژوورېكم
لە تەنېشت كۆشكەكەو تەرخانكردبوو بۆ ميوان، پۆژىك لە دەرگايان
نەدامايە دلتەنگ دەبووم. بېرم دەكردەو تۆ بلىنى دلى خەلكى گوند
نەپەنجانديت وا ئەمشەو دەرنگيان نەبوو؟

ئەگەر نانېكىشم دابووايە بە يەكېك دلم خۆش دەبوو. خوای
مېھرەبانىش بە بەزەيى خۆى دوو ھېندى بۆ دەرندەو لە مال و
مولكم كەمى نەدەكرد...

ئىوارەيەك كەسكى تەمەن مامناوئەند لە دەرگای داو وتى:
- من مامۆستام، ھاتووم مندالەكانتان فېرى خوئندەوارى بكم.
- ھەى ياخوا بەخېرىيىت!

سەرماى بووبو. زگيمان تېر كروو لە سەررو خۆمانەو دامانئا،
وتى:

- ھەژارم. كەسم نىيە. باوك و دايكم كە مندال بووم مردوون.
خېرخوازىك خستميە بەر خوئندەن. مانگىك لەمەوبەر ئەويش مرد.
كەسم نەماوئەو لەم دنيايەدا، دەولەت لېرە دايمەزاندووم. منىش
جانناكەم كۆكردەو ھاناام بۆ ئىو ھىناو. ئەگەر قىوولى بكم
دەمەوئەت لەمەولا بېنە دايك و باوكم. نۆرمان بەزەيى پيايدا ھاتەو.
خېرا لەگەل خەلكى گوند مالېكمان بۆ چاككردو كەلوپەلمان بۆ
تېكردو دامانە دەستى. بەو ھەو نەو ھەستايىن ھەموو ئىوارەيەك
دەبوو ميانمان و تېرمان دەكرد.

باوه پکه پۆله کهم، کوپه کهی خۆم ئه وه نده خۆشنه و یستبوو.
چا که که مان هه به وه وه نه وه ستا، کچیکی په وشت به رزو جوانمان
پیدا، هه موو زه ما وه نده که شمان خسته ئه ستوی خۆمان...
که به سه رسووپمانه وه سه یرمکرد، وه کو تاوانباریک سه ری
داخست.

- تۆش وه کو زۆر که سی تر تووپه ده بیت لیم، له وانه یه له دلی
خۆندا بلتیت داخۆ که سی که هه یه نه وه نده ساویلکه بیت. هه ر چییه که
بلتیت هه قته پۆله... ئیمه خه لکی نه نادۆلین.

نه ناسراویک، پۆبواریک، میوانیک، بیکه سی که له ده رگامان بدات،
دلمان ده بیتته ئاو، گرفتیی ئه وه به گرفتیی خۆمان ده زانین.
مامۆستا که شمان ئه م پۆله ی زۆر به جوانی بینیی و له سه ره تا وه
زۆریه مان باوه پمان پیکرد، هه شبوو باوه پمان پیتی نه بوو. به لام
ده رفه تی نه وانمان نه داو وتمان: "جاری با چاوه پۆ بکه ین بزانی چ
ده بیت". پاست بکات کیشه یه که نییه، ئه گه ر درۆزنیش ده رچوو قۆلی
ده گرین و ده یده یه نه پۆلیس. به چیدا بمانزانیایه که له پیتناو پۆجه به
نازه لبووه که یدا ده ستی له هه موو به ها مرویییه کان شتووه.

تا ده هات زیاتر سه رسام ده بووم، ئه وه خه لکی نه نادۆله چه ند به
به زه یی و به خشنده و خیرخوان! نیه ت پاکیی له خۆبووردویی به و
پاده یه به رامبه ر به که سی که که هه ر ناشیناسن... به پاستی مایه ی
سه رسوپمانه! وتم:

- ئەي دواتر چى پوويدا مامە ؟

دىسان چاۋانى پېرېوېوونەۋە لە ئەسرېن، بە دەنگىكى لەرزۆك و
گرياناۋى وتى:

- جا چى نەبوو پۆلە ! مالى ويران كردم، دنيای بەسەردا
پووخاندم. ھەموو خەلكى لادى نازى ئەويان دەكيشا لەبەر بىنگەسى و
ھەزارىيەكەي، كەچى ئەو پۆژ بە پۆژ دەگۆرا، ھىۋاش ھىۋاش نىتە
گلارەكەيى دەردەخست.

پەيوەندى لەگەل قوتابخانە پچپى و بەسەر قوتابىيەكانەۋە
نەدەۋەستا. تا ئىۋارە سەرى دەنا بە سەرى گەنجەكانەۋە بە
بيانوۋى دەمەتەقى، مېشكى دەشتەۋە. كەم و زۆر ئەو شتانەشى كە
بە مندالەكانى دەۋتەۋە لە قوتابخانە بە گويمان دەگەيشتەۋە.

بە مەراقەۋە پرسىم: باسى چى دەكرد بۇيان ؟

- جا چى نا ! جا چى نا ! نامەردە قسەي بە ئيمان و
موسولمانىتى وتبوو. وتبوۋى باۋەپى ئىۋە سەقەتە و پېرېوۋچە.
حاشا باۋەپى بە خوا نەبوو، تۆبە خوايە تۆبە..

كە ئەمانەم بىست پۇژىك ھىنامە تەنىشتىكەۋە و پىم وت:

- بېۋانە كاكى مامۇستا. شتى ئاۋاۋ ئاۋام بەرگوى كە وتوۋە،
ئەۋەي خەلكى دەيلېن راستە ؟ پەنگى پەپى و سوور ھەلگەپا.

- ھەيفت نەكرد كويخا ! قەت شتى وا دەبىت ؟ ھەلبەتە مندالەكان
بە ھەلە لە قسەكانم گەيشتوون، بىگومان زانىارى ھەلەشيان داۋە بە

تۆ. ئىتوۋە دايك و باوكى پاستەقىنەى منن، لە سايەى ئىتوۋەدا دەئىم،
ئىتوۋە نەبوونايە من چىم كردايە؟ دواتر كويخا، كى دەتوانىت
زماندرىزى بەرامبەر خوا بكات؟ ئەو ئىمەى لە نەبوونەوۋە دروستكرد.
خۇشت ئاگات لىيە پۇتوۋەكانىش دەگرم. تەنانەت بە گويەى توانا
دەچم بۇ نوڭزى جومعانىش، ئىشەلا بەتەماى پىنج فەرزەكەشم، لە
مالەوۋە قورئاننىكىشم ھەلۋاسىوۋە، خوا كويىرم كات گەر درۆ بكەم.

ھەر كاتى دەممان بگردايەتەوۋە بەم جۆرە قسانە ھىورى
دەگردىنەوۋە، زۆر فېلبازبوو چاك دەيزانى لە گەل كى و چۆن
قسەدەكات. پىزى زۆرى لە گەورەكان دەگرت و لەبەرچاوى ئىمە خۆى
زۆر دىندار دەردەخست و، لە ژيىشەوۋە بە ئارەزووى خۆى لاوۋەكانى
ئارپاستە دەگرد، ئەو مېشكە كۆرپە و تازانەى پىرگربوو لە زەر.

ئەم پىاوۋە پىرەى كە وامدەزانى ھىچ نازانىت، چى دەگوت؟ وا
سەرنجى پاكىشابووم بە ھەموو گيانم گويىمگرتىبوو. ئەم مامۇستايە بە
نانى مىللەت گەورە كراوۋە كەچى ناپاكى لە كەسانىك كردوۋە كە
شايانى پىزىكى زۆن. زۆر توۋپە بوۋبووم، بە پارەى مىللەت
ھەولبدەيت بۇ پوۋخاندنى مىللەت... لە مە سېلەى تىر دەبىت چى
بىت؟

ھاوپى پىرى گەشتەكەم، پستەكانى ناو بە ناو بە كۆكەكانى
كەرت دەبوون، منىش ھەولمەدە لە مېشكى خۇمدا بىيانلەكىتم
بەيەكەوۋە مانايەكيان لى دەريھىتم. ئەم مىللەتە چەند مستەكۆلە درا

له بیروباوه پې و حالې حازریش لټی ده درئ. که نه مانهم بیست
جاریکی ترهستم به گرنګی پاراستنی هاوالاتیان کرده وه و ته ی
زانایه کی پایه به رزی نیسلامم بیرکه و ته وه که ده فهرمویت:

"جاران مه ترسییه کان له دهره وه ده هاتن، بویه به ریه ره کانی
کردنیا ناسان بوو. به لام نیستا له ناو وه دین، گورګ چو ته ناو
لاشه که وه، به رلیګرنتی زور قورس بووه. ده ترسم لاشه ی کومه لگا زور
به رګه ی نه مه نه گریټ چونکه هست به دوژمن ناکات. نه و که سه ی
په کی ژیا نی ده قرتینیت و خوینی ده مژیت وا ده زانیت دوستیتی."
هاوپې پیره که م به رده وام بوو له سهر گپانه وه ی سهرگوزه شته
پرپه نده که ی:

— پاشان ده پویشټ و بؤ چه ند پوژټک نه ده که پایه وه. که
ده مانپرسی، ده یوت: "له فلانه شوین براده ریکم هیه چووم بؤ لای
نه و" یان "ماموستای فلانه دی بانګپښتی کردووم" که لیتمان
ده کولییه وه هه مووی پوچ و بی بنه مابوون.

دواتر که نجانی نه ناسراو له دیدا دهرکه وتن پاستیه که ی
نه ده چوونه دل وه، چونکه جلوه رګ و هه لسو کوتیان زور جیاواز بوو.
پوژټکی تریان ژنه که ی دیار نه ما، که خزمانی کچه هاتن و
پرسیان، وتی: "مام نامیه کی بؤ نار دووم ژنه که ی زور نه خو شه،
ناردم ناګایه کی لیبتت."

باوه‌پیان نه‌ده‌کرد، به‌س داماوانه چی بکه‌ن! کیّ به‌خه‌یالیدا
دیت مروّ نازاری خیزانی خوئی بدات.

ئه‌وانه‌ی سه‌ردانیان ده‌کرد زیاد بووبوون، به‌ته‌واوه‌تی په‌یوه‌ندی
به‌قوتابخانه‌وه نه‌مابوو. چه‌ند جار هات به‌خه‌یالیدا شکاتی لیبکه‌م،
به‌لام خۆم پاراستبووم، خۆم کچم دابوویه، خۆم بووبوومه‌ خواوه‌نی،
چۆن ده‌متوانی شکاتی لیبکه‌م؟

له‌و ماوه‌یه‌دا جووله‌یه‌ک که‌وتبووه گه‌نجانی گونده‌وه، هه‌موو
ده‌مانچه‌و تفه‌نگیان گرتبوو به‌ده‌سته‌وه. جاری وا هه‌بوو نیوه‌ی
شه‌وان گویمان له‌ته‌قه‌ی تفه‌نگ ده‌بوو. دوایی بۆمان ده‌رکه‌وت که
فیتری به‌کاره‌ینانی تفه‌نگی کردوون.

کۆتا جار که‌ دیار نه‌ما پۆژی یه‌کشه‌مه‌ بوو، پینج پۆژ
نه‌مانبینیه‌وه. که‌وتبووینه‌هه‌راقه‌وه، پاستیه‌که‌ی به‌ته‌واوه‌تی
که‌وتبووینه‌گومانه‌وه. هه‌والمان نارد به‌پاست و به‌چه‌پدا، شه‌ویکی
دره‌نگ له‌ده‌رگا درا. گه‌نجیک به‌شپه‌زه‌یی قهراندی:

- ئه‌مه‌یه‌ مالی کوڤخا؟

- ئێره‌یه‌، چیت ده‌وڤت؟

بردمه‌ ژووره‌وه، دانه‌ده‌نیشت:

- مامۆستای گونده‌که‌تان تووشی پووداوی ئوتومبیل هاتوه‌.

خۆی و خه‌یزانه‌که‌ی به‌قورسی بریندارن، ئیستا له‌نه‌خۆشخانه‌ن تکای
نیاکردم و وتی: "برۆ بۆ لای کوڤخا، چه‌ندی پاره‌هه‌یه‌ با فریامان

که ویت، نه گه نه شیبوو با له خه لکی تری قهرز بکات "هردووکیان
پښوستان به نه شتره گریه، دکتوره کانیش پاره یه کی زوریان
ده ویت.

من له شله ژاویدا ده ست و قاچم گوی نه ده کرد، کوپه که وتی:
- نابیت کات به فیرو بده ین هردووکیان گیانیان له مه ترسیدایه،
ته کسی به که له خواره وه چاوه پییه.

که نجه که به چاری ته پوه ته ماشای ده کردم، له و کاته دا بیرم بڼ
هیچ شتیکی خراب نه چوو، له وانه یه دلای نه رم بوو بیت و پویشیت به
شوین ژنه که یداو له گه پانه وه یاندا تووشی نه و کاره ساته هاتبن، به
پاره ی نه و وه خته (واته سالی ۱۹۷۹) سه د هزار لیره له
جزدانه که مدا بوو، پاره ی شه ست مه پ بوو. خیرا پامکرد بڼ لای خالی
کچه که، چونکه باوک و دایکی نه مابوو و خالی به ختوی کردبوو.

که پیم وت نه و ه ژاره زور ترسا، نه ویش سی هزار لیره ی
له گه ل خوی هینا. سی نالتوونیشی نایه باخه لی نه مه دنیا یه نه وه ک
پښوستان بیت. به په له سواری ته کسی بووین و که وتینه پڼ. که
توزیک له دی دور که تینه وه که وتمه گومانه وه، چونکه نه و گه نجان
سه رو فه سالیان هیچ نه ده چوو به دلدا. شوفیره که قزدریژنکی چلکنی
شپوله بوو، نه و کوپه شی که نیمه ی بانگ کردبوو چاوی سووو
پوخساری دپندانو بوو، له وه نه ده چوو زور به کاره ساته که دلته نگ
بووین. شه دره نگ بوو که ده رچووین له بیرمچوو تفه نگیک شتیک

له گهل خۆم هه لېگرم. خۆ نه شده کرا له سه ر ئه و شاخه سه ياره که يان
 پېرپاگرم و دابه زم، ئه وه ي پاستى بېت ترسم لېنېشتبوو. قسه گانى
 هاوگه شته که م له فيلمىکى پېر پووداو و ترسناک ده چوو، گويم گرتبوو
 تا بزانم کورتايى چيرۆکه که به چى ده گات. کوڤخا به رده وام بوو:
 - که ته کسييه که چوو ناو دارستانه که وه خاو بۆوه. هه ستمکرد
 ده يه وېت بوه ستيت، پرسيم:

- چى بوو پۆله، سه ياره که کيشه يه کى هه يه؟
 - له وانه يه به نرينه که ناوى تېکه ل بوو يېت. مه کينه که ي ته قه ي
 لئوه دېت، ئئوه دانېشن ئيمه ئېستا چاکى ده که ين.
 ئوتۆمبيله که ي وه ستاندو خۆى و بى شکله که دابه زين. ته واو
 ترسام، به که لاي چاو سه يريکى چوارده وري ته کسيه که م کرد، چى
 ببينم؟ کۆمه لېک چه که به ده ست! پاستى بلېم له و کاته دا پاره و پولم
 له بير چوو بۆوه و خه مى گيانم بوو، هاو پيکه م وه که شه قشه قه ده له رزى.
 لوله ي تفهنگه کانيان تېکردين و دا يانه زاندين، چاوو ده ستمانيان
 به توندى به سته وه، پاره و ئالتونه کانيان لېسه ندين، چيمان له ده ست
 ده هات؟ لوله ي ده مانچه کانيان له سه ر پشته ملمان بوو.
 بجو لاينا يه ته وه بى به زه ييانه له ويدا سارديان ده کردينه وه، به زه يى و
 ويژدانيان تيدا نه بوو.

يه کيکيان:

— کوڅخا! تا نه مړې به سهر لادیږیبه کانه وه ده ژبايت و لیت

ده خواردن، خو تووړه نه بوویت که تۆزیکیت لی داوه به نیمه؟

به کورتیه کې کار له کار ترازابوو. بیتاگا له و کاره ساته ی
سبه یښې به سهرمان دیت، چاوه پټې به یانی بووین. سوپاسی خوامان
ده کرد که گیانی پزگارکردین، چووزانم سبه یښې ناوات بق مهرگی خۆم
ده خوازم. خوڅزگه هر له ویادا منیان کوشتبا!

هاوگه شته کم دیسان هه وری فرمیټسک به ری چاوانی گرت. لیوه
وشکه کانی خه مگین و تووړه بوون. نه یدده توانی بهرله هه نسکه
هه لقولویه کانی ناخی بگریټ. وشه و پرسته کان پارچه پارچه له
ده میوه ده هاتنه دهره وه. مشتیکې له کورسیبه کې به رده می دا:
— خوڅپریبه ناپاکه کان! منتان سووتاند، نیشه لالا نیوه ش
ده سووتین.

وه مندالیک نامی هه لده کیشاو ده یویست ناگره کې ناخی
خاموشکاته وه، ده سپړکی چرچ و لوچی له گیرفانی دهره یناو چاو و
لووتی پی سپړی.

— که گه یشتینه وه ماله وه قیامت هه ستابوو، کومه لیک چه ته
دابوویان به سهر مالماندا. ماله که که مه کیک له دوری دی بوو. تا
ناوایی پټیان زانیبوه، شته که قه و ماوو. تهنه گیان دهره ینابوو داوای
زیږ و پاره یان کردبوو. که نه شیان دقزیبوه وه کوپه خوڅه ویسته
حه فده ساله کم و خیزانه کم که بیست سال بوو هاوسهرم بوو،

دږندانه کوشتبوویان. سه یرم لیدیت که لاشه ی به گولک پیکراوی
نه وانم له ناو گومیک خویندا بینى چوڼ شیت نه بووم.

چاوم په پړیووه پشتمى سهرم و پرسیم:

- نه ی نه گبران؟

- گبران، به لام به چی ده چیت، خو تازه مردوو ناگه پږته وه.

- نه ی ماموستا که چی به سهرات؟

نه ویشیان گرت، نیستا نازانم له کوپیه. ژيانى نه و کچه
هه ژاره شى ویران کرد. داخو ده بیت بى چ شتیکی خراب زوری
لیکړد بیت، به رگه ی نه گرتووه و خوی هه لواسیوه.

له م قسانه دا بووین، سه یاره که گه شته که راجی پاسه کانی
قه یسرى. من ده چووم بى هه تاي. پیره ده چووه وه بى ماردین. که
جیا بووینه وه، ده ستمی گوشى وتی:

- خوات له گه ل ماموستا! خوی گوره خزمه تی نه م خاکه ت به
نسب بکات، پووخینه ر زوره و بنیاتنه ر که مه، ماده م وایه ده بیت
بینا که ران شه و و پړژ بخه نه سه ریه ک و له کاتی خویدا ناشیرینییه کان
چاکبکه نه وه، نه م کاره پتویستی به فیداکارییه و به پاره ناکریت،
چونکه نه زموونى ژيان تیگه یانددین که زور شت هه ن له پاره
گرنگ ترن. چیرۆکه که یم له سهر دلم نووسی و به پړزه وه ده ستم
ماچکرد. دواى دوو کاتژمیر پیکه وه بوون به م جوره جیا بووینه وه.

به لام ئو به دكاريانهی هاو پيشه كه م كردبووی ميڤسكى
 داگير كردبوو. به ده ست خۆم نه بوو، ئو پووداوه پرپه ندهم له
 سه ره تا كه يه وه ده هاته وه پيش چار. چهند جار ئيكيش نهك چارو
 دووان، له هر جار ئيكيشياندا ده توت ئو سه ريورده ترسناكه به سه ر
 من هاتوه ..

له ژه هراوى كردندا چيژ وهرده گرن

له م نيشتمانه دا له دايك ببیت، به ئاو و نانی ئهم خاكه گه وړه
 ببیت، له كۆمه له قوتا بخانه يه كى وادا بخوینیت كه له وانه يه پاره كى
 له ده مى مندا له هه تيوه كان گيرايته وه، ببیته مامۆستاو بتننيرن بۆ
 لادى، بچيته ئاو كه سانیک كه له كارى مرۆفانه و يارمه تيداندا پيشبركى
 له گه ل يه كتر ده كهن، وهك كورپكى خويان مامه له ت له گه لدا بكن،
 كه چى تۆ هه ستیت ئهم به خششانه له بىر بكه يت و به رد بكه يته ئو
 كانبيیه وه كه ئاوت ليخواردوه ته وه .

ئهمه چ تيگه يشتنیکه ؟ ئهمه چ فه لسه فه يه كه ؟ ته نانه ت ئاژه لێك
 له به رامبه ر چاكه يه كى خاوه نه كهيدا هه زارو يهك خزمه ت ده كات،
 كه چى ئهم نان كوێرانه هه ميشه رێگه ی پینه زانين هه لده بژيړن. چون
 ويژدانيان رێگه يان پيډه دات ؟

بىرم ديت وه لامى ئهمه م له په پتوو كيكدا به رچاو كه وتبوو، نۆد به
 جوانى پوونى ده كاته وه: "ناشكرايه نه گه ر شتيكى به نرخ و شتيكى

بى نرخ بشيويىن و تىكچىن، شته باش و به نرخه كه له شته نزم و كه م
 نرخه كه زياتر ده شيويىت و دوور ده كه ويته وه له سروشتى خوى. وهك
 چۆن نه گهر شير و ماست به سهر بچن و بشيويىن، ههر به كه لكى خواردن
 دىن، به لام پۆن ناتوانرئيت بخورئيت، به لكو هه نديك جار وهك ژه هري
 لئيدئيت. به هه مان جور ئهم مرقه ي كه به نرخترين و به رزترين
 بونه وهري ناو گهر دوونه، نه گهر له پى لابات و ده ست له مرقه يتي
 خوى هه لگرئيت، له ئازه لئيكى تىكچو له پى لاده رو درنده زياتر
 ده شيويىت و له سروشتى خوى داده مالدريئيت. وهكو ئهو
 جېوجانه وه رانه ي لئيدئيت كه چيژ له نيشته وه به سهر شتى پيسه وه
 تام له ژيانى بۆگه ن و قيژه ون وهرده گرن، وهك چۆن مار چيژ
 له پيوه دان وهرده گرئيت، ئه مانيش له زه لكاوى گومپايى دا چيژ له
 ره وشت و ئاكاره به دو پيسه كانيان ده بينن و شانازيشى پيوه ده كه ن،
 چيژ له و سته م و كاولكارى و خراپه كارى به ده بينن كه ده يكه ن.^{۱۱}
 ئهو وتانه ي كه نيو سده له مه و پيش و تراون ئهمق و اتاكه يان به
 پۆشنى دهرده كه ويئت. ئهو تقوانه ي ئهو كاته نيژراون، ئهمق ميوه
 ده ده ن. نه گهر لاوانى ئهم ولاته باوه رو ره وشت و مه ردايه تى له دليان
 هه ل بكه ندرئيت، چ ئاشووب و به لايه ك به سهر ئهم ميلله ته ده هيئن!
 كه بيرم له مه ده كرده وه سهره پاي گهرمى گهراجى قه يسهرى،
 ده له رزيم و داوام له خواى مه زن ده كرد ئهم خه لكه بيتاوانه له شه پى

۱- خاوه نى ئهم چه ند ديژه مامۇستا سه عىدى نورسى به .

ئەوان بپاريزت. بەرەو پاسە تازەكەم دەپۆيشتەم و لە بەردەم
خۆمەو هەولمەدا وتەكانى هاوپۆي پيرەكەم دووبارەكەمەو:
"پووخينەران زۆرن و بنياتنەران كەم، بۆيە پتويستە بيناكەران
شەو و پۆز بنينه سەريەك و پرە پوخواوەكان چاكبەكەنەو".

ئەو گابرايە !!

كەوتبووينە پۆي، لەسەر ئەو پتگايە بووين كە دەگەيشت بە
ئەدەنە. پاسەكە كەسيكى تری ئەدەگرت، ئەو تۆزە فیتكيبەشى پايز
لەگەل خۆی دەيەتينا، زۆری نەبرد هەركە لەسەر كورسییەكانمان
دانیشتين، ئەو كاریگەرییەى نەما.

پێوارهكان باسی ئەو كارگەيانەیان دەكرد كە لەمەرو لەوبەری
پتگەكەدا چووون بە ئاسمانداو، منیش سەیری دەوروپەرم دەكرد.
ئەنادۆل، تۆ زۆر جیاوازیت. تەماشای كوێت بكەم، خۆمى تیدا
دەبینمەو. لە جوانیە دەستكرد و هەلبەستراوەكان بەدووریت و، بە
سروشستە قەشەنگەكەت ئاو دەكەیت بەدلمدا. ئاھ ئەنادۆل تۆ
دايكایەتى كیۆت نەكردووە! چى دەبێت منیش لەبیرمەكە، هەتیویك لە
دەرگاكت دەدات. پێدەچیت شۆفیرەكە لە دووبارەكردنەوێ هەمان
كاسیۆت بێزاربووبێت، بۆیە داوايەكى زۆر سەیری ئاراستە كردین كە
لەو وەپێش كەسمان شتى وامان نەبیسنبوو. بۆلەنگۆكەى گرت
بەدەستەو و بانگی لێكردین:

- پېښوارانی به پېژ، دهمه ویت داوایه کتان ئاراسته بکهم. ههمو کاسیتته کانمان لیدا، نه وهنده دووباره مان کردنه وه بېزار بویین. نه گهر که سیک هه به له ناوتاندا له گورانی و حهیران ده زانیت و ناره زووی لییه با بیتته سر میکرؤفؤنه که. ههم ئیمه سرگهرم ده کات و ههم کاته کهش ده گوزهریت، وا نه بیتت هم پینگه دریژه به هیچ نه واو نابیت. غه لبه غه لئی ناو پاسه که نه ما، زؤربه مان په که مجارمان بوو گویمان له داوایه کی وایت. ههمو وه کو من به سر سوپمانه وه سهیری چوارده وری خویان ده کرد، تو بلیتت په کیک هه بیتت بیه ویت گورانی بلیتت؟ به پاستی گورانی وتن له پاسیکداو له بهردهم که سانیکي نه ناسراودا بویری ده ویت و کاریکی سانانیه. ههمو زهرده خه نه له سر لیومان بوو چاوه پیمان ده کرد، ده نگیکی گر له کورسیه کانی دواوه هات:

- به یارمه تیت کاکي شؤفیر من دهمه ویت نه و داوایه تان بهیتنه جی. ههمومان ئاوپمان بؤ دواوه دایه وه.

به لئی، "نه و پیاوه" بوو. خه ریک بوو سه یاره که مان له گه راجی قه یسه ری ده که وته پئی، که نه و پیاوه له مارسید سیکي رهش دابه زی. پیاوه کانی چوارده وری پېژنیکي زؤریان لیده گرت و ده توت سه رۆک وه زیران به پیده کهن. ههر نه و کاته سه رنجی ههموماني پاکیشابوو.

زؤر به شان و شه وکت بوو. قاتنیکي نیلی پؤشیبوو و چاویلکه یه کی ره شی له چاودا بوو. گرنگیه کی زؤری دابوو به قژه

پېرەكەيى و شانهى كردبوو. سەنگين و باوه پى به خۆى بوو، سمىلى نه بوو، پيشى پاك لىتاشىبوو و دەموچاوى دەدره وشايەوه. تەمەنى خۆى دەدا لە شەست سال، دوو خەتى چال لە پوومە تىەوه شۆپووبوونەوه بۆ چەناگەى، مت و بێدەنگ بوون و دەتوت يادگارى زۆر گرنگيان شار دۆتەوه.

ناگام لىبوو بە درىژايى پىگا لەگەڵ كۆرە لاوهكەى تەنیشتيدا، كه لە كورسى يەكەى دواى مندا دانیشتبوون، باسى پووداوه هەنووكە يىيەكانى دنياو، پافەى كيشە سياسى و ئابوورى يەكانى دەكرد. كە سىتییىيەكى بەهێز جددى هەبوو، خاوەنى توانایەكى سەرسوڕهێنەر بوو لەكاتى ئاخافتندا شىوازى دەربىرنى شیرين و بەپێز و نەرم بوو.

بەلى "ئەو پیاوه" هەستایە سەرپى و مۆلەتى لە شۆفێرەكه وەرگرت، بە پەسەندكردنى داوايەكى ئاوه ها هەموو نىگاكانى بۆ لای خۆى پاكىشابوو.

پیاوهكه بە ناوماندا تىپەپى و هەموو چاوهكان لەسەرى بوون. كه گەيشته لای شۆفێرەكه چاویلەكه پەشەكانى داکەندو زەرەخەنەيەكى شیرينى بۆ كردین و بەسەر سلاوى لىكردین. بەم پێزو لەسەر خۆیىيەى خۆشەويستى و سۆزى پێبوارهكانى مسۆگەر كرد.

ئاوپى بۆ شۆفێرەكه دایەوه و وتى:

- شۆفیری به پێز، له ناخی دلمه وه سوپاست ده کهم که ئهم مه لهت دامی له گه ل ئهم که سه بێگهر و هۆشه ندانه دا کاتیکی خوش به سه ر به رم، هه ول ده دم شایانی ئهم چاکه یه تانیم.

پیره پیاو دوا ی پێشه کیه کی کورت، به وزه یه ک که هه رگیز له پیریکی وه ک ئه و چاوه پێ ناکرێت، که وه گۆرانی چرین. ته واو سه رمان سوو پمابوو. ده نگه ی، نه دای، جووله ی ده ست و په نجی هه موومانی هه ران کردبوو. نه مان له خۆمان بریبوو و گویمان ده گرت.

له دای خۆمدا ده مگوت ئهم پیاوه کێیه. ئه گه ره هونه رمه نده، بۆچی تا ئیستا نه ناسراوه، ئه گه ر گۆرانی بیژ نییه چۆن ده توانیت ئهم گۆرانییه قورسانه بێخه وش و وه کو خۆی ده ره بپینێته وه؟

دواتر ئهم پرسیاره و چه نده های ترمان له ناو خۆمانا له یه کتر ده کرد، کاکه ی شۆفیریش ته واو مه ست بوو بوو به هه موو توانای هه ولی ده دا نه یدا له تاسه کانی سه ر پێگا بۆ ئه وه ی که شه که تیکنه دات. دوا ی دووهم گۆرانی بوو چه پله پێزان. له کابرا ده پاره نه ویم گۆرانی تریان بۆ بلێت. پێنج دانه، ده دانه... تا ده توانیت، تا ماندوو ده بیت...

به لām ئه و سوو ربوو له سه ر پۆزش هینانه وه بۆ نه وتن و نۆر به پێزه وه داوا ی لیبوردنی ده کردو ده یویست شته که له تامدا به یلێته وه.

که چه پله که ته واو بوو وتی:

- بمبەخشن. دلم زۆر بەرگەي ئەم جۆرە گۆرانییانە ناگریت. تکام وایە بمبوون، وەك دەبینن هەناسەم سواربوو، چونکە نەخۆشی دلم هەبە و نامەوێت شتیکی ناخۆش پویدات و ئەم کاتە خۆشەتان لی تال بکەم. دواي هەلکێشانى هەناسەپەکی قوول، چوووە سەر قسەکانی:

- گەر توانیبیتم بۆ چەند ساتیک ئێوەی هەستەرز و هاوپیتم دلخۆش بکەم، ئەمشەو بە ئاسوودەیی خەوم لێدەکەوێت، بەلام ئەگەر ئارەزووتان لێبێت لە خەمەتتاندا دەمێنمەو و نەختیک دەمەتەقی دەکەین، چونکە کەسیک پلیکانەي تەمەنی گەیشتییتە شەستەکان، بپوام وایە زۆر شتی پێبێت بۆ وێن بۆ ئەو هاوپیانیەي کە هیشتا لە بەهاری ژیا نیاندان.

پیاوێکە دیسان سەرکەوتوو بوو لە کۆکردنەوێ هەموو سەرچەکان لەسەر خۆی. هەموومان مەراق گرتبووینی، ئەو پیاوێ دلی هەموو پێبوارەکانی بردبوو، تۆزیک پێش ئێستا چەندەها بەهانی هێناوە بۆ گۆرانی نەوتن، ئەي بۆچی ئێستا ئارەزووی لە قسەکردنە؟

بە وردی چاوی گێرا بەناو سەرنشینەکانی ناو پاسەکەداو دەستی پێکرد:

- هاوپیانی! ژیان واتە شەپۆ بەرەبەرەکانی. بە واتایەکی تر ژیان مەیدانی جەنگ. مەژۆ بۆ ئەوێ بژی، لەسەریتی ئەم شەپۆ بیاتەو، بێگومان بردنەوێش بە بێ شارەزابوون لە تەکنیکەکانی شەپۆ

نايه ته دى. ته كنيكه كاني شه پيش شتانيك نين مرقۇ به فيريوون
بتوانيت به ده ستيان بهيئت، به لكو پتويستيان به نه زمونه. له وانه يه
هه نديك له نه زمونه كان كوتاييه كه يان كولايتكي دهرنه چوو بيت و
بييته هو كوتايي هينان به ته مه نيك له تافي لاويدا. بۇ نه وهى زوو
به م سهره نجامه تاله نه گهين، پتويستيمان به نه زمونه تافيكراوه كان
هه يه.

منيش وه كو مرقۇيتكي شست سال، له م جهنگه دا زور زيام و
زور شت فيريووم. ده مه ويت نه م نه زمونه به نرخانه له گه ل ئيوه دا
به ش بكم، كه ئيستا ئيوه ش له ناوچه رگه ي شه په كه دان. نه گه ر نه م
پتوهره گرنگانه تان فيريكم، له م ململانييه دا هاله كه متر ده كه ن و
شانسيكي زورترتان ده بيت بۇ مانه وه له م كيپه ركى يه دا، له م شه پي
مانه وه دا فيرده بن نه بن به ژير پتوهره.

وريایانه وشه كاني هه لده بژاردو پرستى كاريگه رى پيك ده خست
تا گومان له دلسوزييه كه ي نه كه ين.

- هاوپتيان، ده مه ويت به چهند پرسياريك دريژه به باسه كه مان
بده ين. ته نها سى پرسيار ده كه م، ده مه ويت ئيوه ش وه لام بده نه وه.
پرسيارى يه كه م: "نايا كه سيك هه يه له ناوتاندا بلت به دريژايي پوژ،
واته له به يانييه وه هه تا ئيوهره، به ماناي وشه دلخوش بووم؟" نه م
پرسياره ناوه خسته تووشى شوكي كردين، بوچى نه م پرسياره ي
ده كرد؟ ده يويست بلت چى و به ته مابوو له مه وه بگات به چى؟

سیماکان هه موو قه له قی و دوو دلییان پیوه دیاربوو، بۆیه کهس وه لای نه دایه وه.

ئهو پیاوه بهوپه پی جدیدیه ته وه:

- بێشک ناتوانن وه لامتان "به لئی" بێت. من په نجا ساله نه موتووه به لئی، که واته ئیوهش ناتوانن.

دووه م پرسیارم:

- "نایا که سیک ههیه له ناوتانا بلێت هه موو پیداو یستییه کانم دابین کردووه و داخوای هیچ شتیکی تر نیم؟
یه کیک له سه رنشینه کانی دواوه:

- شتی و ا چون ده بێت قوربان، که ی پیداو یستی ته و او ده بێت؟
دابین کردنیان له کوئی و نیمه له کوئی؟ جا نه خوازه لا نه گهر نه و ولاتهش ئیره بێت!

- زۆر ته و او! که وایه با سته م پرسیارم بکه م: "نایا که سیک ههیه له ناوتاندا بلێت زیانم له بیمه دایه و هیچ ترس و نه ندیشه یه کم نیه؟"

پێواره کان له به رامبه ر ئه م پرسیاره سه یرو سه مه رانه دا جارێک به سه رسوپمانه وه جارێک به پیکه نینه وه سه یری یه کتریان ده کرد. به لام من به پێچه وانه ی ئه وانه وه تا پاده یه که هه ستمکردبوو ئاقاری باسه که به ره و کوئی ده چیت، بۆیه بێتاقه ت بووبووم. ئه و پیاوه سه ره تا به ده نگه خۆشه که یی و قسه شیرینه کانی زه مینه یه کی باشی

ئاماده كړدو نمره ی ته واوی له لایه ن پېواره كانه وه پېدراو د ځستایه تی
 نه وانی به ده ست هینا. پاشان نه و گفتوگویی به باشی به کارهینا و له
 پښه ی خالی لاوازی نه وانه وه کومه لې ئامانجی خه یاللی بڼ دیاری
 ده کړدن، هه موو نه مانه گومانی منیان زیاتر کړدبوو. له کوتایی دا
 وتی: "ننوه ناتوانن به به لې وه لامي نه م پرسیارانه بده نه وه، چونکه
 ننوه له و پرژیم و ده سلاته بیبه شن که نه م پرسیارانه له په گ و
 پیشه وه هه لده که نیت. " به مه بزم ده رکوت ده یه ویت بلې چی،
 که وایه گومانه که م له شوینی خویدا بوو. نه ونده زیره کانه نمونه ی
 له سر هه ژاری و سوو کایه تی پیکران و که وتنه ژیرپې ده هینایه وه،
 که م که س له و پاسه دا هه ستی به وه ده کړد که نه و پیاوه خه ریکی
 پروپاگنده ی کومیونیزمه.

قسه کانی به نوکته و نمونه ی هزر جولینر ده پازنده وه و خوی له
 قسه ی راسته و خوی ده دزییه وه و له پشتی په رده وه و ستایانه نه و
 په یامه ی که ده یویست ده یگه یاند.

نه وانه ی که له مه ناگادار نه بوون خه یران خه یران گوئیان بڼ
 هه لڅستبوو:

- به خوا جوان قسه ده کات...
- نمونه کانی پښه ده پېښکیت ها!
- چاوه که م وتاریبژیکه بڼ خوی...
- هه نه وه ش نا، ده روونناسی مرقفیشی به خواردن خواردووه!

- پیت به پیتی قسه گانی پاسته...

- پرؤفیسۆره بابە...

- کوره زیاتریش...

"ئەو پیاو" لێزانانە جاریک ئایەت و فرمودە و جاریکیش دەستەواژەی ئینگلیزی و عەرەبی دەترنجانده قسه گانیەوه. پێبوارهکان دەیانچرپاند بە گوێی یەکدا: "مەگر عالمیشە نەمانزانیبوو، مەلایە چاوە پاستەکم، کە وەت مامۆستای ئایینی ئەبی ئاوا بیت".

ئەو پیاو هەم بە ئاماژەی ناپاستەوخۆ و هەم بە ئاشکرا بەرگری لە بۆچوونی "سەرپێچیکردنی هەموو یاساکان" دەکرد. چی چاکە و جوانی هەبوو لە دنیا دا دەیدایە پال کۆمیونیزم.

دەموست بەرپەرچی بدەمەوه بەلام ئەمە نەدەکرا، چونکە ئەو پیاو خۆشەویستی خەلکی ناو پاسەکی بە دەست هێنابوو و دەمزانی ناتوانم بگم بەوهی کە دەمەوێت. ئەگر ئێستا من لەناو ئەم خەلکەدا کە هەندیکیان وادەزانن ئەو پیاو کە سێکی دیندارەو ئەوهی دەبێت موویەک لە دین لای نەداوه و هەندیکیشیان کە هیچی لێ تێنەدەگەشتن و وایان دەزانی تەنھا شەویلگە ی خۆی هێلاک دەکات، هەستە سەرپێ و پەخەبگرم چی لە مەسەلەکە دەگۆرێت؟

تێفکرم... یەکم کاردانەوه لە لایەن پێبوارهکانەوه دەبێت چونکە ئەم دەمەتەقی خۆشەم پێپرێون. پاشان تێگەشتبووم کە ئەو

پیاوه به هرهیه کی وای ههیه ده توانیئت باسه که به ره و ئاراستهیه کی تر بیات و راستیهیه کی پوون بشیوئینیئت و وهک ههله نیشانی بدات. ده مزانی که نه گهر په خنه کهم له بهر چاوی پئیواره کاندای شیوهی موناقه شه وه ریگریئت، جگه له وهی که ناگه به ئامانجه کهم، نه و راستیهش له که دار ده کهم که ده مه وئیت بیگهیه نم.

به لام هر ده بووایه شتیکم بگردایه. دوو سئ جار دهستم هه لپری و ویستم مؤله تی قسه کردن وهرگرم. ده بیینیم، که چی سووریوو له سه ره وهی خوی و ده رخات که نامبینیئت. نه گهر خوشم هه لقورتاندایه توو پهم ده کردن و هه موو شتیکم تیکده دا، خو نه مهش وهک نه وه وایه هر له سه ره تاوه دۆراندن قبول بکهیت. "نه و پیاوه" به ههیه جانیکی زۆره وه نزیکه ی دوو ساعات قسه ی کرد و ژه هری ده پرشته نه و میشکه ساف و پاکانه وه که سه رسامانه گوئیان پادیرابوو. چهیرانی بویری و دلسۆزی نه و پیاوه بوو بووم به رامبه ر به په یامه که ی. به راستی شتیکی باوه پپینه کراو بوو. نه و به و ته مه نه یه وه نه وه نده راستگر بیئت بۆیه یامیک که له راستیدا فشه له و بۆشه، ئه ی ده بی نه وانه ی دلایان دابیئت به بانگه وازی که هیه گومانیک له راستیه کهیدا نییه، چی بکه ن؟

نه و شیوازه ی نه و پیاوه به کاریده هینا زۆر سه رنجپراکیش و تاییهت بوو به خوی. به ئاشکرا له قسه کانییدا ده بینرا که له هه لسه فه که ی خۆیدا قول بۆته وه و زانستیکی پری پییه له و بواره دا.

ئەو پەوداوانەى لە داھاتوودا پەوياندا پاستى ئەم پېشەبېنەىيان سەلماند.

زانىنى لايەنى دەروونى مەژە بەو باشىيەو، تواناى دروستکردنى پەيوەندى لەگەڵ بەرامبەردا بەو بۆيۆنەىيەو، ھونەرى کارىگەر بوون لەسەر خەلکى بەو ئەندازەيەو، بە ھىچ دانانى ھەموو ئەو مەترسەىيە گيانى و ئاسايشيانەى کە زۆر دور نەىيە بۆنە پۆى لە پېنناو بەرگريکردن لە بېروباوەرەكەى، ھەموو ئەمانە جۆى سەرسەرمان بوون. ھەرگىز لەبېرم ناچۆت چۆن کۆتايى بە قسەکانى ھېنا:

- ھىوام واىە و دەخووزم وە ئامۆزگاريتان دەکەم کە: ئەوانەى باسکرد با بېتە پۆودانگەتان لەم شەپى مانەوەيەدا. ھەولمدا ئەو ئامانجانەتان بۆ پوون بکەمەو کە دەتانەوۆت پۆى بگەن. بەرەو ئەو ئامانجە بپۆن، بەشۆين ئەو دونيايەدا بگەرۆن، کە ئەوۆتان دۆزىيەو وەلامتان بۆ ئەو پرسىارانەى کردم، دەبۆتە "بەلئ". بە چەلەپۆزان پەوانەى شۆينەکەى خۆى کرايەو.

پاسەکە پېروبوو لە دەنگى ئەوانەى سوپاسيان دەکرد.

دەست پیکردنى گەفتوگۆ لە شاخەکانى تۆرۆس

پاسەکەمان ھەلزانابوو بە شاخەکانى تۆرۆسداو ئۆمەش چاوەرپۆى ئەوە بووین لاباتات بۆ نوۆزى نەوہ پۆ کە خەريکبوو کاتەکەى بەسەردەچوو. کە زانیم شۆفەرەکە بەتەمانە بوەستۆت، ھەستامە

سەرپى، بە نيازبوم بە شۆفىرەكە بلىم كە دەمەوېت نوپۇز بكم و نايا
لە و نزيكانە دەمەستيت يان نا.

هيشتا يەك دوو هەنگاوم بەرەو شۆفىرەكە نەنابوو كە گويمان لە
نزمە يەكى زۆرگەرە بوو لە دوامانەو. سەرنشینهكان لەترسا چوون
بە حەواداو هەستانە سەرپى. پاسەكە وەستاو گشتمان خۆمان
فەردايە خوارەو. تومەز تايەكانى دواوێ پاسەكە تەقىبوون،
هەردوو كيشيان بە جارى...

شۆفىرەكە واقى ورمابوو دەيووت: "وەللا پانزە سالا من ئەم
كارە دەكەم، ئەمە يەكەمجارمە بيبىم دوو تايەى دواوێ سەپارە يەك
بە يەكەو بەتەقىن، خيەرەبيت ئيشەللا، ديارە زۆرمان گيردەدات."
سالانىك دواتر كە ئەم پووداوەم بۆ بەپۆزىك گىرپايەو، وتى:
"باشتر كە تەقيو، تايەكانيش بەرگەى ئەو بى باوەپيە زۆرەيان
نەگرتووە كە لەناو ئەو پاسەدا بوو!"

زۆرەى پېيوارەكان بلاقبوونەو بە سەوزاييە قەشەنگەكەى
تۆپۆسداو منيش چووم بۆ سەر كانىيەكى پاك و ساردى ئەو ناو بۆ
دەستنويز گرتن، كە لە ژيەر دارسنەو بەرەكانەو هەلەدەقولا. پەر بە
سپيەكانم هەواى بېگەرەدى دارستانم هەلەدەمژى و ديمەنى جوانى
شاخەكان مەستى كردبووم، دەتوت هەموو شتيك بەدەنگى بەرز باسى
توانا و مېهرەبانى خواوەند دەكات.

دوای نوپژ به دوای ئه و پیاوه دا گه پام، توژیک له ولاتره وه پالی
 دابوو به دارسنه و به ریکی گه وره وه و پشوو ی دهدا. له پوو خساریدا
 چژی خزمهت کردن به په یامه که ی ده خویند رایه وه، نه ک ماندویتی.
 لیتی نزیک بوومه وه و سللوم لیکرد، به گهرمی و له دلّه وه
 سه لامه که می سنده وه و تاشه به ردیکی گه وره ی نیشاندام و وتی:
 "فه رموو دانیشه."

له به رامبه ری یه کتردا دانیشتن، زهرده خه نه میوانی سه ر لیوی
 بوو و به نیگا پاراوه کانی ته ماشای ده کردم. ده یویست وه کو
 هاوپی یه کی گیانی به گیانی خوی نیشانی به رامبه ره که ی بدات،
 به پاستی ژۆد وه ستا بوو له م کاره یدا.

ویستم شتیک بلیم که چی پیش من که وته خوی و ناو و
 پیشه که می پرسى، که زانی مامۆستام ژۆری پیّ خوش بوو:

— ئای چهند جوانه! هه موو ژيانم ئاوام بۆ ئه و پیشه یه
 خواستوه، باوه پکه مامۆستا، نه گه جاریکتر بهاتمايه ته وه دنیا،
 مامۆستایه تیم هه لده بژارد، به تایبه تی مامۆستای سه ره تایى...
 باشتري ن پێگه یه بۆ پزگارکردنى نه ته وه یه ک له و ئازارانە ی پیوه ی
 گیرۆده بووه و ده توانیت نه وه ی نوێ بۆ کوێ پێت خوښبیت
 بده یته بهر، چونکه تۆ کار له سه ر بناغه که ده کهیت. بینای ئه و ولاته
 له سه ر ئه و بناغه یه هه لده چنریت. تیده گه یهت خو؟ به م جوړه
 ده توانیت مرۆڤیکى تازه به دیبه یتیت.

قسه کانی زۆر پاست بوون. ده یویست به پیاوه لدا نه کانی
پامکیشیتته ناو مونا قه شه ی نهو بابه ته وه که خۆی ده یه ویت و پاشان
خۆیم به سهردا سه پینیت، هه ستم به مه ده کرد.

هه لیکم قۆسته وه قسه که یم پیپری:

— به پیژم، هۆی ئه م هاتنه ی من په یوه ندی به وته کانی
به پیژتانه وه هه یه که له ناو پاسه که دا کردتان. به وتاره که تان، که
زیاتر له دوو کاتژمیری خایاند، هه مو مانت سه رسام کرد. وه کو
ده رووناسیک و پۆشن بیریک ئاماژه تان بق کیشه کانی پۆزگار کرد،
چه ند پێگایه کت نیشان داین که برینه خویناوییه کانمانی پی ساپیژ
بکه ین.

به وردی گویم له وته کانتان گرت، بینیم زیاتر له سه ر پر سه
ئابووری و سیاسیه کان و هه ندیک بابه تی فه لسه فی چر بوونه ته وه.
مارکسیزم و کۆمۆنیزمیش تان وه ک پێگه چاره پیشکه ش کرد.
به تایبه تی سه له اندتان که له بیرى مارکسیزمدا زۆر به توانا و
لیهاتوون. هه لبه ته هه ستم به وه کرد که پیویسته له مرفیکی
فره په هه ندی وه که جه ناب تان، سوود وه ریگرم. بۆیه ئیستا هاتوومه ته
خزمه تان.

پێده چوو "نهو پیاوه" ی به رامبه رم ئه م پیاوه لدا نه می به دل
بوو بیت، بۆیه سه ری لێ نزیک کردم وه و تی:

— مامۆستای لاو، زۆر خوشحال دەبم گەر بتوانم یارمەتی بێکت
 بدهم. ئەگەر دەتەوێت سەبارەت بە بابەتێک پوونکردنەوه بدهم،
 شەرم مەکن بپرسن. هەگبە ی زانستم بۆ مامۆستایەکی وەک ئێوه،
 کە داهاووی ئەم ولاتە بە دەست ئێوه یە، نەك جارێك، هەزار جار
 پادەخەم.

ئەوه ی پاستی بێت چاوه پێی پە یوه ندییەکی وا گەرم و گوێ
 نەبووم، دەمویت "ئەو پیاوه" پاكیشمە ناو باسە ئیمانییەكانەوه،
 چونکە دەمزانای مارکسیستیکی چاوه پێی و شێری مەیدانی
 بواره کە ی خۆیەتی. ئەگەرچی لە قسەکانیدا نایەت و فەرمووده ی
 بەنموونه هیئایەوه، بە ئاشکرا دیاربوو کە باوه پێی پێیان نییە، بە لکو
 تەنها دە یویست سوود لە هەستی ئایینی بەرامبەرەکانی وەر بگریێت.
 هەستم دەکرد ئەو پیاوه بۆشایییەکی گەورە لە باوه پێیدا هە یە.
 بۆ یە پێویستبوو سەرەتا بوونی خواو پاشان مەسە لە ئیمانییەکانی
 تری بە بە لگە ی عەقڵی و زانستی بۆ بسە لمینم. دواتر بابەتە فەلسەفی
 و ئابوورییەکان دەتوانران باسبکریێن، چونکە باسکردنی خواو قورئان
 بۆ یە کێك کە باوه پێی نییە، هیچ ئەنجامێکی نە ده بوو.

پووم کردە "ئەو پیاوه" ی کە داوای لێکردبووم پرسیارە کەم
 بکەم و وتم:

— ئەوه ندە ی من تێگە یشتبم، ئێوه باسی کێشە ی ناو بازنە
 دوورە کانتان کرد وەکو کێشە مرۆیی و ئابووری و فەلسە فییەکان و

چاره سهره کانیان... به لām من دهمه ویت سهره تا له شته نزیکه کانه وه دهست پیبکه م، بۆ نمورنه دهمه ویت خۆم بناسم و له و نهیینه ناشکرا و په نهانانه شاره زابم که ماهیه تم (چییه تیم) هه لیگرتووه. چه نده ها ساله ئه م بابه ته له می شکمدا دیت و ده چیت. راستیه که ی نه که یشتر ووم به وه لامینکی پوون و باوه پیتکراو.

من دهمه ویت له خۆمه وه دهست پیبکه م. به پای ئیوه مروڤ چییه؟ چییه تی و نهیینه کانی ئامازه به چی ده که ن؟ ئه م نه زانراوه که وره یه، که تا ئیستا سهرمان له لایه نه نادیاره کانی دهرنه کردووه، کاری چییه؟ بوونی مروڤ له سهر چی به نده؟ سالانینکی دوور و دریزه ئه م پرسیارانه سهراسیمه یان کردووم و ناتوانم لێیان دهر بازیم، تکاده که م یامه تیه کم بدهن، چونکه باوه پناکه م جارینکی تر پیم بکه ویته وه که سینکی زانای وه که جه نابتان. پیاوه که ی به رامبه رم له پرنکدا شیلگیرانه گزرا، بۆ ساتیک پووناکی نیگا کانی پرته یان نه ماو مت بوون، دیار بوو چاوه پتی پرسیارینکی وا نه بوو. دوا ی ماوه یه که:

- ئه وه ی راستی بیت تا ئه مروڤ به جددی بیرم له مه سه له یه کی وا

نه کردو ته وه، تو ده لیت چی؟ به پای تو مروڤ چییه؟

ناهیکم به به را هاته وه که بینیم پامکیشاوه ته ناو ئه و بابه ته ی که

خۆم دهمه ویت. به رده وام بووم:

- به گویره ی توانای خۆم که وتمه لیکۆلینه وه سه باره ت به م

پرسیارانه. مه سه له که شم بۆ دوستینکی نزیکم باسکرد که زۆر متمانه م

به پروناکبیری و زانسته‌کی هیه. په پرتووکیکی دابوومی سوودی
 لیوه ریگرم، به پاستی چەند باسیکی گرنکی له خۆگرتووه، به لام
 زمانه‌کی که میك گرانو له زۆریه تیڼه‌گه‌یشتم. ئیوه له کهسیکی
 پۆشنبیر ده‌چن، نه‌گه‌ر هه‌ندیکت له وکتیبه‌ی بۆ بخوینمه‌وه، ده‌توانیت
 بۆم بوون بکه‌یته‌وه؟

- زۆر ئاساییه مامۆستا! نه‌گه‌ر ئیستا کتیبه‌که‌ت پێیه‌ بفرموو،
 چه‌ندیك له‌ ده‌ستم بێت هه‌ول ده‌ده‌م یارمه‌تیتان بده‌م، هه‌م من و هه‌م
 تۆش شتیك فیرده‌بین.

له‌ گیرفانی ناوه‌وه‌ی چاکه‌ته‌که‌مدا کتیبه‌که‌م ده‌ره‌ینا، کتیبه‌که‌
 ناوی "په‌یامی میوه" بوو. "باسی شه‌شه‌م" م کرده‌وه.

ئه‌بێ له‌سه‌ره‌تا‌دا باسی بپروابوون به‌خودای بۆ بکه‌م
 له‌ به‌رامبه‌رمدا بپاوێکی پۆشنیر دانیشتبوو که هه‌موو ژيانێ بۆ
 کۆمیونیزم ته‌رخان کردبوو. "ئه‌و پیاوه" نوێنه‌رایه‌تی ئه‌و
 بانگه‌شه‌یه‌ی ده‌کردو منیش لاوازییه‌که‌م کردبووه‌ نزاکارو له‌ ناخی
 دڵمه‌وه له‌ خواوه‌ند ده‌پارامه‌وه که ئیمان سه‌رخات به‌سه‌ر ئه‌و بیرو
 بۆچوونه‌دا.

"باسی شه‌شه‌م" ی ئه‌و کتیبه‌ی به‌ده‌سته‌مه‌وه‌ بوو، باسی باوه‌ڕ
 به‌ خوای ده‌کرد. له‌م به‌شه‌دا بوون و په‌کتایی خودا به‌ به‌لگه‌ی عه‌قلی

١- په‌یامی میوه‌ یان په‌یامی به‌ری دره‌ختی ئیمان، په‌کێکه‌ له‌ په‌یامانه‌ی که‌ نووسه‌ر
 و زانای گه‌وره‌ی کورد مامۆستا سه‌عیدی نوورسی دایناوه‌.

و لۆژیکی و زانستی پوون ده کرایه وه . سهره تا پئویست بوو ئهم بابته ی بۆ باس بکه م، چونکه باوه پ به خوا بناغه یه و نه گهر بگات به پوونی، نه و مه سه له کانی تر زۆر به ئاسانی خۆیان ده ده ن به دهسته وه، ده بوو خۆم وا ده رختایه که له په پتوکه تیناگه م و بیگانه م به و شتانه ی که تیدا نووسراوه، چونکه نه گهر خۆم وا ده رخم که شتیک ده زانم، ده ترسام وه کو موناغه شه ی لیبت. له کاتی که ده بوو وا ده ریکه و تمایه که ده مه ویت مه ندیک شتی لیوه فیربیم.

که وتمه خویندنه وه ی "باسی شه شه م" که چه ند نمونه یه کی زۆر به نرخه تیدایه سه باره ت به بوونی خوی گهره:

"هه روه که هه ر شووشه ده رمان و پیکهاته یه کی کیمیایی ناو ده رمانخانه یه کی گهره، که به چه ندین ته رازووی سه رنه که ر و نه ندازه ی ورد ئاویتیه ی به کتر کرابیتن، ده یچه سپینیت که ده رمانگه ریکی داناو کیمیاگه ریکی زانا ئه م کارانه ی نه نجام داوه .. ده رمانخانه ی گۆی زه ویش، که چوارسه ده ه زار جۆری پوهه ک و زینده وه ری زیاتر تیدایه، به هه مان جۆره .. چونکه له پاستیدا هه ریه که له و پوهه ک و زینده وه رانه وه ک شووشه یه کی پر له پیکهاتووی ورد و، ئاویته کراویکی زینده کاری سه ر سوپه نته ر وایه .

جا ئه م ده رمانخانه گهره یه، خواوه ندی داناو شکۆمه ند پیشانی هه مو که سیك، ته نانه ت کویره کانیش ده دات و به نه ندازه ی پله ی

که ماله پښکوپنکی و گه وره یی په کهي، به د پهنه ری به خشنده به
غه یری خړی د ه ناسیتیت، به چه شنی د ه رمانخانه کهي بازارې که
کیمیا گه رو دروستکری خړی ناساند. نه مهش به پیی زانستی
"پزیشکی" که خړتان ده یخوینن.

که ته واو بوو لیم پرسي:

- نه م نمونه به ده یه ویت بلن چی قوربان؟ ده توانیت بوم پوون
بکه یته وه؟

چاوه کانی بریپووه خالیک و ده توت شتیک ده بینیت که تا نه و
کاته نه یدپوه، وشه کان په که له ده می ده هاتنه دهره وه:

- واته هه توانیکی ژیا نه بخش و شیفابه بخش دهریده خات که له
لایه ن کیمیا گه ریکی لیها توه وه دروستکراوه. هاتنه بوونی دهرمانیک
به بڼ وه ستایه که یان دهرمانسازیک مه حاله، گوی زه ویش وه کو
دهرمانگه یه کی گه وره ترو نایا بتر وایه، زه ویش که پتر له چوارسه د
هزار جوری پوهه وک و زینده وهر له خړ ده گریت، وه کو دهرمانه کان،
داخوازی کیمیا گه ریکی به توانایه.

نه گهر دهرمانه کانی ناو دهرمانخانه که کیمیا گه ریک دروستیان
بکات، به هه مان جور نه م دهرمانگه مه زنهش که گوی زه وییبه،
پیویستی به دهرمانگه ریک یان کیمیا گه ریک هیه، که نه ویش خوایه.

پاش نه م پوونکردنه وه به دهستی راستی دا به دهستی چه پیداو
وهک بلتی له په کیکی تره وه گوی لیپووه، وتی:

- به پاستی نمونه یه کی بیوینه یه، ژورجیناله، ژور به رزه!
 که سهیری ده موچاویم کرد بۆ ئه وهی بزانم تا چه ندیک کاریگه ری
 هه بووه و ئه و قسانه ی که ده یکات به پاستیتی یان نا، بینیم له
 دلیه وه یه تی. له شله ژاوی و خوشیدا، گویم له دهنگی ترپه کانی دلم
 بوو.

ئه و باسه چوار نمونه ی تری تیدا بوو، بۆیه لیم پرسى:
 - به پێزم، ئه م باسه نمونه ی تریشی تیدا یه، ده توانم به رده وام
 بم؟ به جدیته و سه نگینیه که وه که تایبته بوو به خۆی:
 - به رموون مامۆستا، تکایه به رده وام بن.

به هه زار حال هه یه جانه که م ده شارده وه. "ئه و پیاوه" پاش
 هه موو روونکردنه وه یه که که ده رباره ی نمونه کان دهیدان، له بهر
 خۆیه وه ده یوت: "ژور ژور جوانه، پاستی که لیکن که تا ئیستا
 نه مبیستوون". به تایبته تی ئه م نمونه یه ژور سه رنجی پاکیشابوو:

"وا دابنئ که ملیۆنان گلۆپی کاره با له ناو شارێکی
 سه رسووپهینه ردا، به بئ ئه وهی سووته مه نیان لیبپرێت و
 بکوژینه وه، هاتوچۆ بکه ن. ئایا ئه م کاره - له گه ل ده ربهرینی پێزو
 سه رسوپماندا- ده ریناخات که: ئه ندازیاریکی بیهاوتاو کاره باچییه کی
 کارامه هه یه، کارگه ی کاره باکه و ئه و گلۆپانه ی له ژێر ده ستایه؟ به
 هه مان جۆر، گلۆپی ئه و نه ستیرانه ش که به بنمیچی خانه ی زه وییه وه
 شۆرپوونه ته وه، به پیتی که ردوونناسی نوێ هه ندیکیان به هه زاران

جار له گزۍ زهوى گوره تړن و، خيږايبيان له هى توپى توپخانه کان زياتره و، بى نه وى پيسى نيوانيان تيكبچيت و له يه كتر بدن و، بى كوڙانه و نه واوبوونى سووته مهنى كاردكه كن، وهك له "گهردوون ناسى" دا ده يخوښن.. هم نه ستيرانه، به چه شنيكى پووناك، ناماڙه بى به دپهنه رى خويان ده كه ن.

که چي نه و توانسته ی که "خۆر" و هه موو نه ستێره کانی تری هاوچه شنی خۆر داده گیرسێنیت، به بێ هیچ سووته مه نی و خه لووز و پۆنیک نه م کاره ده کات و نایه لیت بیشکوژیته وه و، به خێراییه کی به کجار گه و ده و بێ له یه کدان له شوینی خۆیاندا ده یانسوورپنیت. بێگومان نه و توانسته ی که نه م کاره پایسی ده کات، توانستیکی بیکۆتایی و ده سه لاتیکي تا بلێی گه و ده ی بێ سنووه "

هیشتا من نمونه که م ته و او نه کردبوو که وتی:

- ئەم باسه زۆر قووله...

- شتیک گەردوونناسیم خویندۆتەو، هەر ئەوەندە خوشە دەچیتە ناو ئەو جیهانە سەرنجراکێشەو، ئیتەر دەخنکییت و هاتنە دەرەوێ لێی مەحاله. وەکو ئەم نمونەیه دەریخست، هاوسەنگییهکی زۆر ورد لە گەردووندا هەیە، ئەم یاسایە چەندین لیکدانەوێ بۆ کراوە لە لایەن مۆرفەکانەو، سا ئیتەر ئەم پێکوپێکییه چۆن و کۆ بیپاریزێت. بەلام دەمەوێت ئەو بلیتم که فەلەکناسی زۆری پێیه بۆ وتن بۆ ئەو کهسانە ی لەدووی خوا دەگەڕێن.

بۆ ئەوێ باسه که زیاتر دەوله مەند بکه م:

- کتیبێکی زانستیم لەسەر ئەم بابەتە خویندبووه. ئەگەر مۆلەتم بدەن حەزەدە که م ئەوەندە ی که لە خەیاڵدا ماوەتەو، بۆتانی باس بکه م.

سەرێکی پراوەشاند بە واتای "بفەرموو". منیش دەستم پێکرد:

- ئیزگیی ماونت پالومار لە ئەمریکا بۆ کاروباری گەردوونناسی، خاوەنی وردبینترین و بە هیژترین تەلەسکۆپە لە جیهاندا که دەتوانیت هەشت سەد ملیۆن کاکێشان ببینیت. تەنانەت زانینی ژمارە ی کاکێشانەکانی گەردوون کاریکی ئەستەمە، چونکه نازانین ئەو بەشی ئیمە ئیستا دەتوانین ببین، چەندی هەموو گەردوون پێکدەهێنیت، لەوانەیه سەد ملیار کاکێشان، لەوانەشە زیاتر... زۆریک لەم

كاكيشانانە سەد مليار ئەستىرە لەخۆدەگرن و ھەشيانە زياتر،
 زۆربەى ئەم ئەستىرانەش ھەزاران جار لەم خۆرەى خۆمان گەورەترن.
 ئەم كۆمەلەى خۆرەى كە ئىمەى تىداين تەنھا يەككە لەو سەد
 مليار كاكيشانەى تا ئىستا توانراو ېژمىردرئيت. ئەستىرەكانى ناو
 كۆمەلەى خۆریش بە سەد مليار ئەستىرە مەزەندە دەكرين. تىرەى
 كۆمەلەى خۆر سەد ھەزار سالى پووناكيبە. (خىرايى پووناكى لە
 چركە يەكدا سى سەد ھەزار كيلومەترە)، ئەگەر بمانەوئيت لەمسەر بۆ
 ئەوسەرى كۆمەلەى خۆر بە موشەكك، كە تواناى برينى دەھەزار
 كيلومەترى ھەيئەت لەكاترئىزئىكدا، تەى بگەين ئەوا پازدە مليار و
 ھەشت سەد سالمان پئىدەچئيت. ئەگەر دوو كاكيشان بە ھەمان
 ئاراستە بجوئىنەو ھەو خىرايى ئەو ھەو دووھەيان لەو ھەو پئىشەو ھەيان
 زياترئيت، ئەوكاتە بە خۆيان و مليۆنەھا ئەستىرەو ھەو بەيەكدا دەدەن.
 ھەروەك چۆن ھەموو ئەستىرەيەك خاوەنى چەند سوورپانەو ھەيەكى
 تايبەت بە خۆيەتى، كاكيشانەكانيش بە دەورى تەو ھەو ھەو ھەو ھەو
 دەسوورپانەو ھەو. تئپەرپوونى كاكيشانئىك بە ناو بەككىكى تردا مليارەھا
 سالى دەوئيت، لەكاتئىكدا تىرەى ھەريەكەيان پتر لە سەد ھەزار سالى
 پووناكيبە، ئەمەش لە ھالەتئىكدا كە ئەستەمە ئەستىرەكانيان بەريەك
 نەكەون و ھاوسەنگيان تئىكنەچئيت. ئايا دەيئيت كئ ئەم سىستەمە
 ناوازيەى، بەم ئەندازە وردو سەرنەكەو، بەم پئىسا دەراسا و
 سەرسوورپانەرانە، خستبئتەگەر؟

پښکوت؟ سروشت؟ هڅاکاره کان؟ یان خوايه کی شکړمه ند؟
 دیسان سه رڼک هم لږی و ته ماشايه کی نه و پیاوهم کرد که به
 نه ندیشه و مهراقیکی زوره و گوی بگرتمووم، بیده نگ بوو و بیری
 ده کرده و. به رده وام بووم:

— ده بینین که یاسایه که له گوریدایه. هه موو بوونه وهرانیس
 به پیزه و گویپایه لی نه یاسایانه. نایا کتیه نه یاسایانه ی داناو و
 وا له هه موو بوون ده کات ملکه چی بیت؟

نه گره نه یدینه پال خوايه کی یه کتا، نه وا ده بیت یه کک له مانه ی
 خواره و قبول بکین:

یه که م: نه گره بلین گره وون له خویه و دروست بوو، نه و کاته
 ده بیت هه موو گره دله یه که دارای زانستیکی فراوان و چاویکی وایت
 که هه موو گره وون ببینیت و ژیری یه کی وای هه بیت که به پتی هه موو
 گره وون کاروباره کانی پښکخات، چونکه نه و ی ده بینین کاریکی
 یه که چار دانسقه و ناوازه یه، نه گره نه م زانسته نه دریته پال ته نها
 نه ندازیارک، ده بیت باو و به بوونی نه م زانسته گشتگیره، نه که ته نها
 له گره وون و نه ستیره کانی ناویدا، به لکو له یه که به یه کی
 گره دله کانیدا بکین.

دوهم: نه گره بلین گره دله کانی گره وون له خویانه و
 هاتوونه ته بوون و خاوه نی نه و ژیری و زانسته شن که باسماں کرد،
 نه وا ده بیت دان به پښکوتنیکی بی هله له نیوانیانداو

هاوئاھەنگیەکی وادا بنیڤن کە ملیارەھا سالە بۆ چرکە یەکیش چیە،
تێکیان نەداوہ.

سییەم: گەردیلەکانی گەردوون لە پێگەی دانانی ئەم یاسایانەوہ ئەم
دەبنە یاسادانەر بە سەر ئەوانی ترەوہو ئەم خۆیان مەحکوومی
گوێپرایەلی ئەم پرسیارنە دەکەن، واتە ئەم دەبنە یاسادانەر ئەم
دەبنە یاساپارێزەر، لەکاتیکی نەماندیوہ هەردوو سیفەتی بالادەستی
و ژێردەستی لە خودیکدا کۆبێتەوہ، چۆن دەتوانین بپاری ئەم
حالتە بەسەر گشت گەردیلە لەژمارە بەدەرەکانی گەردووندا بدەین؟

چوارەم: لە ئەگەرێکی ئەم جۆرەدا دەبێت یەک بەیەکی
گەردیلەکان فیداکارییەکی زۆر بپۆشەیان تێدا بێت. ئەم هاوسەنگی و
یاسا وردو ناوازیەکی لە هەموو کونجێکی ئەم گەردوونەدا خۆی
دەنۆینێت و هەر لە ئەتۆمەکان و خانەکانەوہ تا دەگاتە
گەلەستێرەکان پەڕپەری لێدەکەن، ئایا دەنگونجیت ئەنجامی پێکەوت
و هۆکارەکان بێت؟ لەپشت ئەم کارە پێکۆشەکانەوہ دەستیکی
قودرەت دەردەکەوێت.

لێم پرسی: ئێوہ دەلێن چی مامۆستا؟

بێدەنگ و دالغە ی پۆشەنبوو:

- هەر دەبێت شتیکی تێدا بێت...

زنجیرە شاخەکانی تۆپۆس باوہشی بۆ گفتوگۆکەمان کردبۆوہو،
دەتوت بەو جوانییە چار ئەبلەقکەرەکی هەموو گەردیلە یەکی گەواھی

له سەر بوونی خودا ددهن و، به زمانی حال پیمان دهلین: "نێوه
 سهیری نێمه بکهه به سه، نێمه ههزاره ها به لگو ملیۆنه ها نمونه تان
 بۆ دههینینه وه". له باوهشی سهوزایی و ئاوی سازگاری سروشتدا،
 گفتوگۆکه مان درێژهی دهکێشا.

مه بهستی ئهم کتێبه

که سێکی زۆر زیرهک بوو. توانایهکی بێۆینهی ههبوو له تیگه یشتن
 و پاره کردنی شتанда، به جۆرێک ههستم دهکرد زۆرێک لهو باسانه ی که
 سالانێک بهو پێیان ئاشنا بووم به قهدهر ئهو لییان تینه گه یشتووم.
 دهسته واژه عوسمانیه کانی به باشی دهزانی، شتیکی تریشی که
 بووبوه جێی تێرمان و سه رنجی من، پاسته رستییه که ی بوو. ئهو
 ده مارگه ریه کۆیرانه و که له پره قییه ی نه بوو که له زۆری هه واداران
 مارکسیزما ده بینریت. ئه گه ر شتێک له گه ل ژیریدا یه ک بهاتایه ته وه و
 ته با بووایه له ته ک پێوه ره عه قلانییه کاندا، مه ردانه سه ری بۆ نه وی
 ده کرد.

نزیکه ی کاتژمێرێک تێپه ریوو به سه ر گفتوگۆکه ماندا، که داوی
 کتێبه که ی کرد، ئاوی نووسه ره که ی خوینده وه وتی:

— نێمه چه ند هه له له م نووسه ره و نووسینه کانی تیگه یشتبووین.
 دۆستایه تییه که ی گه رم له نێوانماندا دروست بوو بوو به و ماوه
 که مه، هه ردووکه مان باوه رمان وابوو به ئاسانی ده توانین کار له سه ر
 خاله هاویه شه کان بکه یه ن و بکه یه نه نجام.

"ئەو پیاوھ" چەند جارێک ویستی باسە کە بگۆرێت بۆ فەلسەفە و ئابووری، منیش ھەمیشە پامدەکیشایە وە بۆ ناو بازنی یەکتاپەرستی، چونکە دەمزانێ مونا قەشەکردن لە گەڵ کەسیکی زیرەکی وەك ئەودا لە بوارە کە ی خۆیدا (کە فەلسەفە و ئابووری مارکسیزمە)، سەرەتا پێویستی بە یەکلایی کردنە وە ی مەسەلە ئیمانییەکانە.

تایەکان چاکرانە وەو ئێمەش قۆل لە قۆلی یە کدا گە پاینە وە بۆ لای پاسە کە، سەرنشینەکانی تر سەیریان لەم ھاو پێتییە دەهات و چاویان لێ نە دەتروکاندین. داوام لەو گەنجە کرد کە لە لای ئەو پیاوھ وە دانیشتبوو کە دەکرێت شوێنەکانمان بگۆرینە وە؟ زۆر بە پێزە وە داواکەمی پەسەند کرد، بەم جۆرە گفتوگۆی ناو پاسیش دەستی پێکرد.

ئەم گفتوگۆیەمان بە درێژایی پێگا سەرنجی سەرنشینەکانی تریشی پاکیشابوو، کە نۆرە ی قسەکردنم دەهات دەنگم بەرز دەکرده وەو حەزم دەکرد سوودێک بگەیەنم بەو کەسانە ی کە وەتنبوونە ژێر کاریگەری وتارە کە ی ئەو پیاوھ وە، بۆ ساتێک گویم ھەلخست، لە دەنگی پاسە کە زیاتر ورتە نە دەهات، ھەموو نقەیان لە خۆیان بپێوو و گۆییان لە ئێمە گرتبوو.

"ئەو پیاوھ" لە ناوھ پاستی قسەکاندا پێی بریم و وتی:

- مامۆستا پرسپاریکت لیده کهم، به لام په یمانم بده ری به پاستی
وه لامم بده یته وه.

زۆر سهرم له م پرسپاره ناوه خته ی سوورما، دیسانیش به هیمنی
وه لامم دایه وه:

- فهرموون به پۆزم، دلنیا به که پاستیت پیده لیم.

برۆکانی وه که وان هاتنه وه یه که و به ده نگیکی گر وتی:

- له یه کهم گفتوگوماندا که کتیه کهت بۆ ده خویندم وه وا خۆت

ده رده خست که هیچ نازانیت، ههر به پاستی لیتی تینه ده که یشیتیت؟

یان نه وه پێگایه که بوو بۆ گه یاندنی بۆ چوونه کهت به من؟

هاوپی زیره که کهم دره نگ نه که وت له شیکارکردنی مه ته له که.

به هیواشی و له ژیر لیوه وه وه لامم دایه وه:

- تییده که یشتم گه وره م، به لام بیگومان وه کو جه نابتان نا...

- که واته بۆ نه وه ی شتیکم پێگه یه نیت خۆت خسته قالبی

نه زانه وه، وایه؟ ناچار بووم دانی پیدا بنیم:

- پاسته نه و پێگه یه م به کارهینا بۆ گه یاندنی چهند پاستیه که به

نیوه، به لام ههرگیز ناتوانین ناوی بنین فیل، ناچار بووم به وه لیتان

نزیک بيمه وه. نه م قسانه زۆر به نا په حه تی توانیم بیانکه م، که چی نه و

وتی:

- نه خیر، نه خیر! من بۆ نه وه نه مپرسی که توو په بووم یان

بمه ویت سوو کایه تیتان پێکه م، به پێچه وانه وه ده مه ویت به گه رمی

سوڤاستان بکەم، بەپاستی باشترین پښگات هەلبژاردوو هـ بۆ
 تاوتوێکردنی ئەم باسانە لەگەڵمدا. ئەمانە باس گەلیکن که ده میك
 سائە میشکمیان قال کردوو و بیزاریان کردبووم، چاکتان کرد ئەم
 مەسەلەیتان هینایە ئاراو، هیشتا لە سەرەتای پښگە که داین و گومانم
 نییه لەو هی دەتوانم لەگەڵ هاوڕێکەکی باشی وەك تۆدا بگهین به
 شتیك.

ئینجا خۆی پرسیاری دەکرد، سەرەتا پرسیاری لەو مەسەلانەی
 ئیسلام کرد که داخراو دیارن و پتووستیان بەپوونکردنەو هەیهو، هەر
 لەبەر ئەمەش دووچاری هێرشى ماتریالیست (ماددەگەر) هەکان
 بوونەتەو. بەتایبەتی گرنگی بەو بابەتانه دەدا که پتووستیان
 بەبەلگە و پافە هەیه. یەکەم پرسیار وتی:

- زۆرێک لە زانایان ماددە بە ئەزەلی لەقەڵەم دەدەن. ئەمە ئەو
 دەگەیهنیت که ئەبەدی و هەمیشەییە، واتە ماددە بنەمای گەردوونە،
 ماددەش که ئەزەلی و ئەبەدی بێت پتووستی بە خواپەك نیه
 بەدییهینیت.

دەمزانی پووبەپووی چەندەها پرسیاری هەستیار دەبمەو
 سەبارەت بە ئیسلام و قورئان بۆیە بەدریژایی گەشتەکەم هەژاری و
 کۆڵەواریم کردبوو و تەکاکاری خۆم لەبەردەم دەرگانهی خوای
 میهرەبان و، پڕپەدل لێی دەپارامەو سەرکەوتووم بکات لە گەیانندنی

ئەم پەيامە پېرۆزە، چ بە پیاوھەکی بەرامبەرم و چ بە سەرنشینەکانی
تر. بە یارمەتی خوا کەوتە قسە:

- بە پای من پێش ئەوەی لەو بەکۆڵینەووە کە ئایا ماددە ئەزەلی
"بێ سەرەتا" و ئەبەدی "بێ کۆتا" یە یان نا، دەبێت سەرەتا خودی
ماددە بناسین، ئایا ماددە چیە؟ چییەتی و تایبەتمەندییەتی و ئەو
یاسایانە چین کە ملکە چیانە؟ دواتر دەتوانین پێناسە یەکی ماددە
بکەین، بۆ ئەوەی لە ماددە تێبگەین، دەبێت لە بچووکترین
پارچە یەو دەست پێبکەین کە گەردیلە یە. گەردیلەکان بە بەردی
بناغەیی بینیای گەردوون دادەنرێن. گەردیلەکان بە پێژەیی جیاواز
یە کەترە گەرن و گەردەکان پێکدەهێنن. دەورووبەرمان بە گیاندار و
بێگیانەووە لەم گەردانە دروستبوون.

چوار یاسا پێکھاتە و جوولەیی ناووەووە و جوولەیی دەرەووە
پەیوەندی نێوان گەردیلەکان پێکدەخات، بەهۆی ئەم یاسا وردو
هاوسەنگانەووە گەردوون و ئێمە مەین. یە کە میان هێزی ناوکییە کە
ناوکی گەردیلە پێکدەهێنێت. دوو میان هێزی ئەلکترۆنییە کە
بەرپرسە لە بوون و سووڕانەووەی گەردیلەکان لە سەر پەوگەیی خۆیان
بە دەوری ناوکدا، ئەگەر هێزی سێهەم کە هێزی کارمۆگناتیسییە
نەبێت گەردیلەش پێکنایەت، ئەگەر هێزی چوارەمیش کە هێزی
پاکیژان و پالێتۆنانە نەبێت گەردوون نە دەبوو، دنیا و ئێمەش
نە دەبووین.

به كورتى نه بوونى يه كيك له م چوار هيژانه، ده بيته هژى كوتايى
 ميتان به بوون. ته نانه ت كورتهيتان و هه له يه كى بچوك له يه كيكياندا
 هه مان ئه نجام به رهه م ده هيئيئت. ده بيئت ليړه دا بچووكى
 گه رديله كانيش له ياد نه كه ين، له هه ر سانتيمه تر سيچايه كى هه وادا
 پينچ مليون كه پت پينچ مليون گه رديله هه يه.

له ژير پوښنايى زانستى سرده مداو له چوارچيوه ي پيشه كى
 خوردا نمونه يه كم ميتايه وه له سه ر چوئيئتى كار كړدى گه رديله كان:

- گريمان له پوليكداماموستان، پانزه بى بيست قوتابيش له ناو
 خوياندا قسه بكن، دهنگى هه موويان بى نه وه ي تيكه لاوى يه كترين و
 به هه مان خيږايى له پيگه ي گه رديله كانه وه به ئيمه ده گن. هه ر هه مان
 گه رديله پووناكى و گهرمى و هوت په ننگه كى تيشكى خور
 ده گوازنه وه ناو پوله كه مان، گهرمى سوباكه شمان گه رديله كان
 هه ليده گرن و بلاویده كه نه وه به ژووره كه دا. هه ر له هه مان كاتيشدا
 دهنگى دوورى پاديويه ك، چه خماخه يه ك، زه نكيكمان پيده گه يه نن.
 هه مو نه مانه كارى هه مان گه رديله نن. نه گه ر سه د هه زار كه س
 له ده وري پوله كه مان كويينه وه هه موويان به ده رپرین و زمان و
 له هجه ي جياواز بانگمان ليټكه نن، گه رديله كان بى تيكه لاو كړدن و
 به هه مان خيږايى پيمان ده گه يه نن. گه ر بييستين كه سيك هه يه له يه ك
 كاتدا پينچ شش شش نيش به يه كه وه ده كات، بى نمونه: له گه ل يه كيكد
 قسه بكات و گوڼي له يه كيكي دى گرتبيئت و، كتيبيك بنو سيته وه و،

میشکیشی خەریکی شیکارکردنی پرسپاری بێرکاری بێت، دەیکەینە
مانشیتێ پۆژنامەکان و پیکۆردی جیهانی دەشکینیت. ئایا شتێکی
بچوکی بێ گیانی بێ هەستی بێ چاوی بێ ژیری وەک گەردیلە، چۆن
دەتوانیت لە یەک کاتدا هەزارەها کار بێکەموکورتی و لیتیکچوون بە
هەمان پیکوپێکی، راببە پێنیت؟

ئایا کێ ئەم هێزە بێ وێنە و ناوازانە ی داناو و هەر لە
گەردیلە یەکەو تا کاکیشانەکانی ملکەچی فەرمانەکانی کردوو و
هاوسەنگیی گەردوون بە زانست و توانستێکی پەها بە پێوە دەبات؟
کێ خاوەنی ئەم هێزانەیە؟ چ پێکەوتیک یان چ سروشتیک دەتوانیت
کاریکی وا دەرناسا بپێتە گوێ؟

لێرەدا هاوێکەم بە پرسپاریک پێی بپیم:

- ئایا ناکریت لە سەرەتادا کۆمەڵێک یاسای سەرەتایی هەبووین و
پاشان ئەم یاسایانە خۆیان بگونجێن و خۆیان تازە بکەنەو و لە
شیوەی پێسای باشتەر و ئالۆزتردا خۆیان دەربخەن؟
پرسپارەکە بۆ ئەو مایەی تێرمان و بۆ من جێی پێکەنین بوو، بە
زەردەخەنە یەکەو و تەم :

- ببوون بە پێژم، بەلام من ئیستا دەمەوێت هەمان پرسپار
هەلگیرمەو و لە خۆتانی بکەم. با بڵێین یاسایەکی سادە لە
مەیداندایە، ئایا دەگونجێت ئەم یاسایە بێ یاسادانەرێک خولقا بێت؟
یان ئایا دەتوانین بێر لە یاساکانی هاموڕابی بکەینەو و بێ هاموڕابی

خوی؟ مه به ستم نه وه په که گریمان لیره دا لم و چیمه ننو و ناسن و
 به رد هه بیت. نایا پړی تیده چیت نه مانه بی وه ستا و بی پړوژه و
 پلانیك بیته ته نیشته په ك و كوشكېك بینا بكن؟ نایا ده گونجیت نه م
 کاروانسه را جوان و کامله ی گه ردوون به مجوره هاتبیته بوون؟ نیمه
 واده زانین به چند یاسایه کی ساده نیتر هه موو نه پنییه کانی سیستم
 و ریسا سه رسامکه ره که ی گه ردوونمان پافه کردووه و به مجوره خو مان
 له مه سه له که ده ریان ده که ین. ته نها به دوزینه وه ی یاساکان کاره که
 ته او نابیت، به لگو کاره سه ره کییه که له دوی دوزینه وه ی دانهری
 نه م یاسایانه وه ده ست پیده کات. مړوډ دارای تاسه مهندي و مراقبکه
 له سروشتیدا، ده بیت له پړی نه م مراقه وه به دوی به دیه پنه ری
 پاسته قینه ی شتاندا بگه پړت سه رسامی به رامبه ر کاره کانی ده برپړت
 و سوپاسی بکات بق به خششه له ژماره نه هاتووه کانی.

چون مړوډ ده توانیت سه رسامی ده رنه برپړت و بیئاگابیت له و
 زاته ی که له توویکی بچوکی وه که هه نجیر هه زاره ها میوه ی به تام و
 به له زهت و، له گه ردیله یه کی گچکه ی بی گیان هه موو بوونه وه ره
 زیندوو و نازیندووه کان دروست ده کات؟ یان چون ده توانیت خوی له و
 زاته بدزیته وه که به چوار هیز گشت کاروباره کانی گه ردوونی
 پاگیر کردووه؟ چون ده توانیت جاریکی تر چاوه کانی بقوجیتیت له
 ناست خاوه نی نه م گه ردوونه دا دوی نه وه ی نه م نه پنییه ی بق
 ده که وت؟

- که واته مادده نه زه لی نییه، وایه؟

- هیزیک هیه که مادده به رتوه ده بات، هیزیک که شکل و شیوه ی پیده دات و ملکه چی چهند یاسایه کی ده کات و له خزمه تی مروتدا ده یخاته گه پ...

- به لام ده وتریت که هیشتا نه زه لی نه بوونی مادده نه سه لمینراوه؟

- پیچه وانه که شی هه نه سه لمینراوه، له م سالانه ی دوایی دا زانایان به پیی تیوری ته قینه وه مه زنه که (big bang) گه یشتنه نه نجامی نه وه ی که گه ردوون سه ره تایه کی هیه و نه مهش به کده گریته وه له گه ل گوفتاری پیروزی قورئاندا، نه م تیوری ته تا نیستا باشترین بۆچوونی داوه به ده سته وه سه باره ت به دروستبوونی گه ردوون و متعانه یه کی زوری پیده کریت له ناوه نده زانستییه کاندایه. له سه رخق وتی:

- به لی، منیش نه وه م بیستبوو، به لام زانیارییه کی ته واوم نیه له سه ری، نه گه ر داوایه کی به زه حمه ت نیه، هه زمه کرد گویم لیی بوایه.

هه ناسه یه کی قوولی هه لکیشاو پالی دایه وه و چاوی برییه ناسقیه کی نه بینراو.

ته قینه وه گه وره که

هه ولما تا ده توانم تیۆریه که کورت بکه مه وه:

— ته قینه وه مه زنه که ناوی نه و تیۆریه یه که تایبه ته به
سه ره لدانی نه م گه ردوونه ی نیستا ده یبینن و تا نیستاش له
ناوه نده نه کادیمی و زانستییه کاندایه واپیکراوه و نرخه تایبه ته خۆی
هیه. نه م بیردۆزه سه ره تایه ک بۆ گه ردوون پشتراست ده کاته وه.

به گوێره ی نه م تیۆریه له سه ره تادا هه موو گه ردوون ماده یه کی
گرم و چڕ بووه، نه م بارسته یه به هۆی ته قینه وه یه که وه بلۆبۆته وه
به ناو بۆشاییدا، هه ر نه م پارچانه دواتر ماده وه وزه ی گه ردوونیا
پیکه یناوه. پاشان ماده وه تیشکدانه وه به پێژه ی گونجاو و جیاواز
به سه ر گه ردووندا دابه ش کراوه، که زه مینه ی له باریش هاتۆته پیش
گه ردیله کانیش به پێی نه و مۆدیله ی بۆیان دانراوه، دروستبوون. نه و
یاسایانه ی که ئیمه پێیان ده لێن پێسا فیزیایی و کیمیاییه کان،
په یوه ندی نیوان گه ردیله کانیاں دیاری کرد. پڕۆتۆن و نیوترون — که
پیکهاته ی گه ردیله ن — و توخمه قورسه کان هاتنه بوون، نه ستێره کان
هه له اتن و خۆر هینرایه مه یدان. لیکۆلینه وه نوێیه کانی نه م دواییانه
له م بواره دا جهخت له وه ده که نه وه که تا دیت کاکیشانه کان له یه ک
دوو ده که نه وه و گه ردوون فراوانتر ده بیست. نه گه ر نه م فراوانبوونه
پێچه وانه ببێته وه، گه ردوون ده بیته وه به و ماده به چوکه ی

یه که مجار، ئەم لیکۆلینه وانه دەری دەخەن که گەردوون لە خاڵی
سفرەووە دەستی پێکردووە.

قورئانی پیرۆز ئاماژە بەووە دەکات که ئاسمانەکان و زەوی
لە ماوەی شەش پۆژدا و زەوی خۆشمان بە دوو پۆژ دروستکراوە.
لێرەدا مەبەست لە "پۆژ" ئەو گۆڕاوە کاتییە گەورانییە که گەردوون
پێیاندا تێپەربوو، قورئانی پیرۆز ئاماژە بۆ ئەم پۆژانە دەکات و بە
هەزار سال بە لکو بە پەنجا هەزار سالی گۆی زەوی بەراوردی دەکات.
خوای مەزن لە سەرەتادا گشت گەردوونی دەورەداوە بە ماددەییەکی
شلی وەک ئاو که پێی دەوتریت "ئەسیر"، پاشان ئاسمانەکان و زەوی
لەم ماددەییە پێک هێناوە.

مامۆستا سەعیدی نوورسیش که یەکێکە لە کەلە زانایانی ئەم
سەدەییەمان سەبارەت بەو ماددەییە که گەردوونی ئی دروستبووە،
ئاماژە بە حەوتەم ئایەتی پیرۆزی سوورەتی هود دەکات و
دەفەرمویت: "عرشی خوی مەزن لە سەر ماددەییەکی شلی ئاواناسا
بوو. پاش بەدیھێنانی "ئەسیر" ئەم ماددەییە گۆڕدراوە بۆ
گەردیلەکان، واتە بوو تە ماددەیی خوی گەردوون".

خوای گەورە ئەم ماددەییە لە نەبوونەو هێناوە تە بوون و
کردووییەتی بە بناغەیک بۆ دروستکراوانی تر و لێیووە گەردیلەکانی
بەدیھێناوە، گەردیلەکانیش لە زەمینەییەکی گونجاودا بە پێژەیی جیاواز
یک دەگرن و ماددە پەق و شل و گازییەکان دروست دەکەن، یەکەم

بارستاييش كه ساردبوويته وه و پهق بووييت پاش ته قينه وه كه نه م
 زه وييه خومانه. له كاتيكدا نه ستيره و هه ساره كاني تر بۆ ماوه يه كي
 زۆر به شيوه ي گازی و پاشان بارسته يه ك ناگري شل بوون، كه چي
 زه وي له پيش هه موويانه وه ساردبوته وه و تويكلي تاييه ت به خويي
 به به ردا كراوه و مه رجه كاني نه م ژيانه ي ئيستاماني بۆ دابين كراوه .
 قورناني پيرۆز ده فهرمويت: "ناسمانه كان و زه وي لكابوون به يه كه وه،
 دواتر ئيمه له يه كمان جوي كردنه وه". نه مه ش حه قيقه تي كه كه له گه ل
 زانستي مۆديرندا يه كده گرته وه .

هاوپي گويگره كه م ديسان پتي بریم:

- زۆر سه يره مامؤستا، نه وه ي ئيوه و تتان ده رباره ي مادده ي
 نه سير، من هيج نه مبيستبوون، جوانترين ليكدانه وه يه تا ئيستا
 بيستبيتم له سه ر دروستبووني گه ردوون.
 به رده وام بووم:

- زۆريك له زانايان ده فهرموون ئايه تي پيرۆزي: "هه موو شتيكمان
 له ئاو دروست كردوه." ئاماژه يه بۆ نه سير، چونكه نه م مادده يه
 وه كو ئاو شل و ناسك و ته نك و بزۆكه .

"نه و پياوه" تا ده هات مله جيپتي ده كرد، وتي:

- مامؤستا من نه م "له نه بوونه وه دروستكردن" هم پتي قبول
 ناكريت، شتيك چۆن له "هيج" وه دروست ده بيت؟ شتي نه بوو واته

ماددهی نییه، شتیکیش ماددهی نه بیت چۆن ده توانریت
به دیهینریت؟

- خوی گوره دوو جور کاری هیه، یه که میان به دیهینانه که له
هیچه وه دروستی ده کات، دوو میان بریتییه له پیکهینان که
بوونه وهریک له چند ره گز و پیکهاته یه کی تر بینا ده کات.

ماددهی ئه سیر که به پوختهی بوونه وهران داده نریت و هه موو
که ردوون له وه وه سه رچاوهی گرتوه، له هیچه وه به دیهینراوه. ئه م
ماددهیه دانستی خوایی ده یته قینیته وه له مه وه ئه تۆم و وزه و
په گزه سه ره کییه کانی تر دروست ده بن، ئیتر ئه م هه موو
ئالوگۆرپانهی تر که به سه ر بووندا هاتوون خویان له "پیکهینان" دا
ده بینه وه. ئیستا شتیکی نیه به ناوی "له نه بووه دروستبوونی
که ردیله کان"، ته نها له سه ره تادا ماده پتویست بووه به دیهینراوه.
هه موو به هاریک ملیۆنه ها پوهه و زینده وه زیندوو ده کرینه وه،
ئه مانه له شیوه و په نگ و بۆیاندا جیاوازن له وهی به هاری پێشوو و له
"نه بوو" وه به دیهینراون. به لام پتویسته تاییه ته ندیه کانی ئه م
دروستبوونه به فرمانی "بیه" برانین. شتیکی ئه گه ر بوونی ده ره کی
(ماددی) نه بیت، لای ئیمه به نه بوو داده نریت، له کاتیکیا سه باره ت به
خوی گوره شتیکی زانراوه، چونکه زانستی خوا گشتگیره وه هه موو
شتیکی له خۆ ده گریت، هیچ شتیکیش ناکه ویته ده ره وهی باز نهی
زانستی خوایییه وه. کاتیکی شتیکی له جیهانی "زانست" وه دیته

جیهانی "توانست" و بهرگی ماده ده پۆشیت، لای ئیمه له نه بوونهوه دروست کراوه، بۆیه ناتوانین بریاری نه بوونی په ها به سه ههچ شتیکدا بدهین. با بلن شتیک دروست ده کړیت و له وه وپیش ههچ نمونه و مۆدیلکی نه. به لام نه و شته ی که تازه یه به ئیمه و پیشتر نمونه یمان نه دیوه، له بازنه ی زانستی خوادا بوونی تایبه تی خۆی هه بووه. نه گه ر نه م شته بوونی ماددی وهر نه گړیت، ئیمه ناتوانین په یی پښه یین. که دیته جیهانی ماده ده شه وه ده لنین له نه بوونه وه دروست کراوه، چونکه توانای ناوه زی مۆف هه ر نه وه نده هه لده گړیت، له حالیکدا نه و شته له بازنه ی زانستی خوایی دایه و هیشتا بوونی ماددی وهر نه گرتوه.

- نه ی له ناو بردن؟ شتیک که دارای ماده بیت چۆن له ناوده چیت؟ له راستیدا گوینگره که م ده یویست له مه وه بگات به: "خوا چۆن ده توانیت ماده له ناو به ریت؟ نه گه ر وایه کامه یه نمونه که ی؟ نه گه ر یه کیک نه توانیت شتیک له ناو به ریت، چۆن ده توانیت ببیت به ده یته ر؟ له تۆنی ده نگیه وه هه ستم به مه کرد.

- هه موو زستانیک ملیونه ها پوهه و درهخت به لق و پۆر گول و که لا کانیانه وه له ناوده برین و به ره و جیهانیکی تر به پئ ده خرین.

گریمان دارمان کرده سۆبایه که وه، ده بینین داره که ده بیته خۆله میش و کیش و بۆن و په نگه که ی و په هندی پانی و درێزییه که ی له ناوده چیت. له وانه یه به کۆکردنه وه ی خۆله میش و وزه و

دووکله که ی، دووباره بتوانېن کڅشی داره که به ده ست بهینینه وه، به لام ناتوانین شیوه و پړنگ و بڼه که ی بگپړینه وه، چونکه نه مانه له ناوچوون. لیکولینه وه نویه کانی بواری فه له کناسی تامازه به "کونه پړه شه کان" ده کات که هیشتا به ته واوړتی له سروشتی چیه تیان نه گه یشتوین. نه م توپړینه وانه ده ریده خن هه ندیک له و نه ستیرانه ی که به هه زاران جار له زهوی گه وره ترن، نه م کونه پړه شانه هه لیانده لوو شیت و ون ده بن و له جیهانی ماده ده چنه دهره وه، هیزی کڅشکردنی نه م کونه پړه شانه به ناکوتا مه زنده ده کرین، نه م کونانه له بیریکی بی بن ده چن که گه رمی و پووناکی و ده نگ و هه موو جوړه تیشکدانه وه یه ک قووت ده دات و نه ستیره زه به لاهه کان هه لده لوو شیت. له م سونگه یه وه کونه پړه شه کان به ده لاقیه ک داده نرین که نه وسه ری به جیهانی بی کوتا ده گات.

په نجه کانی نالانده یه ک و هه ناسه یه کی قولی هه لکښا:

- ده زانی ماموستا، هه رچنده نه مانه ی وت به ته واوی دلیان تیر نه کردووم، به لام ماقوولترین لیکدانه وه یه تا نه مړی بیستبیتم، ده بیت به سنگیکی فراوانه وه نه مه قبول بکه م. هیشتا پړگه یه کی دریرمان له به رده مایه ...

که نجیک له دواوه به ده نگیکی به رز و زیر هه لیدایه:

— نیمه خوا نابینین ماموستا، به لام ماده ده بینین و به رجه سته یه و هه سته پیده که ین. خواجه کی نه بینراو چوڼ ده توانیت

کاریگری له سەر مادده هه بیته و ئاراسته ی بکات و پێکی بخات،
ئه مه پێی تێده چیت؟

وامده زانی هاوڕێکهی ته نیشتم به م لایه نگره ی که بۆی په یدابوو
دلخۆش ده بیته، که چی له پڕ ده موچاری تیکچوو و ئاوپی بۆ که نه که
دایه وه و مۆپه یه کی لیکرد. سه رم سووپما. دواتر بۆم ده رکه وت هه زی
به شێوانی په ق و ناشرینی که نه که ی نه کردوه و به پای نه و دژی
یاساکانی موناقه شه و گفتوگو بووه.

من له سەر هیمنی و له سه رخۆیی خۆم به رده وام بووم و هه ولم دا
وه لامی که نه که بده مه وه:

— پادشا بۆ به پێوه بردنی ولاته که ی یاسا که لێک داده نیته و
کۆمه لێک به رپر سیش دیاری ده کات بۆ جێبه جێکردنی ئه م یاسایانه،
پاش ئه وه ی یاساکان دانران و ئارامی و ئاسایش دابینکرا، ئیتر ولات
ده چیته سه ر پێره وی خۆی، ئیدی ئه گه ر که سێک سه ر پێچی یاساکان
بکات، پادشا نا، به لکو به رپر سان ده یگرن و دادوه ر سزای ده دات،
هیچ پێویستی ناکات پادشا بۆ خۆی بچیت تاوانباران ده سته سه ر
بکات و له کووچه و کۆلانه کاندایا بسووپیته وه.

به هه مان چۆر خوای بالاده ستیش که خاوه نی بوونه وه رانه، به و
پێسا گشتگیر و قه شه نگانه ی دایناون، کاروباری ئه م گه ردوونه به پێوه
ده بات. له بچووکتین ئه تۆمه وه تا ده گاته گه له ستیره کان ملکه چی
ئه م یاسایانه ن. ماف و ئه رکی هه موو شتیک دیاره و پوونه. شتان

فرمانبرداري گوتپايله ئىم پىسا به پىزانەن، ئىم ياسايانەى له
 سەرەتاي دروستبوونی بوونەوهرانەو دانراون، ئىستاش به هەمان
 پىكوپىكى دەپۆن به پىو. گەردىلەىك له پىرەوى خۆى لابت،
 هاوسەنگى تىكەچىت و قىامت پوودەدات. مۆففى ژىر به تىفكرين له
 بوونەوهران دەستى توانستى خواوەند له هەموو شتىكدا دەبينىت.
 گەنجەكه يا دەيوست پەخنە له وەلامەكه بگرت، يان خۆى نامادە
 دەکرد بۆ پرسىارىكى تر، كه هاوپىكهى تەنىشتم كەوتە خۆى و وتى:
 - با باسى ئەو نەبينە بکەين، ئەگەر خوا هەيه بۆچى نابىنرىت؟

يان خوا چۆن چۆنیه؟ لەچى دەچىت؟

گفتوگۆكه تا دەهات كه شىكى زانستى وەرەدەگرت، هەنووكە
 هاوگەشتەكم جددى و وردتر گوئى بۆ گرتبووم و هەولیدەدا خۆى
 بەدوویریگرت له بریاری وشك و پىش وەخت. سەرەتا مەبەست له
 پرسىارەكانى ئەو بوو بىزام بكات و تەرىقم بكاتەو، بەلام ئىستا
 بەپاستى دەيوست وەلامەكانیان بزانیت و لەگەڵ ژیریى خۆیدا
 بەراوردی بكات، شتىك لەگەڵ ژیری ئەودا یەكى نەگرتایەتەو و یان
 لىى تینهگەیشتایە، داواى لیدەكردم پوونكرنەو و زیاتر بدەم.
 خەرىك بوو وەلام دەدایەو كه پاسەكەمان لەبەردەم چىشتخانەىكى
 سەرپىگادا وەستا بۆ پشودان، پىكەو دابەزین و چوونە كوونجىكى
 چۆلەو.

چۆن باۋەر بەو شتانه بهینین که نایانبینین !!

هاوړیکه م نهو باۋەر به خۆبوون و دلناییه ی یه که مجاری نه مابوو.
ههستم ده کرد شله ژاو و سه غلته و نااارامه .

زډرم وت به س نهو سووړیو له سه رته وه ی ناخواردنه که عایدی
خوی بیت، له کاتی چا خواردنه وه که دا وتم:
- نه که ر مۆلته بدهن دهمه ویت وه لای پرسیاره که تان بدهمه وه،
نیر هیمتره .

دهمزانې که ده توانین لیره دا دریژه به باسه که بدهین، بویه به
دریژایی نان خواردنه که له خه یالی پرسیاره که دا بووم و وه لاهه که یم له
"په یامه کانی نوور" وه هه لگوستبوو:

- با له بهشی دووه می پرسیاره که وه دهست پتیکه ین، دیاره که
زانینی بوونی شتیک جیا به و زانینی چیه تی و ماهیه تی نهو شته
جیا به . زډر شت هه ن له ده ورو به رماندا که به ژیریمان په ی به بوونیا
ده به ین و که چی له ماهیه تیان ناگه ین، وه ک ناوه ن، پوچ، خه یال،
هیزی پاکیشانی زه وی، کاره با، خوشه ویستی و چهنده های تر.
به گویره ی ده ستوری: "به دیهینراو په ی به به دیهینره ی خوی
نابات"، نیمه ش ناتوانین له چیه تی زاتی به دیهینره ی خومان، که
خوای گه وره یه، بگه ین، چونکه ژیری نیمه دروستکراوی خواجه،
ژیریش وه ک هه ر دروستکراویکی تر سنووریکي دیاریکراوی خویی
هه یه، ناوه ریکي سنوورداریش ناتوانیت په ی به ماهیه تی پیریزی

خواهند ببات. له هر پيشبینی و پخوانه يه کيدا هه له دهکات و ناگات به نهجام.

خوای مهن بئ سنووره و په هایه و نه زه لی و نه به دییه، له بهرامبه ردا ژیری مروفیش سنوورداره و وابسته ی کات و شوینه و چوارچپوه یه کی داخراوی هیه. هر له بهر نه مه یه که سنووردار بئ سنوور و، فانی ناتوانیت باقی هه لېسه نگینیت و له نهینى ماهیه تی "چیه تی" تیبگات. چونکه خوای گوره نمونه و لېچوو و درى نیه، ناوه ناتوانیت پتی بگات و بیهینیت په پیش چاو، چونکه زاتی نه و له هیچ شتیکی نه م گوردونه ناچیت تا نیمه هستین بیپوین پتی، بویه ماهیه تی نه و له هیچ یه کیک له و ماهیه تانه ناچیت که نیمه ناشناین پیان. نیمه پیشبینی و لیکدانه وه کانه مان له سر بنه مای نه و شتانه دهکین که بینومانن و بیستومانن یاخود ده توانین بیهینیه پیش چاوی خومان و بیرى لې بکهینه وه، له بهر نه مه بهم توانا گچکه یه مان وه هه موو چه شنه هه ولتیکمان له هه مبه ر ناسینی ماهیه تی بئ سنووری نه ودا کورت دهینیت. جیهانی بوون ته نها نه م جیهانه بچوکه نیه که نیمه به پینچ هسته که مان هه ستمان پتی کردوه. مروف به چاوه کانی ته نها ده توانیت نه و شتانه ببینیت که ماددین و بهرجه ستن، زمانی تام دهکات و گویشی دهنگکان ده بیستیت. بیت و یه کیک بلت من باوه پ به شتیک ناکه م تا به چاوی خوم نه بیبیم، نه و نه م که سه نه رکی عه قلی سپاردوه به چاو، چونکه نه بیبران

به لگه نيه له سهر نه بوون. ناتوانين ئينكارى بوونى شتانك بگهين له م جيهانه دا كه ده كريت بيانبينين، به لام ئيستا له بهرچاوماندا نه بن، بويه پيوسته ههريه كه له پينچ ههسته كه مان له بارو شويني خوياندا به كاربهينين، وهكو چون ناتوانين زمانمان له بيستندا و گوچكه مان له بينيندا به كاربهينين، به هه مان جور ناتوانين ئهركى تيگه يشتن و ليكدانه وهو پهى بردن بدهين به چاو. ئه مه كارى ژيرييه، بۆ نمونه باوه شكردى دايكيك به مندا له كهيدا ده بينين به لام ناتوانين سۆز و خۆشه ويستيه كه شى بينين، به لگو به ژيريمان ههستى پى ده كهين. ده توانين به چاو بينايه ك بينين، به لام ته نها به ژيرى دهرك به هونه ر و جوانييه كهى ده كهين. نه بينرانى خوا له وه وهيه كه دژى نيبه. بۆ ناسين و ناشنا بوون به شتيك پيوستيمان به دژه كهى ههيه تا له م پتیه وه لى تيگهين، ته نانه ت خۆر له و په پى دره وشانه وهيدا ناتوانين ته ماشاى بگهين و بينين. مامۆستا سه عىدى نوورسى وتهيه كى زۆر جوانى ههيه كه ده فهرمويت: "ئه وانهى له ناو مادده دا به دواى هه موو شتيكدا ده گه پين، عه قليان له چاوياندايه، دياره چاويش له جيهانى مه عنه ويات (ميثافيزيك) دا كویره."

هاوپڤه كم دواين پستهى پى دووباره كرده وهو ستايشى كرد. به پوخساريدا بۆم دهركه وت سوودى له قسه كان بينيوه و دلم خۆش بوو. پاش به پڤكه وتنه وه مان ترسام به و گفتوگۆ دووروديزه بيزارم كردبیت، بويه باسه كه م گه پى و ويستم كه ميك پشوو بدات، كه چى ئه و له و

دونيایه ی تټی که وتبوو نه ده هاته دهره وه یان خوی نه یده ویست بټته
دهره وه، به پوخساریدا دیاربوو له بیرکردنه وه به کی قوولدايه.

ديسان چاوی هه موو سه رنشینه کانی تر هاتنه وه سه ر نټمه.
چاوه پټی بوون چی زووه ده ست بکه ینه وه به گفتوگوکه. ئه م
بټده نگیه زوری نه خایاندو هاوپټکه م به پرسیارټک شکاندی:

- مامؤستا گریمان خوا هه یه و بوونه وهرانی دروست کردووه،
ئه وکاته خوا خوی چونی بووه؟ کټی نه وی به دیه ټناوه؟

چونکه پټشتر چاوه پټی ئه م پرسیاره بووم، زهرده خه نه یه ک
گرتمی. هاوپټکه م به هه ل له م زهرده خه نه یه م تیگه یشته.

- مامؤستا له وانیه ئه م پرسیارانه نامۆ و هه ل بن سه باره ت به
تۆ، به لام تکاده که م له گزشه نیگای منه وه بپواننه مه سه له که. ئیوه
مرؤفټک ده گټپن به دنیا به کدا پټشتر هیه شتیکی تری نه دیتووه. من
پټبوارم له و جیهانه دا که تۆ پټی ناشنای، له بیرت نه چټت تۆ ده ست
گرتووم و پټم ده ناسټینیت.

ئه م قسانه ی هاوپټکه م زۆر کاری تیگردد و به کول له خوا
پارامه وه پټنموونی بکات، بیرمدټت ئه م نمونه یه م بۆ هیئایه وه:

- گریمان شه مه نده فهرټکی هه شتا فارگو نیمان هه یه. هر فارگو نه
و نه وی پټش خوی پایده کیشتټ، به لام که له کوتایی دا کار گه یشته
سه ر نه وه ی که ماتوپی بزوینهر شه مه نده فهره که ده خاته جووله،
ئیدی ناتوانین بلټین: "ئه ی ماتویره که چی پایده کیشتټ؟" چونکه

نه گهر ماترېږي ځاې ځيښه ر له هه مان کاتدا پانه ځيښه راو نه بښت،
شه مهنده فوره که ناکه وږته جووله و هاوسه ننگي تڼکده چيټ.

سهر يان فرمان له عريف ورده گريټ، ئه ویش له کاپتن و، له
کوټايشدا سرکرده ی گشتي فرمان له پادشا ورده گريټ، نیدی
ناتوانين پېرسين: "ئهی پادشا له کي فرمان ورده گريټ؟". چونکه
نه گهر پادشاش له يه کيکي تر فرمان ورېگريټ، نه وکاته نابيت
پادشا. يه کيک له خه سلته کاني پادشاهوون نه ویه که فرمان دودات
بي نه ووی فرمانی به سهردا بکريټ.

له م نمونانه وه درده که وږت که بوونی خوايه کی به ديپنه رو
به دینه هينراو پيوسته بؤ پاپه پاندنی کاروباره کانی نه م گهر دوونه،
چونکه له دايک بوون و نه وه خستنه وه دوو خاصيه تي تاييه تي
زينده وهرانن، نابيت به دواي نه م ياسايه دا بگه پښ له خواي
دروسته کردا.

هاوپکه م بي کاردانه وه بوو، گه نجه که ی دواوه بؤ جاری دووم
هه ليدايه وه:

- نه ی خوا پيش نه ووی گهر دوون دروست بکات له کوږ بوو؟
- بؤ چوونی هه له ی ئيمه دهر ياره ی "کات" و "نه زه ليه ت"، و امان
ليده کات نه م پرس ياره هه له یه بکه ين. کات چه مکيکه له گه ل
به ديها تني گهر دووندا دروست بووه و له گه ل بوونه وهر انيش به رده وام
ده بښت، واته کاتيش له گه ل دروستکراوانی تر دا به ديها توه.

سه بارهت به ئيمه‌ی دروستکراو کات ده‌بیته سئ به‌شه‌وه که هه‌ریه‌ک له پابردوو و ئیستا و داهاتوو ده‌گرێته‌وه. به‌لام له ئه‌زه‌لیه‌تدا ئهم دابه‌شکردنه ناکرێت. جگه‌له‌وه‌ش ناتوانین سه‌ره‌تایه‌ک بۆ ئه‌زه‌لیه‌ت بریاریده‌ین. ئه‌زه‌لیه‌ت تایبه‌ته به‌ خوا که له‌ده‌ره‌وه‌ی کات و شوێنه. کاتیکیش ده‌لێین خوای گه‌وره ئه‌زه‌لییه، واته سه‌ره‌تا و کۆتایی نه‌.

خوای بالا‌ده‌ست ئه‌زه‌لییه، کاتیش له‌گه‌ڵ دروستبوونی گه‌ردووندا به‌دیها‌توه، پێش ئهمه کاتیش نه‌بووه: که‌واته پرسیارێکی واش سه‌بارهت به‌ خوا ناکرێت. به‌لام ده‌توانین ب‌لێین: "خوای ئه‌زه‌ل و ئه‌به‌د له ئه‌زه‌لدا چی ده‌کرد؟"، زانایه‌کی پایه‌به‌رز له وه‌لامی ئهم پرسیاره‌دا ده‌فه‌رموێت: "خوای گه‌وره له ئه‌زه‌لدا ته‌ماشای که‌مال و ده‌سه‌لاتی شکۆمه‌ندی خۆی ده‌کرد که هیچ پله‌یه‌ک له‌سه‌روو ئه‌وه‌وه نییه‌ و خۆیییه‌ و پێویستی به‌ یارمه‌تی هیچی تر نه‌یه‌ و پاک و بێ‌گه‌رده له هاوه‌ڵ. خوای گه‌وره له ئه‌زه‌لدا و له بازنه‌ی زانستی خۆیدا ته‌قدیری سیفاته پێرژه‌کانی و ئه‌و ماددانه‌ی که ئهم ناوه قودسیانه‌یان تێدا ده‌دره‌وێشێته‌وه و حه‌قیقه‌ت و ماهیه‌ت و پێناسه و شیوه‌ی ماددی و مه‌عنه‌وییانی ده‌کرد. ئهم تایبه‌تمه‌ندییه‌ی که خاسیه‌تیکی خواییه، مه‌حاله عه‌قڵی لاواز و ده‌سته‌وسان و کۆله‌واری موق‌د بتوانێت ده‌رکی پێبکات. موق‌دێک که تی‌گه‌یشتن و ده‌رکردنی وابه‌سته‌ی کات و شوێنه، چ‌ون ده‌توانێت له نه‌ه‌ینه‌کانی جیهانی ئه‌زه‌ل تی‌بگات؟! "

گفتوگۆ که مان به م جوړه به رده وام بوو. دواتر باسی نه و
 بابه تانه مان کرد که پټوستان به پوونکردنه وهی لژیکي هیه وه ک
 زیندووبوونه وه و قه درو فریشته کان و به وه لامي کورت کورت له سر
 هه موویان دواين، به تايبه تی له سر تیوریی که ی داروین زور وه ستاین.
 باسیکی تریش که هاوړیکه م زور گرنگی پی داو پيداگريو
 له سهری بریتی بوو له: "هوی به دیهتانی خراپه و ناشیرینییه کان و
 ته رخانکردنی شهیتان بڼ مړوځ، که به مه زوریک پټیان لی هه له ده بیت و
 ده چنه دوزه خ. ثایا میهره بانی و دادگری خواوهند چون به مه پازی
 ده بیت؟" به سوود وهرگرتن له به ره مه کانی زانای پایه به رز سه عیدی
 نوورسی، زور به ئاسانی وه لامي پرسیاره کانی هاوړیکه م و سرجه م
 سرنشینه کانی تری ناو پاسه که م ده دایه وه. نیستا له نرخ و گه وره یی
 نه م پافه یی قورئان باشتر ده گیشتم که خوی گه وره له ناخرزه ماندا
 به دیاری به موسولمانانی به خشیوه. که وه لامي نه و پرسیاره م
 دایه وه که سه باره ت به هۆکاری به دیهاتنی شهیتانه کان کردبوویان،
 پووناکي قایل بوونم له پووخساریاندا به دی کرد، هه ولیکی زورم ده دا
 به ر له فرمیسه که کانی چاوم بگرم که په لیهان بوو پرژینه سر پومه تم.
 سوپاسی بی پایانی خوا ده که م که به درژیایی وه لامدانه وهی نه و
 پرسیاره گرانانه، چی نمونه و به لگه و پوونکردنه وه م خویندبووه وه
 تا نه و کاته دهریاره ی نه و باسانه، وه ک فیلمیک ده هاتنه وه پیش
 چاوم. کاتیک نه و پاستیانه له زارمه وه ده هاتنه دهر ده توت من نیم و
 خوشم سوودم له قسه کان وهرده گرت. خوی گه وره له سه خترین

کاتدا هات به فریامه وه و ویستی شکۆمه ندی ئەم پاستییانە لە بەرامبەر
 پیاویکی زیرەك و پۆشنبری مارکسیدا، بە هەزارێکی لاوازی وهك من
 بپارێزیت. بە درێژی ئەو گفتوگۆیە زۆر خۆم دەپاراست لە وهی
 بەرامبەرەكەم بشکێنم، بێتسێنم یاخود کەشێکی مونا قەشە و بگرە و
 بەردە بنێمەوه، چونکە هەر لە سەرەتاوه وتە بە نرخە کەمی مامۆستا
 نووسیم کردبوو بە پابەری خۆم کە دەفەرمویت: "سەرکەوتن بە سەر
 کەسانی مەدەنی ئەم سەر دەمەدا بە بەلگە و قایلکردن دەبێت نەك بە
 زۆر". بۆیە لە بارودۆخی کەدا ئەگەر هاوێشێکم توێژ بپوایە من بە
 پوویەکی خۆشەوه وەڵام دەدا یەوه و دۆخە کەم نە دەشە قاند. بە
 توندی خۆم لە خۆبەشتزانین و لوتبەرزێ بەدوور دەگرت. بێگومان
 ئەمەش بە مەریەك نەبوو می خۆم بێت، بە لکۆ لە "قورئان" وه
 وەر مگرتبوو.

درێژی دەمەتە قیی ناو ئوتومبیلە کە

تا گەرچی ئەدەنە دەمەتە قییکەمان بەم شیوەیە بەردەوام بوو.
 تا ئێرە تیشکمان خستبوو سەر هەندیک لایەن، بەلام هیشتا زۆر بوون
 ئەو باسانە پتووستییان بە پوونکردنە وهی زیاتر بوو. هاوێشێکم
 گەشتە کەمی لێرەدا تەواو دەبوو، ئەو لە ئەدەنە^۱ دەمایە وه و من تا
 هەتای^۲ پێگە کەم درێژ دەبۆوه.

۱- شارێکی تورکیایە.

۲- شارێکی تورکیایە.

لە دالما دەموت خۆزگە پازى دەبوو ئەمشەو لێرە بەیەكەو
بماینایەتەو و بەردەوام بووینایە لەسەر باسەكەمان، لەو كاتەدا
هاوړیکەم لیتی پرسیم:

- بۆ كۆی؟

- وەكو دەزانیت من تا هەتای دەپۆم.

برۆكانى وەك كەوان گزۆبوو و قسەكەى پێ برپم:

- نەخێر، بۆ یەك شوێن ناپۆیت، ناھێتلم لە دەستم دەرچیت، ئەم
باسە گرنگانە چۆن دەبێ نێوەناچل بمێننەو؟ مێشك تێكەل و
پێكەل بوو، چیتەر بەرگەى ئەم كێشمەكێشه ناگرم، هەر دەبێت
بگەینە ئەنجامێك.

زۆر دلخۆشبووم بەم داوايەى هاوړیکەم، بەلام دەرم نەخست:

- بە یەك مەرج، ئەگەر ئەمشەو میوانى من بیت دەمێنمەو،
ئەگینا ناتوانم داواكەت قبول بكەم.

هیچ كەللەپەقى نەنواند:

— گرنگ نیە كۆ دەبێتە میوانى كۆ، گرنگ بەردەوامى
باسەكەمانە. پێكەوتین، نیازم وابوو ببیەم بۆ شوێنێك كە خۆم
دەمەوێت. ئێنجا دواى ئەوێ هاوړیکەم پازیکرد، بیرم لەو دۆست و
ناسیاوانە كردەو كە لەو شارەدا دەیاناسم. ئەو یەكێك بوو لە
مەردان و ناسراوانى بیروپۆچوونى ماركسیزم، بۆیە نەمدەتوانى هەروا
بیکەم بە شوێنێكدا یان بە ئوتیلێكدا. نەدەكرا هەمووئەو دۆست و

براده رانهش که ده یاننا سم له و شارهدا لیتی کۆبکه مه وه، چونکه له وانه یه بیترساندایه یاخود تووشی دله راوکۆ و دوودلی بگردایه. له هه مووی باشت نه وه یه ببیه م بق مالی هاوپییه کم که هه میشه به مالی خۆم زانیوه. ده بوو که سی که بیجگه له خاوه ن ماله که له گه لمان نه بووایه نه وه ک میوانه که بیزار ببیت. ته له فونم کرد بق دۆستیکۆ نه ندازیارم و به کورتی مه سه له کم تیگه یاند، هه ر زۆری پی خوش بوو، وتی: "له گه راجه که نه جوولین، هه ر نیستا به ته کسیه ک دیم به شوینتاند".

چاوه روانیمان ده کرد و به که لای چاو سهیری هاوپییه کم ده کرد. چهند تیبینییه کی له سه ر پارچه یه ک کاغه ز ده نووسی. دواتر تیگه ی شتم که لیستی نه و پرسیاران به بوو ده یویست بیپرستیت، لیسته یه کی شه ست پرسیاری! بانگی ئیواره ی فره موو براده ره کم گه یشت. "نه و پیاوه" ی هه میشه زه رده خه نه له سه ر لیوانی بوو ده یبه خشی به ده وروبه ری و جارن زۆر خوینگه رم ده هاته پیش چاو، نیستا کش و مات ده توت له جیهانی ناخی خۆیدا نوقم بووه، نه مه نیشانه ی به کم به ریه ک که وتنی بوو له گه ل خۆیدا.

که گه یشتینه ماله که، هیشتا قه یتانی پیاووه کانمان نه کرد بووه که هاوپییه کم ده ستی پیکرد:

- باسی زیندوو بوونه وه مان کرد دوا ی مردن، به لام به پای من نه وه مه حاله، چونکه جهسته مان له خاکدا ده پووکیته وه. گه ردیله کانمان

باو لافاو و ئازەلان پەرش و بىلاوى دەكەنەو، بەم جۆرە ھەموو شتێك تێكدەچیت بەسەر یەكدا، تۆش ھەستاویت و دەلتییت دواى مردن زیندوو دەبینەو؟ زۆر سەرمان لەم پرسىارى بەردەرگایە سووپما. لە مێشكیدا ئەو نەندە پرسىار دەھاتن و دەچوون، لە پەڕیەكێكان بى كۆنترۆل خۆى ھەلەدەدا بە دەروەو ئارامگريش فریای ئەو نەندەكەوت دەرگاكە داخات. "ئەو پیاو" نێستا لە ناو پاستى مەملانى نىوان پاست و ھەلەدا بوو. خاوەن مال پێش من كەوتە خۆى:

- خەمتان نەبێت بەرێزم، با جارى بچینە ژوورەو ھەناسە یەك بدەین، ئینجا نانێكى باشى لى بخۆین، دلتیابن زۆر شت پوون دەبێتەو، ھىچ خەمێكتان نەبێت.

دواى ئەو ھەلەگەل برادەرەكەم لە ژوورێكى تر پێكەو نوێژمان كرد، سفرەو خوان ئامادەبوو، چامان بەسەردا كردو ھێندەى نەبرد خۆمان لە ناو پاستى پرسىارەكاندا دیتەو. خۆ "ئەو پیاو" ھۆش و گۆشى لای پرسىارەكان بوو. دەستى برد لیستەكەى گیرفانى دەرھێنا، تەنانت نەیدەتوانى ئەو نەندە چاوەڕێ بكات سفرەكە ھەلگیریت.

- ئەمەى بۆ من پۆزێكى زۆر گرنگە، لەوانەى بە بۆ ئێوە ئاسایی و ھەروا سانا بێتە بەرچاو. لە ژياندا بەشداری چەندەھا كۆبوونەو ھەم كردووە، لەگەل چەندەھا كەس و تاقم و كۆمەلدا گفتوگۆم كردووە و بەرگرم لە بۆچوونەكانم كردووە. كاتى وا ھەبوو لەگەل ھەرە ئاسراو

و گه وره کانی مارکسیزم له جیهاندا دانیشتووم و باسی گری کویړه و چه مکه نالوژ و نه کراوه کان و نه و لایه نانه ی مارکسیزم کردووه که پوویه پووی پرسیار و په خنه دهنه وه، توژینه وه له سر نه و شتانه ی مارکسیزم ده کرد که خه لک به دلایانه یاخود به کاری نه وان ناخوات. چنده ها کژم له سر نه وه گرتووه چوڼ بتوانین مارکسیزم بگوڼتین له گه ل نه م سرده مه دا، له گه ل ه موو نه مانده دا چه پله یان بڼ لئ داوم و به شان و بالندا ه لیان داوه، له ولتانی دهره وه به تاییه ت له ولاته سؤسیالیستییه کاندا ته نانه ت له به رده م سر کرده هره گه وره کاندا نه وه ی به پاستم زانیبیت بڼ دوولئی نه پاندوومه و ستایش کراوم و بردوویانم به ناسماندا. دهمه ویت دان به و پاستییه دا بنیم که هیچ یه کیڅ له و پوژه پرشنگذارانه، وه کو نه مړی نه م جوش و خرؤشه یان پی نه داوم. هه رگیز وایتنه گن نه مه زیاده پوهی یان خو هه لنان بیت.

نیو سده یه خزمه تی نه م بانگه وازه ده که م، دان به وه دا دهنیم که گه شتیکی دوو سی سعاتی ناو پاسیک و نه و گفتوگو کورته وای لئ کردم به ه موو باوه پ و بڼ چوونه کاندا بچمه وه و ه لویسته یان له سر وهریگرم، گه یشتمنان به گه راجی نه دهنه له هانا بردن بڼ فریاد په سیک ده چیت.

تا نیستا پاهاتبووم مارکسیزم وه ک تاکه چاره و کوتا پڼگا ببینم، که چی نه مړی له ناو نه و پاسه دا هه ستم به سه نگینی بڼ چوونیکی تریش

کرد، له بهر نه وه به خۆم وت: نه گەر بۆچوونیک هه بیته مارکسیزم لاواز
 بکات ده بیته هه رچوونیک بووه بیزانم، به پاکردن لای پزگارم نابیت.
 نه مړ گویی خۆم ئی که پ کرد، سبه ینی له شوینیکی تر دا هه ر دیته وه
 پیم. بۆیه ده بیته ورده کارییه کانی نه م په یامه بزانم که خوی وه ک
 جیگره وه یه ک "به دیلێک" درده خات له بهرامبه ر مارکسیزمه وه. به
 پای من پتویسته هه ر خاوه ن بیرێک پتوهریکی هه بیته، نه م پتوهره ش
 ده بیته هه موو نه و بۆچوونه جوان و لیکدانه وه راست و دروست و
 به دیله شیاوه کان به سنگیکی فراوانه وه قبول بکات. به پیچه وانه وه
 ده مارگیری و کونه په رستی فیکری دیته مه یدان و نه وکاته که س
 ناتوانیت شتیک بۆ بهرامبه ره که ی باس بکات. نه مه ش پئی گه یشتمان
 به باشرین راستی ده گریت. ژیری ده مکوت ده کات و بریاری پتیش
 وهخت و هه سته کان دینه گو. نه گەر یه کێک شتیکم بۆ باسبکات که زۆر
 پتویستیم پتیه تی، ده بیته من سوپاسی بکه م، چونکه راستیه کی
 ناماده کراو و پوختی خستوته به رده ستم. له ناو نه و پاسه دا نه م برایه
 ناماژه ی به چه ند راستیه ک کرد که من تینوو یان بووم، درز که و ته
 ده رگا کانی دنیا داخراوه که م. ئیتستا میتشکم ده لیتی مه یدانی جه نکه،
 تیایدا شتان لیل و به سه ر یه کدا چوون. ده مه ویت نه مشه و یه کلایی
 بکه مه وه و پزگارم بیت. هه موو کاتیک که شیکی وام ده سنگیر نابیت،
 من به سنگیکی فراوانه وه گویتان ئی ده گرم و هیواداریشم ئتوهره ش
 هه روا بن.

لەم کاغەزەدا لیستیکی پرسیارم نووسیوە، ئەوانەیە کە هاتوون بە میشکەدا، شەست دانەیەك دەبن... لەوانەیە بۆ ئێوە دووبارە و سانا بن بەلام بۆ من پەیوەندی بە هەموو ژيانمەوە هەیە، یان ئاسۆیەکی نوێم بۆ دەکاتەوێ یان کۆنەکانیش دادەخات.

خاوێن ماله کەمان بەو زەردەخەنە شیرینەوێوە وەلامی دایەوێ:

- بەرێزم با دەست بە پرسیارەکان بکەین، بەلام یەك داوام هەیە لە جەنابتان، با وەك دوو هاوێی و دوو دۆست درێژە بە گفتوگۆکەمان بدەین. هاوێکەم:

- ئێ خۆ منیش هەر ئەوێ دەوێت، جاریکی تریش دەیلێمەوێ کە هەمیشە دۆزمنیکی زانام لە دۆستیکی نەزان بەلاوێ باشتر و بەرێزترە، وابزانم ئەمەندە بەسە. میوانەکەمان دیسان سەلماندی کە چەند دنیادیدە و پۆشنبیر و حەقپەرستە، بەردەوام بوو لەسەر قسەکانی:

- مامۆستا دەمەوێت دیسان بچینەوێ سەر باسی یەكەممان کە لە ناو پاسەکەدا شەن و کەومان کرد. ئایا مەرچە ئەم گەردوونە خواپەکی هەبێت، ئایا ناکرێت بێ ئەویش بوونەوێران هەبن؟ دەبێت بچینەوێ سەر بناغەئێ ئەم باسە، چونکە هەموو بابەتەکانی تر دینەوێ سەر ئەم باسە، هەتا ئەمە یەکلایی نەکەینەوێ ناتوانین لە مەسەلەکانی تر بدوێین و باسیان بکەین.

ئەم گەردوونە دەستکردی کێیە؟

قەسەکانی زۆر تەواو بوو، هەموو بۆچوونەکان سەبارەت بە گەردوون دەهاتنەوێ سەر بوون یان نەبوونی (حاشا) خوا. کەواپە دەبێت لێرەوێ دەست پێبکێت، لەبەر ئەوە پێویستە یەکتاپەرستی چەق و قورسایەتی بۆسە کەمان بێت. "پەيامی سروشت" م کردەوێ کە پەرەتووکێکی بێ وێنە لەم بوارەداو دەستمان کردە خوێندنەوێ. کەتێبە کە ئەو چوار گریمانە پرێز دەکات کە بە پێی تەرازووی عەقڵیەکان دەگونجێت گەردوونیان دروست کردبێت.

یەكەم: پێگەوتەکان بوونەوێ رانیان دروست کردووە.

دووەم: گەردوون لە خۆیەوێ دروست بوو و لە خۆشیەوێ تەواو دەبێت.

سێهەم: سروشتییە، واتە سروشت بەدیھێناوێ.

چوارەم: ئافەریتنراوی خواپەکی تاکی پاك و بێگەردە.

بەلێ، مادەم بوونەوێ ران هەن و ناتوانین نکوولی لە بوونیان بکەین، جگە لەوەش شتان بەو پەڕی ناوازی و پێکوپێکی و دانایی دێنە ئەم بوونەوێ. ژیری پێمان دەلێت کە لەم چوار پێی زیاتر نیە بۆ دۆزینەوێ خواوەنی گەردوون، ئاژەلێک یان:

- بە کۆبوونەوێ هۆکارەکان دێتە بوون.

١- پەيامی سروشت دانراوی زانای گەردی کورد مامۆستا (سەعیدی نووری) یەو

بەپرێز (فاروق پەرسولێ یەحیا) کردوویە بە کوردی.

- ياخود خۆى له خۆيه وه دروست ده بێت.

- يان له ژێر کاریگهري سروشتدا به دیدیت.

- يان توانستیکی خودایی به زانست و توانستی خۆی به دیهیتناوه.

ماده م به گوێره ی ته رازووی ژیری جگه له م چوار پێگه یه شك
نابهین، كه واته نه گه ر بێت و پووجه لێی سێ پێگه ی یه كه م
بسه لمینین، نه وه ی ده مینیتته وه ته نها پێی چواره مه، واته به مه نه وه
ده سه لمینین كه خوای گه وره خاوه نی گه ردوونه.

"نه و پیاوه" نه م پریزه ندیه ی نۆر به دل بوو:

- پێشه کییه کی نۆر جوان و پریزه ندیه کی ژیرانه یه. نه گه ر به
پاستی نه وه بسه لمینیت كه سێ پێگه ی یه كه م هیه کاریگه ریه کیان له
دروستبوونی گه ردووندا نه، نه وا کیشیه ك نامینیتته وه.

ده ستم كرد به خویندنه وه:

پێگه ی یه كه م: نه و پێگه یه یه كه ده لێ: "كۆبوونه وه ی هۆکانی
جیهان ده بنه هۆی دروست بوونی بوونه وه ران و نه و شتانه ی له
بوونه وه راندا هه ن."

وه لام: هه ر ده رمانخانه یه ك بگریست سه دان شووشه ی پر له
ماده ده ی جۆراوجۆری تیدا یه .. جا نه گه ر بێت و پێویستییه ك هاته
ئاراهه بۆ پێکهیتنانی هه ویرێکی زینده کاری له و ماده ده و ده رمانانه، وه
پێویست بوو ماده ده یه کی زینده کاری دژ به ژه ره کانیا ن لێ پێك

بهینریت. با وا دابنن پئویستییه کی وا پووی دا و بۆ ئه م مه به سته
پۆیشتینه ناو ده رمانخانه یه ك..

جا كه چووینه ناو ئه و ده رمانخانه یه، چه ندین جورمان له و
هه ویره زینده کارییه و له و ماده زینده یه ی كه دژ به ژه هره كانه تیا
ده سته كوت، پاشان كه ده ستمان كرد به شینه ل كردنی هه ر كام له و
هه ویرانه، بۆمان ده ركه وت كه هه ریه كه یان به وپه پری وردیه وه له
چه ند ماده یه کی جیا جیای ناو ئه و شووشانه، وه به پپی
ته رازوویه کی دیاریكراو پێك هاتوو و پوخته كراوه: گرامێك له م
ده رمان و سیان له م و شهش هه وتی له وێ تر، به م جوره و له هه ر
كام له و ده رمانانه ئه ندازه یه کی تایبه تیایان ئی وه رگیراوه، به جورێك
كه ئه گه ر به اتایه و به ئه ندازه ی به شێك له یه ك گرام زیاتر یان كه متر
بووایه ئه و ئه دگاره زینده کارییه ی تیا دا په یدا نه ده بوو..

پاشان ئه و ماده زینده کارییه ی كه دژ به ژه هره كانه، هینامان و
لپی ورد بووینه وه، بۆمان ده ركه وت كه ئه ویش به چه ند ئه ندازه یه کی
دیاریكراو و به پپی چه ند ته رازوویه کی هه ستیار پێك هینراوه، كه
ئه گه ر به اتایه و به قه ده ر گه ردێك زیاد یان كه م بووایه، ئه و
تایبه ته ندیه كانی خۆی له ده ست ده دا. واته ئه و ماده جیا جیا یانه
به چه ند ئه ندازه یه کی جیا جیا و به چه ند ته رازوویه کی هه ستیار و ورد
ئاماده كراون. جا ئایا ده چینه عه قلی هیه خاوه ن عه قلیكه وه كه ئه و
هه ویره ی ئاوا به م چه شنه هه موو به شێکی به وردی

هه ژماره کراوه "حساب کراوه" و لیک دراره ته وه، به هوی پیکه و تنیکی
 سهیره وه پهیدا بوو بیت، یان له نه نجامی هه لگردنی په شه بایه ک
 به سه ره نه و دره مانخانه یه دا نه و شووشانه که و تبن به سه ره یه کداو نه و
 نه اندازه دیاریکراوانه ی ناویته ی یه کتر کردبی و به م جوره نه و هه ویره
 زینده کارییه ی پیک هینابی؟ نایا مه حالی له مه سهیرترو، نه فسانه ی
 له مه خراپترو، ناحهقی له مه ناحهق و نا په واتر مه یه؟

جا با له پووناکی تیشکی نه م نمونه یه دا بلین: هر زینده وه ریک
 بگریت، بریتییه له پیکه اتوویه کی زینده کار و هه ویریکی خاوه ن زیان،
 وه هر پوهه کیکیش وه ک دره ماننکی زینده کاری دژ به ژه هران وایه،
 چونکه له چه ند به ش و ماده ده یه کی جیا جیا و به پتی چه ند
 ته رازویه کی تا بلتی ورد و هه ستیار پیک هینراوه. هیچ گومانیش
 له وه دا نییه که گیرانه وه ی دروست بوونی نه م زینده وه ره جوان و پر
 له وورده کارییه، بۆ ماکه کان و هۆ ماده بییه کان، شتیکی به تال و
 مه حال و نه گونجاوه و له هه موو ته رازویه کی عه قلییه وه تا بلتی
 دووره، به چه شنی مه حالی پیک هاتنی نه و هه ویره زینده کاره له
 پیکای تیکه ل بوونی نه و ماده دانه ی ناو شووشه کان له خویانه وه."

بۆ نه وه ی زیاتر پوون بیته وه، دووباره نمونه که مان خوینده وه،
 چونکه له دهسته واژه عوسمانیه کان به باشی شاره زا بوو، به ناسانی
 له نمونه که تیگه یشت، ویستم باسه که زیاتر ده وله مه ند که م بۆیه
 وتم:

- با دهرمانتيكى دژه ئازار يان حەپتيكى فيتامين بە نموونە
 بهيتينهوه، ئەم حەپە لە چەند ماددەيەکی جياواز و بە پتي چەند
 ئەندازەيەکی ورد پيک هيتراوه، ئەگەر يەكێک لەو ماددانە بە حال
 کەمتر يان زۆتر پيک لە ئاستی ئاسایی خۆی، ئەو کاتە خاسیەتەکانی
 دەرمان و شيفای بەخشين لە دەست دەدات و بگرە لەوانە يە زیان بە
 جەستەش بگەيەنیت. با وای دابنێن ئەو ماددانە ی دەرمانەکان پيک
 هيتاوه بە جیا لە چەند شووشەيەکان و لەسەر پەفەيەکان دانراون،
 ئایا پتي تێدەچيک ئەم شووشانە بکەونە خواوە و ماددە پزاوەکان
 پيک تێکەلی يەکتربن و دەرمانە شيفابەخشە کە دروست کەن؟ ئایا
 ئەمە لەگەڵ ژیریدا دەگونجیت؟

میوانە کە مان زەردەخەنە يە کەرتی:

- هەرگیز، ئەو ی باوەر بە شتيکی واکات، هەلبەتە ژیری و
 زانستی لە خۆی دامالێوه.

- با لە نێوان ئەو هەموو بەخششانە ی خواوەندا کە بەخشیویەتی
 بە مڕۆڤ و خستوویەتی ژیر فەرمانییەوه، دانەيەکیان بۆ نموونە
 هەلبێژين و لە حیکمەتە ورد و دانسقە ناوازهکە ی دروست کردنیدا
 بپوانين. لە سێو بپوانە کە بە سیما شیرين و زەردەخەنە دلپيڤینەکە ی
 بانگمان دەکات و داوای خواردنیان دەکات.

زانست پیمان دەلێت کە فيتامینەکانی تەنها يە ک سێو بەشی
 پێداویستیيەکانی ژيان پۆژيکی مرفيک دەکات، ئەو هیزه ی زانایە بە

چييه تي "ماهي تي" مرؤڏ، سيوي به م چه شنه بهرنامه پڙڏووه،
 سيو هم فيتامين سي و هم کانزاي ناسني تيدايه. نه گهر ناسنه که
 نه بيت دواي ماويه که فيتامينه که ده گهنيت، له لايه کی تره وه سيو
 پڙځه يه کی زور له ترشي تيدايه که بهرپر سه له پاراستني فيتامينه که،
 نه م ترشيه ترشي ناو گه ده زياته کات و زيان به بهرگی ناو وهی
 ده گه يه نيت، له بهر نه مه نايوني کاربون کراو ته سيو وه و ناهي لیت
 نه م زيانه پووبدات. که سيويک ده خون به دوايدا قرقينه لي ده دهن،
 هو ي نه مه ش ده گه پڙته و بؤ نايونه کاني کاربون که له پځکاته ی
 سيودان، به م جوره سيويک هاته مهيدان که زور سوو ده خشه و ته بایه
 له گه ل مرؤڏا. مادده و هو بي گيان و بي هه سته کان له کاتيکدا مرؤڏ
 ناناسن و ناگيان له ناره زوو و داواکاني نيه، چون ده توانن
 بهر هه ميکی و ناياب و به سوو دروست بکن که له وپه پي ته بایي دا
 بيت له گه ل جه سته ی مرؤڏا؟

دو نمونه که ی تریشان له په يامه که خوینده وه که هر له سر
 مه حالي پځگی يه که م ده دوین. ميوانه که مان وتی:
 - نه مه نده به سه .

پځگی دووهم: که بانگه شه بؤ له خووه دروست بوونی شتان
 ده کات.

وه لام: نه م جه سته يه ی توی مرؤڏ، وه ک کوشکيکی گه وړه ی
 ناوهدان وایه که هزار و يه ک گومزه ی تيداييت و، هر يه ک له و

گومه زانهش به تۆكمه يى و بى هيچ ستوونىك يه كيان گرتبىت و چه ندين به رديان پيا هه لواسرايىت. ته نانهت جه ستهى تۆ - گهر سهرنجى بدهيت - هه زاران ئه وه ندهى ئه م كۆشكه سهر سوورپهينه ر تره، چونكه كۆشكى جه ستهت هه ميشه ئالوگورپى به سهردا دىت و به ره و جوانتر ده پوات و زۆر به پۆكۆپكيش له تازه بوونه وه دايه.

خۆ ئه گهر هيچ سهرنجىك له "گيان" و "دل" وه سته ناسكه واتايى "مه عنهوى" يه كانى تر نه دهين كه له تۆدا دانراون، كه هه ريه كه يان ده رئا سايه ك "موعجيزه يه ك" ي سهر به خۆن بۆ خۆيان، به لكو ته نها يه ك ئه ندام له نىوان ئه ندامه ئاشكر اكانى جه سته تدا به نمونه به يئينه وه، ئه وا ده بينين ئه و ئه ندامه وه ك خانويه ك وايه كه چه ند گومه زىكى تىدايىت، چونكه ئه و خانانهى كه له و ئه ندامه دان وه ك به ردى گومه ز به وپه پى پۆكى و جوانى و ورده كارييه وه يه كيان گرتووه و ته لارىكى گه لى ناوازه و جوانيان پۆكه يئاوه و، به مهش يه كۆك له موعجيزه كانى توانستى خواوه نديان - وه ك "چاو" يان "زمان" - ده ر خستووه. جا ئه گهر ئه م خانانهى له شت له لايه ن خواى گه و ره وه كاريان پى نه سپى رايىت و گوپرايه لى فه رمانه كانى خواوه ندى به ديهينه ر نه بن، ده بى هه ريه ك له و گهر ديلا نه فه رماندهى ئه وانى تر بىت و له هه مان كاتيشدا له ژۆر فه رمانياندا بىت! واته له پوانگه ي ده سه لات و فه رمانده ييه وه له وانى تر بچىت و له هه مان كاتيشدا دژيان بىت! هه روه ها ده بى زۆربه ي ئه و تايبه ته ندىتيانهى كه ته نها

شایسته‌ی خوای گهره‌ن، له و گهر دپله یه دا بڼ و، هه موو یه کټک له و
 گهر دپلانه سهر به ست و ده ست به ستر اویش بڼ له یه کاتدا!
 جا هه رکس خاوه نی هیڼده ی گهر دپله یه ک هه ست و شعور بیت،
 ده زانیت که هه رگیز ناگونجیت به دیهینانی ئه و به دیهینراوه
 پټکوپیکه ی که به هوی نهین ی "یه کتایی" یه وه یه کټکه له
 شویته واره کانی تاک و ته نیایی به دیهینره، بدریته پال چه ندین خان ی
 زور له ژماره به ده ر. ته نانه ت که بیر له مه ده کاته وه سه د مه حالی تیدا
 ده بیښت".

پسته به پسته نمونه که مان بڼ پوون کرده وه:

- نمونه که ی سهر وه مړؤ ده چوینیت به و کۆشک و گومه زان ی
 له سهر ده ستی ئه ندازیاره زیره ک و ژیره کان بنیات ده نرین و، به لگو
 به هه زاران جار له و ته لارانه ناوازه ترو جوانتره چونکه هه رده م له
 ئالوگو پدایه و له لایه ک خانه کان ده مرن و له لایه کی تر زیندو
 ده کړینه وه. سهره پای ئه م تازه بوونه وه هه میشه بییه، خانه کان به
 پیی چه ند ته رازوو و ئه ندازه یه کی هه ستیار ده چه پال یه ک و
 نه دماگه لیکی وه ک چاو و زمان پیک ده هیڼن. له کاتیکدا ئه م کاره ی
 ئه وان ده یکه ن پټویستی به پلان و پروگرامه و بڼ به پټوه بردنی
 کاره کانیا ن فرمان به سهر یه کتردا ده دهن و له هه مان کاتدا ده چه
 ژیر فرمانی ئه وانی تره وه. به کورتی ئه گهر گهر دپله کان بتوانن به م
 کاره ده رئاسا و نایابه هه ستن، ئه و هه ر یه کټکیان ده بییت خوا یه کی

بچوک بیت و زانست و توانست و حیکمه تیکی خوابانه یان هه بیت،
 ناشکرایه که گتپانه وهی بوونه وهران که له وپه پی جوانی و
 پتکوپتیکیدان، بۆ چه ند گه ردیله یه ک که له وپه پی بی هستی و دهرک
 نه کردندان، کاری مرقفی ژیر نیه. چه ند جارێک ئەم نموونه یه مان
 شیکرده وه تا گه یشت به پروناکی، له گه ل ئەوه شدا مۆله تمان خواست
 و دوو نموونه که ی تریشمان له سهر هه مان بابته خوینده وه، جگه
 له وهش باس چوو ه سهر پتکهاته ی خانه کان و ناوکه کانیا و ئەو
 کۆمپیوتره خوابیانه ی پتیا ن ده لێن (DNA) و هه ولماندا
 ده ربخه ی که هه رگیز ئەم یاسایانه ناکریت هی خویان بیت.

لێره دا خاوه ن مال وتی:

- نازانم بۆچی ئەوه نده به وشکی وانه به قوتابییا ن ده لێنه وه.
 — پتویسته زانست له گه ل زاناکه ی داو هونه ر له گه ل
 هونه رمه نده که ی دا بخویندریت تا مرقف باشتر له خوی بگات و په ی به
 نه تینییه کانی دروست بوونی بیات، ئەگینا ته نها نرخی مادده و گوشت
 و ئیسقانه که ی ده میتیته وه و هیچ جیاوازییه کی له گه ل نازه لاند نا بیت.
 میوانه که مان:

- به لێ، قسه کانتان ته وا و راستن.

پێگه ی سیهه م: که ده لێ سروشت بوونه وهران پتک ده میتیت.
 وه لام: جارێکیان مرقفیکی نه شاره زای جیهانی شارستانی تی و
 نه زان و دنیا نه دیو، ده پواته ناو سوپایه کی سامناکه وه و، له به رده م

ئەو مەشق و پراھىتەنە گەشتىيەى كە سەربازەكانى سوپا پىكەو
 دەيانكرد، دەخەپەسىت كە دەبىنىت ئەوپەپى پىكى و خشتى و
 گوپراپەلى پىشان دەدەن، پاشان سەرنج لە و جموجوولە پىكخراوەيان
 دەدات كە دەبىنىت سەرجەمى سوپا، چ تىپ و چ لىواو چ ھىز، تىكرا
 بە بزوتنەوہى يەك دانە كەس دەبزوتنەوہ، بە بى دەنگ بوونىشى
 بى دەنگ دەبن و، ھەركاتىش ئەم يەك كەسە ھەرمانى تەقەكردنى بۆ
 دەرکردن ئەو ھەموويان يەكسەر دەست بە تەقەو دەستپىژ دەكەن..

بەلى، ئەم مەرفە سەرنجى ھەموو ئەمانە دەدا، بەلام تىنەگەيشتن
 و كەودەنيەكەى وايان لىكرد كە ھىچ شتىك لەبارەى ھەرمەنەكانى
 پىشەوايەتى سوپا تىنەگات و پەى پى نەبات، لەوانەى كە لە
 ياساكانى دەولەت و پادشادا ديارى كراون، لەبەر ئەم تىنەگەيشتنەى
 ئىنكارى سەركردايەتى سەركردەى مەزنى كردو، بە ئەندىشەى خۆى
 پىى وا بوو ئەم سەربازانە بەھۆى چەند پەتەكى ماددى بەيەكەو
 بەستراونەتەو! پاشان بىرى لەو پەتە ئەندىشەيىيە دەكردەو كە
 ئايا دەبى چەند سەيرو سەرسوپھىنەر بىت؟ بەلام لە پاستىدا خۆى
 گرفتارى سەرسامى و سەرسوپمانى زياتر كرد و بەو حالەو
 سەربازگەى بەجى ھىشت و كەوتەپى! ھەر ئەم مەرفە لە پۆلى
 جومەدا پى دەكەوتە مزگەوتى گەورەى "ئەياسوفيا"، دەبىنىت
 كۆمەلى موسولمانان لە ھەستان و دانىشتن و پكوع و سوژدەى
 نوپۇدا گوپراپەلى دەنگى يەككىيان! جا لەبەر ئەوہى ئەم مەرفە لە

واتا و ناوه‌رۆکی "شەریعەتی خواوەند" - که یاسا مەعنەوی و ئاسمانییەکانە - تێنە دەگەشت و، هەستی بە و دەستوورو یاسا مەعنەویانە نە دەکرد که لە فەرمانەکانی خواوەنی شەریعەتدان، ئەوا لای وابوو که ئەو جەماعەتە، بە چەند پەتییکی ماددی بە یەکەوێ بە سەتراوەتەوێ! گواپە ئەو پەتە سەیرانە کۆمەڵی مزگەوتی پەییوەستی یەکتری کردووەو، هەموو جموجوول و وەستانیکیشیان لە پێی ئەو پەتانەوێ! بەم جۆرە، پۆیشت و کەوتە پێ و، ئەم چەشنە بیرکردنەوێ بێ نرخ و نەزۆکانەشی لە گەڵ خۆیدا هەلگرت، که هێندە بێ بایەخە تەنانەت ئەو جەوجانەوێ درێندانەش که لە شێوە و شکلی مۆفدان، گالتهی پێ دەکەن و بە مایەیی شەرمەزاری دەزانن! جا لە پوانگەیی ئەم نمونەییەوێ دەڵێن: بێ باوە پێکی ملنەدەر لەوانەیی که چەمکی سەر سەخت و تەواو نەزانانەیی "سروشەت"یان لە گەڵ خۆیان هەلگرتووە، کاتێ دێنە ناو ئەم جیهانەیی که سەربازگەییەکی بە سام و شکۆ و جوانی سوپای پادشای مەزنەو، مزگەوتییکی گەورە و پێک و قەشەنگی نەوتۆیە که پەرسەراوی ئەزەلیی تێدا پیروژ پادەگیریت.. کاتێ دێت و پەیی بەو "یاسا مەعنەویانە" دەبات که ئاسەوارەکانیان لە پەییوەست کردنی پێساکانی ئەم گەردوونە ناوازیەدا دەبینرێن و، لە سەرچاوەی "دانست"ی پەها و بێ سنووری بە دیهێتەری مەزنەوێ هەلقولاون.. ئەم مۆفە، سەر جەمی ئەو یاسایانە بە چەند یاسایەکی ماددی دادەنێت و، وەک چەند ماددەییەکی پەق و تەق دەیانبینیت و

له و پوانگه په شپه وه مامه له یان له گڼدا ده کات. هه روه ها به نه ندیشه ی
 خوی پټی وایه که فرمانه کانی یاسا کانی په روه ردگار ټیټی زال و
 ده سه لاتدارو گشتی خوا وه ند، که چنه د یاسایه کی گوږه یی و
 ټیټی یارین و. ده ستوره کانی شه ریه تی گه ردوونی خوا وه ندی
 په رستراوی نه زه لیش، که چنه د ده ستور وړکی مه عنه وین و ته نها له
 زانستی خوادا هن و بوونیان هه یه، نه م مړوځه، پټی وا ده بټ که
 هه ر کام له و یاساو ده ستورانه بوونی دهره کیان هه یه و چنه د
 یاسایه کی ماد دین. ټیټر دټ و نه و یاسایانه ی که له "زانست" ی خوا
 و "گوفتار" ی په روه ردگار وه دهرچوون و ته نها "بوونی زانستی" یان
 هه یه (وا ته له زانستی خوادان) نه م دټ و له بری توانستی خوا
 دایانده نټ و کاروباری به دیه ټنان و دروستکردنیان پټ ده به خشیت و،
 پاشان ناوی "سروشت" یان به سهردا ده برټ، ټینجا نه و "هیز" ه ش
 که له ناو نه یاسایانه دایه و بریتیه له دره وشانه وه یه کی "توانست" ی
 په روه ردگار، نه م مړوځه بیباوه په به "هیز ټکی به توانای کاریگر" ی
 داده نټ و وه "خاوه ن توانستی کی سهر به خو" بوی ده پوانیت! جا
 ټایا که وده نی و نه فامی له مه زیاتر هه یه؟ ټایا نه فامی و که وجیی نه م
 که سه به چنه دین جاریش له هی ناو نمونه که زیاتر نه یه؟ "دو
 نمونه ی تریشمان له سهر پرځگی سیهم خوینده وه، خوځشی جاروبار

۱- ده قی کوردی نه م نمونه نه له وه رگیزانه که ی به پرز فاروق په سول په حیاه و
 وه رگیزاوه.

هەندێك پوونكرده وهى ددها له سەر تیگه یشتنى خۆى بۆ نمونه كه .

شێوازی خستنه پوو به هێزى نمونه كانى زۆر به دل بوو، ههتا وتى:

— وه لām ده بێ ئاوا بێت، مرقۆ تیر ده كات. پێویسته بابەت
كه لێكى گرنگى لām چه شنه له ده مى كه سانی شاره زاو گرنگه وه
ببیسترین. ده بێت كه سه كه مۆله تی یاسایی هه بێت لām بواره دا، نازانم
بۆچى مافى قسه كردن ده دهن به و كه سانه ی كه له جياتى
پوونكرده وه نه وهنده ی تر ئالۆزى ده كهن و سه ره له خۆيان و
به رامبه ریش تێك ده دهن. خاوهن مال وه لāmى دایه وه: زۆر پاسته
به پێزم، به لām پاش دروستبوونى كۆمار پێ به زانا ئاینیه
پاسته قینه كان نه دراوه تا ئهم جوانییانه بۆ خه لکی ئاشكرا بكن،
ئه وانه شى وێراییتیان شتیك بلێن هه زاره ها به لایان به سه ره هیناون.

ویستم زیاده یه كه بخمه سه ره كۆتا نمونه كه خویندبوومه وه،
بۆیه پوخسه تم وه رگرت:

— سه ره تا ده بێت پێناسه یه كه بۆ سه روشت بکهین. سه روشت ئاو و
هه وا و گل و خۆره، هه لبه ت پووناكى و گه رمیشمان له بیر نه چیت. به
واتایه كى تر سه د و سیازده توخمه كه یه، نه گه ر بێت و ئهم سه روشته ی
كه به خوا دانراوه بیهێنین و ئهم پرسیارانه ی ئاراسته بکهین:

— ده توانیت مرقۆ دروست بکهیت؟

— نه خێر.

— ده توانیت پوهه ك و گیانداران بهێنیته بوون؟

- نه خیر.

- ده توانیت کومه له ی خور به پټوه به ریت؟

- نه خیر.

- جله وی نه ستیره کان و گه له ستیره کان به ده ست تویه؟

- نه خیر.

- ده توانیت یاسایه کی وا دابنیت که هموو گه ردوون بی

که موکورتي و له لوتکه ی جوانی و ناوازه پیدا هه لېسووړنیت؟

- نه خیر.

که واته سروشت خوی خودی گه ردوونه، ئی خو سه لماندیشمان
گه ردوون خوی له خویه وه نابیت، باشه ئه ی نه م هیزه ی که پیی
ده وتریٹ سروشت چیه؟ نه گه ر هیژنک هه بیت ده سه لاتی به سه ر
گه ردووندا هه بیت - وه کو ده بیینی - نه وا نه م هیزه ناکریت خودی
گه ردوون بیت. ته نها پټکه نه وه یه که توانستیک جیاواز له په گه زی
گه ردوون بوونه وهران به پټوه به ریت، که نه وه ش خوی به توانایه،
بیگومان سروشتیکی کت و کویر ناتوانیت بیته خاوه نی نه م بوونه.

کاتی دهرگا داخراوه کان ده کرانه وه

چاپه کان یه که له دوا ی یه که ده هاتن، نزیکه ی سی سه عات بوو
سه رقالی گفتوگو بووین. جاروبار سه رنجم له و پیاوه ده دا، که
پرسپاره کان وه لاهم ده درانه وه و گری کویره کان ده کرانه وه وه که نه وه ی

له ژیر باریکی قورس پرگاری بوو بیت، برؤ گرزه کانی خاو ده بوونه وه و
 خهت و لۆچه قووله کانی پوخساری نه رم ده بوونه وه، تاونا تاو ییکیش
 بزه ده که و ته سر لیوانی. سوپاسی خوام ده کرد که ده مبینی نه و
 شتانه ی خویندبو مانه وه کاریگه رییان هه بووه، به هوی نه م
 گفتوگویه وه هه لم برؤ په خسا به رامبه ره که م باشتر بناسم. نه و
 شوینانه ی تینه ده گیشته دووباره ده پیرسییه وه وه هندیگ جاریش
 وه لاهه کانی پی دووباره و سی باره ده کرده وه، توانای تیگه یشتنی
 یه کجار به رز و به هیزبوو. دوا ی نه وه ی نمونه کانمان خوینده وه،
 په خفه تونده کانی یه که مجاری نه ماو نه رم بوه وه.

ئینجا له کوتایی په یامی سروشتدا وه لای نه و پرسیاره هه یه که
 خوی گه وره پیویستی به پرستشی نیمه چیه و بۆچی له چنده ها
 شوینی قورئانی پیروژدا هه ره شه له وانه ده کات که پرستشه کان
 به جی ناهینن. نه وه شمان خوینده وه وه لاهه که ی هه ر ژور به دل بوو،
 له بهرده م خویه وه ده یوت:

- هه ی ده م خویش! که وتت وه لاهه ده بی ناوا بیت.

بیرم دیت کتیبه که ی لی سه ند م و لاپه ره کانی هه لدا یه وه وه نه مدیو
 نه و دیوی پی کرد:

- باوه رکه ن تیناگه م، نه مه پاستیه کی ژور به رزه، ده مه ویت برؤ
 خۆمی سه له میت م که له خه ودا نیم، ده لئی هیژکی نادیار دزه ی
 کردوه ته ناخمه وه، به ره ره کانی و دزایه تی کردنی نه م باسانه ی له

ناخمدا هه لگیشاوه. ناتوانم په خنه یه ک چپیه لټی بگرم. ده لټی له ژړو پرکټلی ده سټیکې په نهاندام. به مانه ی خویندمانه وه نه ک ته نها وه لامی پرسیاریک به لکو وه لامی هه موو نه و پرسیارانه ی ترم ده ست که وت که به جۆرک له جۆره کان نه مده توانی گوزارشتیان لټی بکه م. به پاستی هه موو نه و بۆچوون و فله سفانه ی دهر باره ی هوی دروستبوونی نه م گهردوونه خراونه ته پوو، لټره داو له بهرام بهر نه م پاستیانه دا ده کوژینه وه، تا نه م بابه تانه نه خویندرینه وه و هرس نه کرین هه لکردنی به یداخې فیکر و فله سفه لیدان هیچ مانایه کی ناییت.

دهر گایه کم بۆ کرایه وه که سالانیکې زۆره له پووم داخراو بوو، وازبازم له زۆرک له و شتانه تیگه ی شتم که تا نه م پۆ نه مبینوه بیان نه مویستوه ببینم یاخود لټیان شار دوومه ته وه، ده لټی په پله و ته لیسمیکیان داومه تی تا تیماری گومانه کانمی پټی بکه م، نه و شتانه ی جاران لټیان ده ترسام نیستا چه ند جوان و هاوړی دینه پیش چاو.

به لټی، نه و پیاوړی به گفتوگو خوشه که ی ناو پاسه که که دلی هه موومانی برده وه و دوو چاری سه رسامی کردین، نیستا دیار نه مابوو، میوانه نازیزه که مان چاوانی پر ده بوون له نه سرین و لټوه کانی ده له رزین. نه وه نده ی نه برد باس هاته سه ر باسی حه شرو زیندووبوونه وه، میوانه که مان وتی:

- پیشتر زیندووبوونه ی دوا ی مردن زور دوور بوو له ژیریمه وه. به س نیستا دوا ی نه م قسانه تروسکاییه کم بۆ دروست بووه، ده کریت

زیاتر له سهر نه م باسه بوه ستین؟ مه به ستم نه وه یه که ناشکرایه مرؤډ
دوای مردن ده پووکتته وه و ده بیته خول یان هندیك نه ته وه هه ن که
مردو هکانیان ده سووتینن و پاشان خوله میشه که ی ده دن به دم
باوه یان ده یکه نه ده ریاوه، چؤن نه مانه زیندوو ده بڼه وه؟

تا ئیستا چیم پرسى بیت بؤ سرخستن و له سهر کړنه وه ی
بؤچوون و فلهسه فیه ک بووه، ئیستا بؤ یه که م جار له زیاندا
هسته ده که م پټویستیم پییه تی و ده مه ویت فیریم بویه ده پرسم.

به مه به ستمی وه لامدانه وه ی نه م پرسپاره دیسان چووینه وه لای
ماموستای گه وره سه عیدی نورسی و هانامان بؤ "په یامی حشر"
برد، نه م په پراوه پیرؤزه به چهند نموونه یه کی به رچاو باسه کانی
زیندوو بوونه وه و دانست و نه ټینییه کانی له زهین و ژیرییه کان نزیك
ده کاته وه و ده یسه لمیټیت.

"ئیتړ چؤن ده توانم به ره له ستمی بکه م، نه م کتیبه نه خشی
کولانه کانی ناخیره تیشی کیشاوه!" نه مه وته ی نه و بڼ باوه په
به ناوبانگه بوو له پاش خویندنه وه ی په یامه که.

په یامی حشر بابته تی زیندوو بوونه وه ی دوای مردن به به لگه ی
چه سپینه رو به رچاو هه موو گومانه کان ده رباره ی پؤډی زیندوو بوونه وه
ده په وټیټه وه و له بیست و نو شپوه ی جیاوازا ده یاخاته پوو،
جگه له ودهش له سهره تایی نه م کتیبه دا پاده ی گرنگیی باوه په به پؤډی

دوايي له پڼځخستنې ژيانې تاك و كومه لدا به چهند نمونو په ك پروون
كراوه ته وه، پوخته ي باسه كانې نه و شوه مان بریتی بوو له:

- نایا ده گونجیت مړو بڼ لټپرسینه وه بهر له کراییت و جلوی بڼ
شل کراییت تا وهك نازده لان بڼی؟

مړو فیک که میوه ی دره ختی بوونه وه رانه و له سر جوانترین
شیوه به دیه پتراوه به جوړیک دروست کراوه که له بهرترین ناستدا
سود له جوانی و به خششه کانی گهردوون وه برگریټ. بووه به بینه رو
ته ماشاکری نه م گهردوونه سرسوپه پینه ره، نه م دنیا گه وړه په ش
وهکو مالیک بڼی پازینراوه ته وه، شاخه کان و ده ریاکان خراونه ته ژیر
فرمانیه وه و ه و اش بووه ته گوپرایه لی، هه نگ هه نگوینی شیرین و
شیفا به خشی بڼ ده کات و کرمیکې بچووک ناوړیشمی بڼ دروست
ده کات بڼ نه وه ی سرمای نه بیت و مانگا و مه په کان به شیر
خاوپنه که یان به خپوی ده کهن و دره خته کان له کاتیکدا خویان قوپ
ده خون که چی لق و پوپه کانیان جوړه ها میوه ی به تامی پیشکه ش
ده کهن. مانگ کراوه ته چراکې و خور بڼ ته سوباکې و
نه ستیره کانیش له شیوه ی فتیله دان بڼی. مړو فیش بووه ته وه رگیټری
زمانی حالی نه و بوونه وه ره له ژماره به ده رانه ی که هریه که یان
شایه تی له سر په کتایی و گه وړه یی خوا ده دهن و شهره فمه ندیی
جینشینان پی بردراوه .

- ئايا دەچیتە عەقلەوہ خوا مرۆفی تەنھا بۆ ژيانئیکی شەست
 حەفتا سالی بەدیھیتنا بیت و ئیتەر وازی ئی بیتیت لە گۆرپدا بیت بە
 خۆل؟ ئایا لە کردەوہ کانی ناپرسیتەوہ لە کاتیکدا کە هەموو
 گەردوونی بۆ پام کردوہ؟ تۆ بلایی پاداشتی ئەوانە نەداتەوہ کە
 گوێپایەلی بوون و سزای ئەوانەش نەدات کە سەرپێچیان کردوہ؟
 لەسەر ئەم باباتە مامۆستا سەعیدی نوورسی دەفەرمویت: "مرۆف
 پەتی نەکراوە تە مل و بەرە لا کرابیت تا بە ئارەزوو و ویستی خۆی
 بلەوہ پێت، بە لکو هەموو کردارە کانی نمونەیان لەبەر دەگیریتەوہ و
 لەسەر هەموو پەفتارە کانی لێ پێچینەوہ و لێ پرسینەوہی لەگەڵ
 دەکړیت".

- کئ ئیسک و پروسکە پزێوہ کان زیندوو دەکاتەوہ؟
 پێویستە بگەڕینەوہ بۆ میژوو لێرەدا:
 دەگێڕنەوہ کە پۆژیکیان ئوبەیی کوپی خەلەف ئیسکە پزێویک
 دەگړیت بە دەستیپەوہ و دەچیتە خزمەتی پێغەمبەری خوا - دروودی
 خوای لەسەر بیت - ئیسکە کە وردوخاش دەکات و دەپرسیت:
 - خوا ئەمە زیندوو دەکاتەوہ، وا نیە؟

پێغەمبەری ئازیز: بەلێ، خوای گەورە ژیان دەبەخشیتەوہ پێی.
 لەسەر ئەمە خوای مەزن ئەم ئایەتانەیی ناردە خوارەوہ بۆ
 خۆشەویستەکەیی: "کابرای خوانەناس ئیسقانئیکی پزێوی بە نمونە بۆ
 میناینەوہ کە گواپە مردوو زیندوو ناکړیتەوہ و دروستکردنی خۆیی

له یادچوو که چۆن له دلتړپې ناو دروستمان کردووه. وتی: کس
 نښتقانی پزیرو زیندوو نه کاته وه؟ مه به ستی نه وه بوو که س ناتوانی
 زیندووی بگاته وه. تږیش، نه ی موحه مه د، له وه لایمیا بلن: نه و که سه
 زیندووی نه کاته وه که یه که مجار دروستی کردووه که خوایه و ناگای
 له هه موو شتیکیش هه یه و، نه زانی مړ که مرد چیدی لیدی و، که پزیی
 خوله کس نه بی به چس و نه که ویتسه کوو چۆن کژنه کریتسه وه
 نه خریتسه وه پال یه و، بنیاده مه که ی جارانی لی دروست نه کریتسه وه.
 یس: ۷۸-۷۹

نه وه ی جی سهرنجه له م نایه ته پیروزه دا نه و کاملی و
 ناوازه یی یه که مجاره وه ختی مړو دیته دنیا. ماده م خوا مړو فی له
 نه بوونه وه هیناوه ته بوون، که واته بی گومان هیچ کات
 زیندوو کردنه و هیان له لایه نه وه وه کاریکی دژاوو گران نابیت.
 به لن، نه م زیندوو بوونه وه ی دووه م جار که ناوی هه شری لی
 نراوه له وانه یه ژور له دروستکردنه که یه که م جار ناسانتر بیت.
 ماموستا نوورسی به نمونه یه که پاده ی ناسایی نه م
 زیندوو کردنه وه یه مان بۆ پوون ده کاته وه. نمونه که باس له دوو جار
 کژبوونه وه ی سوپایه که ده کات. سا نه گهر نه م سوپایه بۆ پشوودان
 بلاوه ی لی بکن، نه واته نه به ده نگس بوقیک ژور به ناسانی
 ده توانرین له شوینیکدا کژبکړینه وه. سهریازه کان له کژبوونه وه ی
 یه که مجاریاندا یه کتری ده ناسن و شوین و فرمانی خویان فیرده بن، جا

ئەگەر بۇ جارىكى تر پەرش و بۆلۈپنەۋە ئەۋا ئاسانتىر كۆردەنەۋە
ۋەك لە كۆكردنەۋەكەي يەكەمجار.

سەربازەكانى ناۋ ئەم نمۇنە ناۋازەيە ئاماژەن بۇ خانەكانى
جەستەي ئىمە. كۆكردنەۋەي خانە پەرش و بۆلۈكەن لەدۋاي مردن بە
فوۋ پىداكردنىكى ئىسرافىل بە بوۋقەكەيدا، ھەرگىز لە كۆكردنەۋەكەي
يەكەمجارىان دژۋارتىر نابىيت. بەدۈرزانىنى زىندۈۋكردنەۋەي
جەستەكان لە ژىرىيەۋە لە تىنەگەيشتىنى ئىمەۋە سەرچاۋە دەگرىت
لە دروستكردنى يەكەمجارو بىرنەكردنەۋەمان لىتى، بەجۇرئەك لەۋانەيە
ئەۋەي يەكەمجار بە سادەۋ ئاسايى و بىن ھۈنەر دابىئىن، لەكاتىكدا
زانستى پزىشكى سەردەم سەرى سوۋپماۋە لە ژيانى كۆرپەلە لەناۋ
مندالدانى دايكداۋ زانست خۇيى و ناۋبانگە درۋىيىنەكەي لە سەدەي
بىستەمدا دەستەۋسانە لە دروستكردنى تەئانەت بالە مېشەك كە
بۈۋنى خوا بە ھەموۋ ھىزىكىيەۋە دەسەلمىنىت.

۱- مەبەست لەۋ تىۋرىيە بەناۋ زانستىانەيە كە لە كۆتايىيەكانى سەدەي نۆزەدە و
سەرەتاي سەدەي بىستەمدا بۇ چەۋاشەكردنى خەلگى وەك داردەستەك لەدۋى
چەمكە ئاينىيەكان ھاتنەكايەۋە سەرنەنجام لە تەرازۋى ژىرىداۋ لەئەنجامى
پىشكەرتنى زانست و دەرگەۋتنى پاستىيەكان، پەۋاجى ئەۋ تىۋرىانە پۈۋى لە كزى كرد
و زۆرئەك لەلايەنگرانى ناچار بە دانپىنانان كرد، لەۋانەش تىۋرىيەكانى دىۋىن سەبارەت بە
بەنەپەتى ژيان.

دكتور هالوك نورباقي له كتيبىكىدا دەلالت:

"پەنگە مۇڭ پارىژكارى كىرىنى زىندەگى جەستەكان و پاشان گەپاندەنەوى گيان بۇ ناويان بە كارىكى دودر لە ژىرى بېتە بەرچاوى لەكاتىكىدا كە ھەموو سىفەتە ماددى يەكانى مۇڭ لە تۆمارنامەى بچووكى (DNA) دەنووسىتەو ھە كە لەسەر دە مليارى سەرى دەرزىيەكى خىرە. ئەم پاستىيە زانستىيە ئەنجامى ئەزمونكارىي باوھەپپىكاروھ، ئەگەر ئەم تۆمارە گچكانە ئەو توانايەيان ھەبووايە كە لە خاكدا گەشە بكن، ئەو كاتە دەگونجا تۆمارى ھەموو مۇقانى پېشىن و ئىستاد داھاتووش لە پەرداخىكىدا كۆبكرانايەتەو ھەو بخرانايەتە ژىر خاكەوھ، ئەو دەمە گشت مۇقايەتى دەكرا زىندوور ببوايەتەوھ. ئەو فايروسانەى كە بۇ چەند سەدەيك لە ناو خاكدا دەمىننەوھ بى ئەوھى ھەلگىرى ھىچ تاييەتمەندىيەكى ژيان بن، ھەر كە ھەلومەرجى گونجاويان بۇ ھەلگەوت، چالاک دەبن. بەلئى، ئەى ئايا دەگونجىت پىگىرىك ھەبىت لەبەردەم خواى مەزندا تا ئەم مۇڭە زىندووبكاتەوھ لەحالىكىدا ھەموو بەلگەكان گەواھى لەسەر گەورەيى و پەھايى ئەو دەدەن.

بەلئى، ئەو خوايەى ئەم گەردوونەى بى ھەلە دروستكردوھ، ھىچ ئاستەنگىك لەبەردەم تواناى پەھاي ئەودا نىيە ئەگەر بىيەوئەت - كە دەشىكات - ھەموو تۆمارەكانى مۇقايەتى، كە لە پەرداخىكىدا جىيان دەبىتەوھ، پەرشىنئەت بەسەر پووى زەويدا و بە فەرمانى "بىە!"

یەك زیندوویان بکاته وه له سەر شاتۆی به سام و شکۆی حەشر کۆیان بکاته وه. "میوانه که مان پرسیارێکی کرد سه بارهت به وهی که بۆچی ناتوانین کاروباره کانی سه ر به جیهانی ئاخیرهت ببینین، سه ر له سه مان سه رچاوه وه وه لآمه که مان سه لگۆزی: "مه نزه کانی جیهانی به رزه خ و پۆژی دوايي که به په رده ی په نهان "غەیب" داپۆشراون به م چاوانه ی سه ری ئیمه نابینرێن، به لگو ده بیئت یا گه ردوون بچووک بکهینه وه بۆ شارێک یا ن ده بیئت چاوانی ئیمه گه وره بکړین به وینه ی ئه ستیره کان تا بتوانین ئه و شوینانه ببینین و ده ستنیشانیا ن بکهین."

پاش مه سه له ی زیندووبوونه وه با سه کانی چۆنیی ئی پاراستنی کۆمه لگه و گه نهان هات به ناودا، دوا ی ئه وه ی بۆچوونی میوانه که مان وه رگرت، له سه مان ئه و سه رچاوانه ی پێشوه وه نه خۆشییه کانی کۆمه لگه و چۆنیی ئی چاره سه ر کردنیانمان خوینده وه.

به ده م خواردنه وه ی چا کانه مان وه باب ته گه لیکی وه ک: قه ده ر، پۆح، فریشته کان، چۆنیی ئی کێشانی گیانه کان له لایه ن عه زائیه وه له مردنه به کۆمه له کاندای چۆن ده توانی ئی له یه ک کاتدا له چه نده ها شوین ناماده بیئت، حیکمه تی دروستبوونی شه پو شه ی تانه کان، ئایا دادگه ری خوا چۆن پێگه ده دات هه ندیک به که م ئه ندای له دایک بن؟ هاتنه دنیا ی حه زره تی عیسا به بی باوک، بۆچی ولاتی موسولمان نشین دواکه وتوون له کاتی کدا قورئانی پیرۆز جه ختیکی زۆر له سه ر زانست و

فیرببون ده کاته وه؟ هۆکاری سه ره له دانی مه زه ب و لایه نه
 جیاوازه کان، دیدی ئیسلام بۆ کۆیلایه تی، فره ژنی، مندا له کانی
 چه زه تی ئاده م که ده که نه خوشک و برای به ک چۆن هاوسه رگه ییان
 له نیاواندا دروست بووه و بۆچی ئیستا دروست نییه؟ و چهنده ها باسی
 تریش له گفتوگۆیه کی برایانه دا به پێوه چوون، هم ئه و و هم ئیمه ش
 سوودمان وهرده گرت. جارێکیشیان قسه هاته سه ره ئه وه ی که
 مارکسییه کان بانگه شه بۆ به کسانی ده که ن و که چی هیچ کاتیکیش
 نه یان توانیوه له ولاتانی خۆیاندا پیاده ی بکه ن. "ئه و پیاوه" لایه نه
 تیۆرییه کی بۆ باس کردین، که داوای نمونه به رجه سته که شیما
 کرد، وتی هیشتا ئه و ولاتانه نه هاتوونه ته ئه و ناسته. لیما ن پرسی:
 چه فتا سا له پژیعی کۆمیونیستی له پوسیادا په پره و ده کریت، ئایا نه م
 هه موو سا له به س نییه بۆ فه راهه م هینانی به کسانی؟

داوای ئه وه ی که مێک بیری کرده وه: باشه ئه ی ئیسلام چۆن نه م
 کیشه یه ی چاره سه ر کرده وه؟ واته چۆن چاره سه ری ئه و کهنده لان و
 بۆشاییه گه وره یه ی کرده وه که له نیاوان هه ژاران و ده وله مه نداندا
 هه یه؟ دیسان به سوود وهرگرتن له په یامه کانی نوور:

— "بناغه ی هه موو پشپۆی و شوپش و ئاشووبێک له کۆمه لگای
 مرقفایه تی دا ته نها به ک پسته یه، هه روه ک سه رچاوه ی سه رجه م
 په وشته نزمه کانیش ته نها به ک پسته ی تره ..

پسته ی یه کهم: گەر من بۆ خۆم تێریم چیم له خه لکی داوه؟ با له
برساندا بمرن!

پسته ی دووه: تۆ کاریکه با من بهری په نجت بخۆم و، ماندوو
بیه با من به ویمه وه!

به ئی، به پارێزگاریکردنی هاوسهنگی نێوان چینی خه واصل و
عهوام، واته "دهوله مەندان" و "ههژاران" نه بیته، هه رگیز ناشتی و
ژیانی ئاسووده و تهبابی له هیچ کومه لیکدا نایه ته دی، بناغه ی ئه م
هاوسه نگیه ش: سۆزو به زهیی هاتنه وه ی دهوله مەندان به چینی
هه ژارانداو، گوێپایه لی و پێزنواندنی هه ژارانیش به بۆ چینی
دهوله مەندان.

وا ئیستا پسته ی یه کهم چینی دهوله مەندان به ره و خراپکاری و
سته م داوه ته بهر و، پسته ی دووه می ش چینی هه ژارانی گرفتاری پق و
قین و ئیره یی و مشتومر کردوه. به م جۆره وه هه ر له ماوه ی چه ندین
چه رخی پێشتره وه تا ده گاته ئه م چه رخ و سه رده مه ی خۆمان،
حه وانه وه ئاسایش له گری مرۆف سه ندراره ته وه لی بی به ش
کراوه، ئه وه بوو یه که مجار، وه ک لای هه مووان ئاشکرایه، پووداوه
گه وده کانی مشتومری نێوان کریکاران و سه رمایه داران له ئه وروپادا
سه ری هه لدا. خۆ شارستانیتی نوێش، به هه موو کۆمه له خیرخوازی و
دهزگا په وشتیه کانی و گشت هۆکاره توندوتیژه کانی سه پاندنی یاسا،
نه یه توانی ئه و دوو چینه ی گری مرۆف پێک به یینیته و ته بابی و

ناشتییان بخاته نټوانه وه، ههروهك له تیمار و ساړېژكردنی دوو برینه
قووله كې ژيانى مړوخايه تيشدا دهسته وسان ما.

به لّام قورئانی پېرؤز، به "فه رزكردنی زهكات" پسته ی به كم
له پيشه درده هټنټ و برینه كې ساړېژ دهكات.. ههروهك
به "حه رامكردنی سوو" پسته ی دووه مېش له بناغه دا هه لده ته كټنټ و
شيفاو ساړېژش به زامه كې ده به خشټ.

به لّی، نايه ته كانی قورئان له به رده م درگای "جيهان" دا
پاوه ستاون و به سوو ده لّين: "هاتنه ژووره وه قه ده غيه!" ههروه ها
فه رمان بؤ گړوی مړوخيش درده كه ن كه: "ده رگاكانی سوو له خوتان
دابخه ن، با گشت درگاكانی جهنگ و ناشووبتان له به رده مدا
دابخرت! ههروهك قورئان مه ترسييه كانی چونه ژووره وه له و
ده رگايه وه بؤ قوتاييه نيمانداره كانيش پوون ده كاته وه، تاكو
خويانی لّ بپارؤزن"

ميوانه كه مان زؤر سهری له م وه لّامه سوورما. به تاييه تی
دهسته واژه ی "يه كسانی پاسته قينه ته نها له گه لّ بالاده سټبوونی ياسا
ديته بوون" ی هر زؤر به دلّ بوو. ميوانه كه مان گه يشتبووه دواوایی
ليستی پرسياره كانی كه له بلنگوی مزگه و ته كانی نه دهنه وه بانگی
پېرؤزی به يانی درا. كوتايی هات به و گفتوگويه ی تا به يان به چاوی
ته پ و دلّی له رزؤكه وه به پيمان كردبوو.

۱- هم ده قه كوردیبه له وه پگېړانه كې، به پېز فاروق په سول يه حياوه وه رگپراوه.

یه‌گه‌م نویژ و یه‌گه‌م دانپیدانان

کات چەند زوو تیپه‌پی بوو! شەوق و تاسەمەندی ئەو دانیشتنەمان دە سەعاتی لە بەرچاو کردبووین بە دە خولەك، لەخۆشیدا خەریك بوو وەك چۆلەكە بالمان دەگرت، ئەو شەوێه کاتیکی میژوویی بوو بۆ ئێمە. ئەو پووداوێه نە هێرشێ بۆمباو نە کوشتنی کەس و نە دەستپێژی کردن بوو بەناو شوێنە گشتییەکاندا و نە شتێکیش بوو دژ بە دەولەت و یاسا، بەلکو پووداوێه‌کانی ئەو شەوێه‌رەس هێنانی لافاوی بۆ باوێه‌پی بوو لە بەرامبەر پاستییەکانی ئێماندا. ئەمەش بە سوود وەرگرتن لە "پەيامەکانی نوور" کە پافەیه‌کی سەرەدەمانەیی قورئانی پیرۆزە و نیشاندەری خۆری پۆشناو درەخشانی پاستییەکیەتی. بەلێ، ئەم بەرەمە پەرسنگدارانە دەستی ئەو پیاوێه‌یان گرت کە نوێنەری سەنگەری بۆ باوێه‌پیو و ژیا‌یی پابردووی ئەوێه‌یان پەماندو وایان لێکرد دووبارە چاوبخشینێتەو بە دنیا‌یی ناو خۆیدا. زۆر بە ئاسانی دەکرا ئەم گۆپان و دووبارە لەدایک‌بو‌نەوێه‌ لە نیگا و پوانینەکانی ئەو پیاوێه‌دا ببینرێن.

دوا‌ی ئەوێه‌ی هەموومان گۆیمان بۆ بانگی پیرۆزی بەیانی گرت، خاوەن مالّ بە میوانەکیەمانی گوت:

- زۆر داوا‌ی لێ‌بو‌ردن دەکەین بە پێژم، چاکمان ماندوو کردیت. لەژوورەوێه‌ جێیان بۆ پاختوویت، فەرموون بچن پشوو بەدن، ئێمەش

نوڙهه که مان ده که ین و ده نووین، خۆم بۆ نانی به یانی خه به رتان ده که مه وه .

میوانه که مان ده توت ئه م داوایه ی هه ر گوڤ ئی نه بووه . له گه ل هاورپکه مدا خۆمان کۆ کرده وه ده ستنوڙ بگرین که "ئه و پیاوه" هاته لامه وه :

- بۆ ته مه نی مرقۆ به یانی زۆر دووره مامۆستا، ئه بێ هه ر ئیستا ده ست پێ بکه م. ئه لێم، منیش ده ستنوڙ هه لته گرم؟

به دوایدا دایه پر مه ی گریان، له و کاته دا هه ستم کرد هه موو گیانم ده له رزیت، له گه ل ئه وه دا که به درێژایی ئه و شه وه قسه م کرد بوو، که چی له و کاته دا یه ک وشه م بۆ نه هات و با وه پم به چاو و گوڤیه کانم نه ده کرد، ده ترسام هه موو ئه مانه خه ونیک بن و که به ناگاهاتم پر وه نه وه، خواجه گیان تۆ چه ند که وره یت!

وه ختی ده مبرد بۆ لای ده ستشۆره که بۆ ده ستنوڙگرتن حاله ت و خروشانیکێ زۆر سه یر و تایبه تی هه موو بوونی داگیر کرد بوو، هه مووی چه ند کاتژمێرێک له مه وپیش بوو که "ئه و پیاوه" بانگه شه ی بۆ بێ دینی و بێ خودایی ده کردو نیو سه ده ی ته مه نی له پێناوی ئه م په یامه یدا دانا بوو، که چی ئیستا ده ستنوڙی ده گرت و ده که وته سه ر چۆک له به رامبه ر ده رگانه ی میهره بانی ئه و زاته داو داوای لیخۆشبوونی ده کرد. به هه لسووکه وتیداو به و گریانه به کۆله یدا که وه ک مندا لێک ژیر نه ده بوه وه دیار بوو به زۆر خۆی بۆ ده گیرا. چه ند تابلۆیه کی پر په ند

بوو خواجه گيان! ده توت پهردهی تاقیکړدنه وه لادراوه وراسته قینه
بیڅه وشه کان دهرکه وتوون، وهره و نه م دیمه نه دلت نه کات به ناو!

که دهرلنگی پانتول و سهردهستی کراسه که یی ه لکړدو
سه یریکي کړدم تا بیه م ده ستنو یژ بگری، من وه نه وهی شتیکی
ناسایی بیت پشتم تیکرد، خوم خه ریک کړد به چنه د شتیکی تره وه،
نه و میوانه نازیزه مان له گه ل نه وه دا که نه یده زانی ده ستنو یژ چو ن
ه لده گیریت، له ناماده کارییه کد ابو که له وانه یه ه موو فریشته کان
نیستا چه پله ی بؤ لی بده ن. هه ستیک ناگری له ناخم به رد ابو
نه مده توانی چاو له و پیاوه بتروکیخم، به لوعه که ی کړده وه و سهره تا
توزی ناوی کړد به سهریدا، پاشان قوله کانی هه تا شانی و قاچه کانی
هه تا قوله پیی شت، نه گهر نه و کاته ناگدارم کړدایه ته وه هه له
ده بوو، خو هه رچونیک بیت که دهستی کړد به نویژکړدن خوی فیتری
ده ستنو یژ ده بوو. که له دواي خاوه ن ماله وه وه ستاین بؤ نویژ چاوم
هر له سهر نه و پیاوه بوو، ده توت تواوه ته وه له هوش خوی چوه .

له پرده می له گویم نزیك کړده وه و تی:

- چ نویژیک ده که یین؟

- نویژی به یانی.

- نه ی وایه، به یانیان نویژی به یانی ده کړیت، چه ند خه یالم

پوښتووه، باشه نه ی چنه د جار داده نیشین و ه لده سیننه وه؟

- دوو جار.

بهیه که وه له بهردهم خوای نه زهل و نه به ددا نوێژمان دابهست. ئاه
 نه و ساته! ئاه نه و چرکه یه! خواجه گیان نه و چێژو له زهته چی بوو؟
 دهتوت له هه موو ماددیات دابراوین و له دنیای پر حهزو شهوقی
 مهعنه ویاتدا پهرواز دهکهین، له گهڵ ئهه میوانه نازیزه دا منیش
 ده مویست هاوار کهم: خواجه گیان چه ند گه و ره به شان و شکویت!
 ده سه لات و توانای تو چه ند مه زن و به هه بیته! له به رامبه ر ئهه لوتف
 و که ره مه زۆره ی خوای گه و ره دا زوبانم گیراوه و شه یه کم بۆ
 نادۆزێته وه شایانی سوپاس کردنی نه و بێت. ده بێت تو چه ند مه زن
 بیت و نه و سه ره له خۆباییبانه ی نیو سه ده یه دانه نه ویون، ئیستا دینه
 سوچه ده بۆت. نه و "من" انه ی که سیان به پرکا به ری خۆیان نه ده زانی،
 هانات بۆ ده هیئن و نه وانه ی تا دوینێ دژایه تی شان و ناو دینی
 تو یان کرد بووه بانگه شه ی خۆیان، هه نوو که له بهردهم بچوو کترین
 حه قیقه تا چۆک داده ده ن و ناوت ده هیئن. خواجه تو چه ند به رزو
 پیرۆزیت!

دواتر نه و پیاوه له نامه یه کیدا که بۆ منی نارد بوو ئاوا باسی نه و
 یه که مین نوێژه ی خۆی ده کرد: "یه کهم نوێژی ژیانم بوو، خواجه! چ
 حه زو شه وقێک بوو! به درێژایی نوێژه که بێده نگ ده گریام. په یامه کانی
 نوور دهستی برد بوو بۆ دڵم و چی کوفرو پیسی هه بوو هه مووی
 فرێدا بوو، ته نها نه ندیشه و ترسم نه و ده بوو چۆن نه و شتانه بنیات
 بنیمه وه که پوو خاندوومن."

نویژ ته واوبوو و هه ستاینه سه رپێ، و تم خوا قبوولی کات، نه و
قوولی له ملم ئالاند و دایه پر مه ی گریان. وهك مندالێك هه نسکی ده دا،
دیمه نێك بوو دلی مرۆفی ده كرده ئاو، ده یگوت:

– هه رچه نده به نده یه کی سه ركه ش و یاخی بووم كه چی تو
به خه ش و خه زینه ی وات پێ داوم له ژماره نایه ن، ته نانه ت نازانم
چۆنی سوپاست بکه م، تا ئیتره ت هیناوم ئیتر له به رده رگا که ت ده رم
مه که ده مه ویت په شیمان بیه وه.

ئیمه ش نه مانده توانی وه لāmیکي بده یه وه، نه وه ی پیمان ده کرا
گریان و فرمێسك پشتن بوو، كه قسه ی ده کرد ده توت ئاگای له خۆی
نیه و له هۆش خۆی چوه:

- خوا ی من! چی ده بوو جارێکی تر بهاتما یه ته وه دنیا، ئیستا
یهك خولهك ژيان به م حه قیقه تانه وه ناگۆر مه وه به هه زار سال ژیا نی
بێ ئاگایی، به لام هه یه ووو! وه ختێك تێگه ی شتم كه قاچیکم له
گۆرپدایه، نازانم نه م پارانه وه و نزاو گریانم ده توانیت شتێك بگۆریت
یان نا، به لام سویند به خوا له مه ودا هه مو پۆژێك گیانیك ده دم له
پیناو چا ککرده وه ی کاو لکار ییه کانم.

میوانه که مان گریان به کول و لالانه وه کانی ته واوبوونیان بۆ نه بوو،
که ژیریش بۆوه چاوه کانی ده توت دوو گۆمی خوینن و قه فه سی
سنگی وه کو کووره نیلێ ده هات، دوا ی نانی به یانی هه رچۆنێك بوو
تۆژێك هاتبۆوه سه ر خۆی. تا نه و کاته بچو وکترین زانیاریمان له سه ر

میوانه که مان نه بوو، چه زمان ده کرد زیاتر بیناسین، کی بوو؟ ناوی چی بوو؟ خه لکی کوئی بوو؟ مالیان له کوئی بوو؟ نیمه ش زږمان چه زده کرد گوئی بیستی ژیاڼی پیاوړکی وه که نه و بین، به لام نه و سهره پای نه و هه موو نکایه ی نیمه سووړبوو له سهر نه وه ی زږ خوی نه ناسینیت و ده یگوت:

– وازم ئی بښن بڼ خاتری خوا! ده تانه ویت گویتان له کوئی ژیاڼیک بیت که پره له پووخاندن و سهرپیچی و بڼ باوه پری؟ ژیاڼی من جگه له پابردوویه کی تاریک هیچی تری تیدا نیه...

پابردوویه که نه گهر به وردی کوئی بڼ هه لختیت ده نگی هاواری فوریادی پوله کانی نه ته وه ده بیستریڼ. داروپه ردووی خانه و لانه پوخواوه کان له ژیریدایه، له کوی خوینه پړاوه کان ده بینریڼ، شوینه واری په لاماردان و پیلان گپران خویان دهرده خن، دیسان نه م پابردووه پره له و پیلان و پرؤگرامه پووخینه رانه ی که دارپماندنې نه م ولاته یان کردبووه نامانج. ده تانه ویت نه مانه بیستن؟ نیستا نه و دهرگایه م بڼ مه که نه وه. به لکو باسی نه و په یامه به نرخانه و نوو سهره که یانم بڼ بکه ن که به یه که دوو ساعات پابردوویه کی پر له تاریکی و پره شیی بڼ پووناک کردم وه. باسی نه م پووناکیه م بڼ بکه ن که میشک و دلّه کانی له شه وه زه نگ پزگار کردووه. چو نیتی کارکردنی، مه به ست و نامانجی، ده نگدانه وه ی له ناوه وه و دهره وه ی ولاتدا،

بۆچوونی زاناڧانی تری ئیسلامیی دەربارەیی، بەکورتی چی دەزانن بۆم
باس کەن، ئیستا لەمە زیاتر نامەوێت گویم لە هیچ شتیکی تر بێت.

بەکورتی ئەو شتانه مان بۆ ئەو پیاوێ باسکرد کە مەراقی بوو و
دەبویست شتیان لەبارەوێ بزانیت، ئەو بە شەوقیکەوێ گوئی بۆ
گرتبووین و لە کۆتاییدا وتی:

- بەلێ بەداخوێ ئەم خزمەتە پاکەیی دەستی نەوێکان دەگریت و
پزگاریان دەکات، گەرەترین دۆژمنی ئێمە بوو.

ئێمە زۆر سەرمان لەم دانپێدانانە سوورما، پرسیم:

- بۆچی خزمەتی "پەيامەکانی نوور" و مامۆستا سەعیدی
نوورسی گەرەترین دۆژمنی ئێوێ بوو؟ لەکاتیکیدا زۆر پێکخراو و
دامەزراوێ تر هەن کە بە ئاشکرا دژایەتی کۆمیونیزم دەکەن و لە
سەنگەردان دژی؟ ئەمانە هەر فرسەتیان بۆ هەلکەوێت دەلێن ئێمە
بەر لە کۆمیونیزم دەگرین، ئێمە نەبووینایە بەلشەفیکییەکان دەمێک
بوو ئەم ولاتەیان داگیرکردبوو. هێ وایان هەییە بە چەک دژتان
دەوێستنەوێ، بەلام هەرگیز نوورسی و قوتابی و ھاوکارەکانی پەنا بۆ
پێگای پەق و زۆرکاری نابەن.

- پرسیارێکی زۆر گرنگتان لێ کردم، هەرچەندە وەلامەکەیی بە
پوونی لە دڵدا دەزانم بەلام نازانم چۆنی بە ئێوێ بلییم، نامەوێت
ئەوێ بلییم کە هیچ زانیارییەکی شەم نییە لەسەر خزمەتی پەيامەکانی
نوور، بەلام یەک جار ئەو بەرھەمانەم بخوێندایەتەوێ دڵنیام ئیستا

دەمتوانى باشتەر وەلام بەداناىە تەو. كۆميونىزم بىە وىت بچىتە
 ولاتىكەو. كۆمەلىك تەكنىك بەكار دەمىنىت، ئەمەش برىتىيە لە خراب
 بەكارمىتەنى هەزارى و نەبوونى و هەولدان بۆ ناشىرىنكردى سىياسەتى
 ئابوورى ئەو ولاتە و پەيماندى ئىيانىكى باشتەر بە خەلكى ئەو ناوچەيە،
 ئىنجا لەگەل ئەمەدا هەزارەكان وا پىشان دەدرىن كە
 دەپووتىنرئەو. هەمىشەش دەولەمەندەكان لەمە بەرپرسيار دەكەن
 و بە دزىان دادەنن، لاوانىش لە پىگەى بۆ باوهرى و ئارەزوو. هە
 لەپى لادەدرىن. ئىنجا لە كاردانەو. ئەمانەدا كرىكارو قوتابى و
 هەزار دەمىنرئە كۆلان و سەرچادەكان، دەولەتى ئەو ولاتە تەنگى
 پى هەلدەچنرئە و زەمىنە بۆ گرزى و ئالوزى و پىكدادان خۆش
 دەبىت، ئەمەش ئامانجى هەموو ئەو كارانەى پىشوو.

ئەو گرۇپانەى بە هیز و چەك بەرەنگارى كۆميونىزم دەبنەو، لە
 پاستىدا نەك هەر ناتوانن بىو سىتئەن بەلكو بەو كوشتەن و برىن و
 پەلاماردانانە ئەوئەندەى تر يارمەتى كۆميونىزم دەدەن و جىبى بۆ
 خۆش دەكەن. ئەمە خۆى لە خۆيدا ئەو. يە كە كۆميونىزم دەيەو،
 چونكە ئەگەر تەنھا كۆميونىزم ئەم كوشتارە بكات ئەوا هەموو
 كۆمەلگا و دەولەت و سوپا دەكاتە دوزمنى خۆى، بەلام ئەگەر چەند
 گرۇپىك هەبن كە بانگەشەى بەگزاچوونەو. كۆميونىزم بكەن، ئەو
 كاتە دەولەت و كۆمەلگاش دەبنە دوو بەشەو، كۆمەلىك لاىەك
 دەگرن و كۆمەلىكى تر لاكەى تر، پىك وەك ئىستا (واتە پىش ۱۹۹۰)

کەس نازانیت کۆ تاوانبارە و کۆ بۆ تاوانە، چونکە هەردوولا دەکوژن و ئاژاوە دەنێنەو، یاسا ناتوانیت یەکیکیان بە خاوەن ماف و ئەوی تریان بە ماف خوراو دا بنیت. لە بەرئەمە دەوڵەت دەبێ بەرەنگاری چەک بە دەستان بێتەو، سا ئێتر سەر بە هەر لایەنێک بن، هاوڵاتیش لە سەرێتی یارمەتی ئاسایشی ولات بدات. ئەگینا ئەو گروپانەی گواپە دژی کۆمونیزم وەستانەتەو، هەمان مەرامی ئەو جۆر بە جۆر دەکەن و بەو ئاژاوە و پشێوییەش دەسەلاتی دەوڵەتەکە لاواز دەبێت. ئەمەش پێک ئەوێهە کە کۆمونیزم دەیهوێت.

ئێستا با بگەڕێنەو، سەر پرسیارە سەرەکییەکە:

ماددەی سەرەکی کۆمونیزم کە لاوان لە پێگەی بۆ دینی و ئارەزوویازی و بۆ سەروەری و پارەو، پادەکیشرێن بۆ لای و وەک سپیرو قەلغانێک بە کار دەهێنرێن. بەلام مامۆستا نوورسی و قوتابییهکانی بێدەنگ کە وتوونەتە کۆشش بۆ یارمەتی دانی ئەم گەنجانە، چونکە هێزو چەک لەمەیداندا نیە زۆر نایەتە بەرچاو، بەم خزمەتە دەراسایە ژیری و دلەکان پزگار دەکری، لەکە ی گومان و بۆ باوەری لە دلیاندا دەسپێتەو، بیری ماددەگەرای و سروشتگەرای بە بەلگەی زانستی و عەقڵی لە بن دەهێنرێن. لە ئەنجامدا ئەو لاوانە ی هەلگری ئەم بیروبوچوونانە یە کە یەکە دەخرێنە سەرپێی پاست.

لەم گفتوگۆیانەو، بۆم دەرکەوت کە "پەيامەکانی نوور" پافە یەکی درەخشان و بۆینە ی قورئانی پیرۆزە. دەلێی نوورسی پەحمەتی

هه موو پېداوېستېيه كانى ئەم چەرخەى زانىو و گومان و دوودلېيه كانى
 نيو ژيرى و دلى مروفه كانى ئەم سەردەمەى بېنيو و بەگوړەى ئەم
 قورئانى پېرۆزى پافه كړدو و . كه سيك خاوه نى ژيرى و عه قل بيت و
 توژيكيش دلسوزى و ويژدانى تېدايت نكولئ له گه وړه يى و گرنكى
 ئەم بەرهمانه ناكات، له بهرئو و ده ول تيك نيازى ئەو وى هه بيت
 دژايه تى كۆميونيزم بكات ده بيت هاوكارى ئەم خزمه ته بكات و بېخاته
 پرگرامه كانى خويندنه و، چونكه هېچ چاره يه كى تر نيه لاوان له
 ئاره نوويانزى سنوويه زين و كات به فيرودان و بى بهرنامه يى و
 خۆدزېنه و له ئركى سهرشان، بگېرېته و دواو و . پرسيم:

- باشه سهره پاي ئو هه موو هه ولانەى داويه تى، بۆچى كۆميونيزم
 له م ولاته دا نه يتوانيو سهركه وېت؟
 پېكه نى:

- بۆچى كۆميونيزم نه يتوانيو بېته ئەم ولاته و له كاتېكدا
 زه مينه يه كى زۆر گونجاو هه يه بۆ گه وړه بوون و گه شه كړدى؟ و ابزانم
 جوانترين وه لامى ئەم پرسياره منم، وا نيه؟

په نجا سالى په بهقى زنده گيم بۆ ئەم بانگه شه يه ته رخان كړد،
 چهنده ها جار ژيانم كه وته مه ترسيه و به هۆيه و، گه ر ئو نازار و
 چهرمه سهرپپانه ي بېنيومن له م پېپه دا هه ستم به نووسينه و ه يان،
 كتيبخانه يه ك پر ده كاته و، كه چى دواى گفتوگويه كى چهند سعاتى،
 هه موو دنياىم، بۆچوونم، باره پم، فهلسه فم ئاوه ژوو ده بېته و، تهويه

دەگەم و دەچمە سوچدە. بەپای من شتییکی تری لەمە
سەر سووپهێتەر تر ئەم سەدە یەدا دەست ناکەوێت. پێویستە ئەم
پاستییە نەك هەر بە ولاتی خۆمان بەلکو بە هەموو دنیا پابگە یە نرێت،
هەرگیز کۆمیونیزم ناتوانێت بە سەر بەریه ستنیکی وا پتەودا بازیدات.

بە من دەلێن سالت گۆك كایا، واتە نازناو و لەناو دۆستان و
دەورو بەرەكەمدا بەمە دەناسرێم. كە پرسیمان ئەى ناوى ئەسلێت
چییە، دیسان زەردەخەنە یەكی نواند:

- ئێستا ئەمە ندە بزانی بەسە، ئێتر لەمە ولا دۆست، بەلکو براین،
لە ئایندەدا زۆر تر یەكتر دەبینین و قسە دەكەین. ئەو كاتە بچووكترین
شتی لاوەكیش لەبارەى منەو دەزانن، بەلام ئێستا دەبیّت بمبۆرین
كە وەكو نهێنی هەندیکێتان لێ دەشارمەو.

كاك سالت یەكێك بوو لە پێشەنگەكانی بوارى خۆى بۆیە دەبوو
پاریز بگات لە بلۆكر دهنەوێ گەپانەوێكەى، بەتایبەتى بۆ پاراستنى
گیانی خۆى. ئێمەش لەمەدا حەقمان پێ داو باسەكەمان گۆپی.
پرسیم:

- لە ئێستادا (واتە سالى ۱۹۷۹) هێزى پراستەقینەى ماركسییەكان
لەم ولاتەدا چین؟

- لە سەدا حەفتایان ئەوانەن كە حەزى ناویانگ دەركردن داوێتى
لە كەللەیان، لە سەدا بیستیان بۆ پلەو پایە و پارە، لە سەدا پێنجى
دەیه وێت لە پێگەى كۆمیونیزمەو بەگات بە ئامانج و ئاواتە

که سیه کانی، واته نه وهی ده مینیتته وه ته نها له سدها پینجن که
خه ون ده بینن به و دنیا نمونه بییه وه که له ئاوه زی خویاندا
سازیاندا وه و کومیونیزم مژده ی هاتنی دهادت، نه مانه بی چاوه پئی
کردنی به رامبه ریک فیداکارانه هه ول و کوشش دده ن.

وه کو ده بینریت هیزی پاسته قینه ی کومیونیزم له ولاتی ئیمه دا
ته نها له سدها پینجه و مەردی بانگخواز که به پاستی مه به سستی
که یاندنی په یامه که ی بیت هه ر زۆر زۆر که مه .

نه و پرسیاره م کرد که هه ر له سه ره تای گفتوگو که مانه وه خولیا ی
سه رم بوو:

- نه ی شوین و کاری ئیوه چی بوو له م په یامه دا؟

دیسان بزه گرتی:

- دوباره ژیا نی تاییه تیم؟ باشه، هه ول دده م به کورتی بۆتانی

باس بکه م:

- هه موو شتی کم بۆ نه م په یامه ته رخا ن کردبوو، وامده زانی نه مه

ته نها پئی بۆ چاککردنی هه موو نه و هه ژاری و ناشیرینیانیه ی ده بیینم

و له مه وه ده که مه نه و ژیا نه ی له خه یا لمد وینام کردبوو، نه م

فله سه فه یه له که سیتی و پۆحمدا په گی داکوتابوو. به نرخترین سالانی

ته مه نم له پئی دا خه رچ کرد، چی هه بوو ده رباره ی کومیونیزم هه موویم

له به ربوو. باش پریا ن کردبووم، باش پر بوو بووم. نه م په یامه

پارچه يەك نەبوو لە ژيانم بەلکو بووبوووە خودی ژيان لام، زوو ناوم
دەركردو هەر بە گەنجی پلەوپایەى گرنگم بە دەست هینا.

ئینگلیزى و فەرەنسى و پروسى و نيمچه عەرەبىيەكيش
فیربووبووم بە شکم بتوانم خزمەتێكى زیاتر بکەم، چەندەها جار
لە سەر ئەم پەيامە لە کارى کەسى خۆم دەركراوم. چەندەها شەوم،
کە ئیستا ژمارەیانم لەبەر نەماوە، تا بەیان لە زیندانەکاندا بە شەق
خواردن بردۆتە سەر، بەلام هەرگیز چاوەڕێی کرێ و بەرامبەر نەبووم،
کەچی ئەوانەى لە گەڵ مندا کەوتنە پێ گەشتنە پلەگەلێكى زۆر بەرزتر
لە من، ناویانگیان دەركرد، زۆربەیان لەم پێشەووە خەلک بوو
ناشنایان، زۆربەیان لە ژۆر ئەم پەردە یەدا بوون بە ملیاردێر، من بیرم
لە هیچ کام لە مانە نە دەکردەووە، وا دەزانن نەیان داووەتى؟ نەخێر.
باوەرپەکن بمویستایە هەموو ئەوانە ئیستا لە مشتەدا دەبوون، بەلام
ئەو دڵسۆزى و پاستگۆی و حەز و شەوقى خزمەتەى ناو دلم هەرگیز
پێگەى پێ نە دەدام. خۆتان دەزانن کەس نایەوێت لە پیزەکانى دواوە
بێت، چوونە پێشەووە زۆر خۆشترە، کەچی من هەمیشە خەریکی
بە پێوە بردن و ئۆرگانیزەکردنى پیزەکانى دواوە بووم و وا بیرم
دەکردەووە کە ئەم کارە بێ من ناتوانێت پیشکەوێت.

زۆر مەراقم بوو لە نزیکەووە سەركردە مارکسییەکانى جیهان
بناسم، هەر بۆیە بۆم هەلگەوت بە دیدارى خواجە ئەنوەر، مەپشال
تیتو، میلافون دیژیلاس، فیدل کاسترو، جەمال عبدالناصر و زۆریك لە

پېښه ننگه پووسی و چینییه کان بگه م. ژيانی نه وان توووشی
 خه یالاشکاوای کردم، له وانه یه هه ژانی بۆچوونی من سه باره ت به
 کۆمیونیزم و درز که وتنه دنیای فکر مه وه له و پۆژانه وه سه ری
 هه لدا بیت. هه ستمده کرد کۆمیونیزم ناتوانیت نه و ژیان و کۆمه لگه
 نمونه یییه دروست کات که خه ونی پتوه ده بینن. باسکردنی نه مه به
 ده نگی به رز شتیك بوو نازایه تی و بویری ده ویست، ده بوو هه رچۆنیک
 بیت له م نه وینه ناتوا و لاره ده ربازم بیت، نه م به کترناسینه مان
 په رداخی پرسیاره بی وه لام و گومانه کانمی پرکردو لپی پژا، به
 واتایه کی تر نه و درزه ی سالانیک دوور و دریژ بوو که وتبووه بیرو
 بۆچوونه کانه وه، نه مړو خالی شان و له یه ک جیابوونه وه ی بوو. نه مه
 ده ره نجامی شه ویک، پۆژیک، سالتیک نیه، به لام نه مشه و بق من زور
 گرنگه چونکه بریاری یه کلاکه ره وه تیايدا له دایک بوو، چونکه نه مشه و
 زه مینه یه کی وای په خساند که هه م بۆچوونه کانم و هه م نامانجی ژیانم
 بخه مه ژیر پرسیارو پیداچوونه وه و بریاریک بویرانه بده م.

نیستا پتووستیم به وه یه هه موو نه مانه له سه رخو و به وردی و به
 میشکیک هیمن هه لېسه نگینم. کۆتا پرسیارم له کاک سالت کرد:

- ئتوه خواری و نادرستییه کانن کۆمیونیزمتان به چاوی خۆتان

دیوه، نه ی که وایه بۆچی په نجا سالتی په به ق پشتگیریتان لی کرد؟

- مړو که باوه پی به شتیك کرد هه روا به ناسانی لاروویرییه کانن

نابینیت، نه مانده توانی نه و هه موو نه رک و ماندووبوون و زه حمه ته ی

ئەو ھەموو سالە لە چركەيەكدا بخەينە لاو، ھەميشە باوھ شەمان دەکرد بەو ھېوايەدا كە پۆڭڭ ديت ئەو ناشرينييانەى دەبيبينين دەبنەو بە چاكى و جوانى، كە ھەلەيەك دەكرا دەمان وت: "ئەمە خەتاي ئەو دەولە مەندو نەستۆكراتانەيە كە ھەلخەلە تەنراون." و بەم جۆرە خۆمان لىي گۆل دەکرد.

لە لايەكى ترەو لە پێناو داگيرکردنى دنياىدا ئەو سووكە زيانانەم زۆر بە ئاسايى دەھاتە پيش چاو، لە پێناو ئەمەدا سانا بوو بە لامانەو ھەندىك كەس و ھەندىك دەولەت بېنە قورىانى، چەند پاستىيەكى تالە! چاومان لە كوژدانى براكان دەقوجاند بۆ دروستکردنى "براىەتى جىھانى"!

ھەموو ئەمانە سالانىكى دوور و درىژە شەپۆلىكى نەينى دووفاقىيەتيان لە مندا دروستكردووە كە ھەرگىز نەمدەتوانى بەرى لى بگرم و كپى بكەم. دلم واى لى ھاتبوو سەرپىچى گوشتارەكانى زوبانى دەکرد. بە كوشتدانى بى بەزەبييانەى خەلكى لە پێناو خەونىكدا، خەيالەكانى شىواند بوو، جگە لەوھش پرسىيارەكان سەبارەت بە مړوڤ و ژيان و بەندايتى، سەنگەرىكى جودايان پىك ھىنابوو. ھەموو ئەمانە منيان گەياندبوو دوورپانىك بەلام ھەرچەندم دەکرد نەمدەتوانى خۆم پەكلايى كەمەو ھەنگاو ھەلنيم، ئەم بەيەك گەيشتنەمان نيازى چەند سالەمى ھىنايەدى و ناساندى بە جىھانىكى نوئى. باوھپىكى زۆرم ھەيە بەوھى كۆمىونىزم بەم پىادەكردنە دوور لە

ژیریانی، کوژانی خوی نریکتر دهکاتهوه، وای لّ هاتووه بۆته
جانهوه ریکی خودکوژی خۆخۆر، له دنیا به کدا که زانست و
تهکنه لۆجیا پێشکه وتووه، کۆمیونیزم له مه زیاتر ناتوانیت خۆی
بگریت، به پای من ته مه نی کورته.

پۆژگار ده ری خست ئەم پێشبینیه ی کاک سالح که له سالی
۱۹۷۹دا کردبووی چه ند وته یه کی پاسته و له جیی خۆیدا به تی.
له کۆتایی سالی ۱۹۹۰دا پۆژمه کۆمیونیستی به کان به ک له دوا ی به ک
به دهستی هاو لاتیانی خۆیان پووخی نران، پارت به کۆمیونیسته کان
داخران و خه لکی ئازادانه پوو یان کرده سندوو قه کانی ده نگدان. ئەو
پۆژمه ی ئەم سه ده به ی خۆیناوی کردبوو چوو میژوو وه. هیشتا
ئازارو فه ریادی قوربانیانی دهستی ئەم سیسته مه خۆیناوی به دلان
ده هی نه سۆ. زۆر شتی تر ما بوو باسی بکه ین به لام واده ی هه ستانی
پاسه که مان نریک بوو بۆ وه. له نیوان هه لچون و سۆزو فرمی سکیکی
زۆر دا مالئا واییمان له به ک کرد. ئەدریسی پۆسته ی خۆمانمان پێداو
پێمان وت که چاوه پوانی نامه کانی ده که ین، به لام نه مانده زانی ئەمه
به که مین و دوا به مین جارمان ده بیّت ئەم میوانه ئازیزه بینین.

ئەم دۆسته به پۆژه ی ته نانه ت ناوی پاسته قینه شیمان نه ده زانی،
که و ره ترین وانه ی له ژیا نماندا پی وتینه وه، له پاستیدا ئیله ش زۆر
شت له وه وه فێربووین.

نامه‌گان:

پښتانه دوت مانگ دواي پروداوه كه نامه يه كم به ده ست گه يشت،
زياتر له چنه د تښيني يه د ده چوو وهك له نامه:

"له ئيستا دا په يامه كاني نوور ده خوښمه وه، ده يخوښمه وه و قوول
تئ د فكم و له جيهانه بئ سنوورده كيدا ون ده بم، وهكو شيفايه ك
به هانام ده گات و توفانه كاني ناو پوحم هيمن ده كاته وه."

نامه كه له كاك سالحه وه بوو، له نامه كيدا ناو نيشانيكي پوخته ي
پئ دابووم. خيرا تاوم دايه قه لم و كاغه زو چي له دلمابوو نووسيم،
هموو حه سره ت و شوق و تاسه مه ندويم ه لپشت.

چنه د مانگيكي ترش تښه پين، كه چي هيشتا وه لامي نامه كه مم
پئ نه گه يشتبوو، به لام من بئ گوي دانه نه مه يه كه له سر يه ك نامه م
ده نارد، به داخه وه نامه كان وهكو خويان به ده ستم ده گه يشته وه.

سئ سال دواي به سه رها ته كه و له كاتي كدا كه ته واو هيو اېراو
بوو بووم، نامه يه كيم بڼ هات، نه و پوژه و امده زاني جه رنه.

نامه كه ده ستي ده خسته سر برين و نه خوښيه كاني سه رده م و
پنگا چاره كانياني دياي ده كرد. نه م نامه دوو دريژو پر له پهنده م
چه نده ها جار خوښده وه و گشت جاره كانش نه مده تواني به ر له
فرمي سكه كانم بگرم.

خيرا نامه كه م بلو كرده وه به ده ورو به ري خومدا. حه زمه كرد نه و
خوشي و شادي به براياني ترش وهكو من بيچيژن. ببته مژده و

گوپښکی تازه بڼ موسولمانان، ئه م نامه یی مزگیننی نه و به هاره
دهدات که په یامه کانی نور له دله کاند دینه خشینن، بووه مایه ی
خوڅی و بهر که ت بڼ ئیمه و هه سته کانمانی هه ستاندبووه سرپښ.

ئهمه ش نامه گه یه:

"برای تقد به پښ و به نرخم..."

به موی ئه م نه خوڅی ئیفلجییه وه که دوو سال له مه و بهر تووڅی
بووم، ناچار بووم وه لای نامه کانت دوا بڅم، له نامه که تدا ده پرسیت
که چوڼ شهره فمه ندی پاستییه کانی ئیمان بووم و حه زه که یت بزانی
ده رباره ی ژیا نی پابردووم. واهه سته که م ماده م خوت ناگاداریت چوڼ
په یامه کانی نوورم ناسیوه ئیتر پیویست به پوونکر دنه وه ی زیاتر
نه کات، به لایم بڼه وه ی ده ری بڅم که ئه م په یامانه ی پاستییه کانی
قورنانه دده ن به گوئی ئه م سرده مه دا و چ گورانیك دروست ده که ن
له دله سرکه ش و یاخییه کاند و چوڼ هه موو نه و پښاز و سیسته مانه
پارچه پارچه ده کات که وه کو پښگاچاره خراونه ته به رده سته مرقفی
ئهم سه ده یه. به لڼ، بڼ ده رخستن و سه لماندنی هه موو نه مانه،
پیویسته سه رله به ری ژیا نم به هه موو جوانی و ناشیرینه کانییه وه
بگپرمه وه، به چاوی په ند لیوه رگرتن بوی بڼوانه:

باوکم لادیییه کی هه ژار بوو که هه موو نه هامه تی و نه بوونییه کانی
جهنگی جیهانیی به که می به چاوی خو ی بینی، هه رگیز به وه ی ده سته

دهكوت نهيتوانی زگی خوی تیریکات و پووی نهبوو بچپته ناو خه لک و هاوارکات و بلئی "منیش وهك ئیوه مرؤفم". له وقات و قپییه دا سهرتا دایکم و دواتر چوار براو خوشکی له خؤم گه وره ترم مردن، باوکیشم له ترسی ئه وهی نه وهك من برسی بم، پۆژیکی زستان چوو بۆ پراوه ماسی و چیت نه هاته وه و ئاو بردی بئ ئه وهی ببیت به خاوه نی کفنیکیش، ئه وکاته پینچ سالان بووم و له م دنیا به دا به تاقی ته نها مامه وه. كه سیكم نه بوو پیم بلئی "پۆله گیان" و بمنئ به سنگییه وه و ئه سرینم بسپریت و نازی به سهردا بکه م.

له هه ل و مه رجیکی ئاوا دژوارو ناله باردا كه و ته كۆلان و سه رجاده كان، به سه ده قه ی خه لکی زگم تیر ده كردو زۆر شه وانیش به برسیتی پۆژم ده كرده وه، ژیری پیم نهك هه ر دپك به لكو بزماریش نهیده بپی. ئه م ئازاره قووله جۆرێك له سه سه ریتی و یاخیبوون و سه ركه شی له مندا چێكردبوو. له ده سالتیدا هه سه ته كانی له جۆری به زه یی و ویزدان و ئه و شتانه له بوونا نه ما بوو، به م هه سه ته پیسانه وه چوومه قوتا بخانه، قوتابی و مامۆستاكانی چوارده ورم نمونه ی په ستی و نرمی بوون، له ده رفه تیك ده گه ران به كرمیونیزم ته لقینمان داده ن. هه موو دلم دایه ده ستی ئه م مرؤفانه ی كه پێك به زمانی ده رده كه ی من ده دوان، مامۆستاكانمان ده یانویست به هیچ شتیك باوه رنه كه یین كه به چاو نابینریت و به ده ست ناگیریت و گویمان له ده نگی نابیت. به م شیوه یه پایه سه ره كکیه كانی ئیمان یهك له دوا ی

یهك سپېنرانه وه له میښکماندا، به جوړیک وای لی هاتېوو هه موومان
گالته مان به خواو فریشته کان و قه در ده کرد.

چونکه من قوتابیبه کی زیره ک و لی هاتووبووم زیاتر کارم له سره
کرابوو و وه کو نمونه یه کی به رجه سته ی بیواوه پی و کومیونیزم
نیشانی نه وانی تر ده درام، به شیوه یه ک فله سه فه ی مارکسیزم و هه موو
میژوو هه کیم پیت به پیت له به رکردبوو، بویه هه مووکه س پتیا ن ده وتم
"لنین". له م پیه دا خیرا به ره وپیش چووم و به رسیاریتی قوتا بخانه
و گه ره ک و پاشان ناوچه م وهرگرت، نیتر هه موو پیگه کان له به رده ممدا
ناوه لا بوون و گه یستمه قوناغی پلان دانان و به پتوه بردنی کاره کان.
بوومه به رپرسیکی گرنگی ناسایش، تا نه و پژه ی خانه نشین کرام بی
ماندووبوون و تاقت چوون، خزمه تی په یامه که مم ده کرد.

ملیونه ها سه رچاوه ی یارمه تیم کورکد بڼوه به مه به سته
سه رخستنی بانگه شه که م، له پیگه ی نه و پیگه و ده سه لاتنه ی که
هه مېوو ده متوانی ده ستم بگاته گشت سه رکرده جیهانییه کانی
کومیونیزم و له گه لیاندا پووبه پوو دانیشم، له ژیر ناوی پاراستنی
ده ولته دا به چوار چاو چاوه پتی هاتنی نه و پژه بووین که ده ولته
تتیدا ده پووخیت. هه زاره ها لاومان له بېواداری کرد، له کورتاییشدا که
گیراین به سزایه کی سووک لیی ده رباز بووین. نه مه مان به شه ره ف
زانی و هه سته کانمان نه کوژانه وه و به پیچه وانه وه نیشتیها مان زیاتر
بزوا. هه موو گه ردیله کانی جه سته مان و هیژو توانا مان بوویوه

فرمانبردارى کۆميونيزم. تەنانەت خەيشمان لەبەر چوو پۆوه. کەچى بپواننە قەدەر! ئەو پاستيانەى کە من سەراپاي ژيانم لە جيهانى کۆميونيزمدا بەدوايدا وێڵ بووم، لە تەنها گەشتيکدا بۆم پوون بوونەوه.

لە يەکتک لە مانگەکانى پايزى سالى (١٩٧٩) لە قەيسەرى سوارى پاس بووم تا بچمە ئەدەنە، کاکى شۆفێرتى "کۆ دەيه ویت گۆرانى و بەستە بچریت با بفرمويته لای ميکروفۆنەکە، پێمان دوورەو وا نەبیت تەواو نابیت، هەم کاتەکەمان ئى دەپوات و هەم سەرگەرمەمان دەکات". من ئەمەم بە فرسەت زانى و هەستامە سەرپێ، دەنگە خۆشەگەم و گۆرانييه کانم سەرنشینهکانى مەست کرد، کە زانيم زەمينەيه کى لە بارم پێک هێناوه و چیتەر گومانم ئى ناکەن، کە وتمە قسەکردن. وتم هاوپرێيان کەس هەيه لە ناوتاندا بەختەوهر و شادمان بێت؟ ئەم پرسىيارە وەک گوللە دابارييه سەريان و وشک بوون و تووشى سەرسامى کردن. بەردەوام بووم:

کەستان تيا هەيه بلیت گشت پێداويستيهکانى ژيانم دابین کردووه و چیتەر پێويستيم بە هېچ شتيكى تر نيه؟
ئەجا دام لەبنى کوولەکەکە: "نەخێر هاوپرێيانم ئەمانە هەلبەتە کە ئەستەمن، چونکە ئێوه مەحرۇوم لە پزێمێک کە ئەمانەتان بۆ دابین بکات و وەلامى ئەم پرسىيارانەتان بۆ بکات بە ئەرئى".

به زمانیک که سهرنشینه کانی پاسه که لیم تیگه ن و به
 وریاییه وه نه وه ک پی بنیم به هه ستهک یان بیر و باوه پیکیانداو
 توو په یان بکه م، که و ته باسکردن و پروپاگهنده کردن بۆ په یامه که م،
 دوو سه عاتی پیک و تارم بۆ دان. هه موو حه یران مابوون. گه نجیک له
 ناو گه شتیاره کاندایار بوو نه م شتانه ی به دل نیه و ناگام لیبوو له
 هه لیک ده گه را. له نیو چیا مه زنه کانی توو سدا که پاسه که مان
 تابه که ی ته قی، گه نه که فرسه تی هتاو گرتی، زور خاکییانه و دوو
 له هه موو لووت به رزییه ک پیروزیایی لیکردم. وتی ماموستای به ریز به
 قسه کانتان ئیمه تان زیندوو کرده وه، زور به باشی خوتان په روه رده
 کردوو، زور بابه ت هه یه که هیوادارم جه نابتان بۆم پوون بکه نه وه و
 سوو دم پی بگه نن، بۆ نمونه مرؤف چیه؟ نه م پرسیاره ی که هیچ
 وهخت چاوه پئی نه بووم به ر شه واره ی خستم، له کاتی کدا ژیا نی
 سه ر کرده مارکسییه کان و ناوه پۆکی هه موو دانراوه کانیان و
 ورد و درشتی میژووی ولاته کۆمیونیستییه کانم ده زانی، که چی هیچ
 کات شتی و نه هاتبوو به میشکدا. ناسینی خۆم له بیر چوو بوو، که
 من هه مان پرسیارم ناراسته ی نه و کرد وتی نه مه بابه تیک نییه ناوا
 ساده و سه رپیانه باس بکرت، کتیبیکی بچوک له گیرانمدا یه،
 نه گه ر به لاتانه وه ناساییه به یه که وه شتیکی ئی ده خوینی نه وه.

چووینه گۆشه یه کی ته نهاوه، به هه موو توانای ده یویست بوونی
 خوام بۆ سه لمینیت. له به رامبه ر هه ندیک له پرسیاره کانمدا وه لامی

زۆر جوانى دامەو. تىگە يىشم ئىم گەنجە كەسىكى ئاسايى نى. لە
 كۆتايىدا دواى ئىم ھەموو ساڵە يەككىم دۆزىيەو لە ئاستى خۇمدا
 بىت، بەجۆرىك فەلسەفەى كۆمىونىزمى بەقەدەر مەن باش دەزانى،
 گفتوگۆكە مان تا گەراجى ئەدەنە بەردەوام بوو. ھەيران مابوم،
 ھىشتا گەشتى ھاوپى لاوھەكەم تەواو نەبوو بوو. قۆلىم گەرت و وتم
 نايەلم بۆ ھىچ شۆيىنىك بېۆيت، دەبىت بگەينە ئەنجامىك، مېشك
 تىكەل و پىكەل بوو، پرسىياري زۆرى تەرم ماو، ھەرچۆنىك بوو
 دەبىت ئەمەل لىرە بىتىنەو. گەنجەكە وتى بە مەرجىك دەمىنەو
 ببىتە ميوانى مەن، پىكەوتىن، بەيەكەو چووين بۆ مالى ھاوپىيەكى
 ئەو، مامۇستا لاوھەكە بە كىتەبەكانى بەردەستى يەك بە يەك وەلامى
 ھەموو پرسىيارەكانى دامەو، ئەو گرىكۆپرەو گومانانەى سالانىك بوو
 خۇيان لە ناخدا مەلاس دابو، وردە وردە كرەنەو ھەو پوون بوونەو.

ئىم ھالە بەردەوام بوو تا بانگى بەيانى فەرموو، ئەو گفتوگۆيە
 كاريگەريەكى زۆرى لى كردبووم، يەكەمجارم بوو بى بەزەبىيانە لە
 خۇم بېرسەو ھەو بەخۇما بچمەو. مېشك جەمى دەھات لەو
 پرسىيارانەى سەبارەت بە ھۆكارو ئامانجى دروستبوونى خۇم ھەمبوو.
 لە پاستىدا پىكدادان و ناتەبايىيە ناوخۇيىيەكانى نۆو كۆمىونىزم و ئەو
 كەردارە دوور لە لۆجىكانەى تىايدا پەپرەو دەكران بە بەردەوامى
 بوو بوونە سەرچاوەى گومان و پرسىيار لام، بەلام ئىم گفتوگۆيە
 بەشىوھەكى زۆر كاريگەر بناغەى باوھەرمى لەقاندو خستىە لەرزە،

کرمه لیک ئاسۆی نوێ له بەرده مەدا کرانهوه، به م کەف و کول و جۆش و خۆشه وه وه ستاین بۆ نوێژ. یه کهم نوێژم بوو. ئای خواجه گیان! چەند حەزو لەزه تێکی به تام بوو! تا نوێژه که ته واو بوو ده گریام. ئەو حەقیقه ته ئیمانیا نهی گوێیستیان بووم ده ستیان خسته دلمه وه و چی پیسی و بیباوه پی هه بوو له بنه وه ده ریانکیشا، ئیتر هه وڵدان بۆ نۆژه نکرده وهی تاوانکاری و کاره پووخته ره کانم بوو بووه خولای سهرم. سالی (۱۹۸۱) چووم بۆ ئەمریکا بۆ سەردانی کوپه کهم، له وی تووشی ئیفلجییه کی قورس هاتم، هه موو گیانی گرتبووه و خرابوومه ژێر چاودێری ورده وه له نه خۆشخانه دا، ئا له و کاته دا خه ویکم بینی که هیشتا له ژێر کاریگه ریه که یدام: مامۆستا سه عیدی نوورسی له گه ل یه کێکی تر دا ته شریفیان هێنایه ئەو ژووره وه که من تێیدا نووستبووم، که جه نابیام بینی بۆ ده رپرینی حالێ ناچیزی خۆم ده ستم کرده گریان، لیم نزیک بۆوه و به زه رده خه نه وه وتی: "تۆ ئەوه نده گونا هت هه بوو ئەم ئەمریکایه نه یده گرت و لێی ده پڑایه ده ریاکانه وه، په یامه کانی نوور بوونه که فیلی ژیا نت و ئەم نه خۆشییه شت بۆیه پی دراوه تا ببیته که فاره تی گونا هه کانت، نارام بگره و شوکرانه بژێر به." ئاوپی دایه وه بۆ ئەو زاته ی له پشتیه وه به پێژ و حورمه تێکی نۆژه وه وه ستابوو و فه رمووی:

- وا نییه مه ولانا خالید؟

- وایه مامۆستام.

به ههيه جانی ئه و خه وه وه به ئاگا هاتم و بینیم ژيان گه پاره ته وه
بۆ نيوه ی جه ستم.

ئێستا چەند مانگێکە هاتوو مه ته وه نیشتمان، تاکه دانه واییم
له هه مبه ر ئه م نه خۆشییه تا قهت پڕووکی و قورسه دا نه نها
په یامه کانی نووره، خۆم ناتوانم بیخوینمه وه، کوپه زا که م
ده یخویننه وه و منیش له سه ر کاسی تۆماریان ده که م، تا ئیواره به
حه ز و شه وقیکی ژۆره وه گوێیان بۆ ده گرم. که ئه و پوونکرده وه
ناوازه و به لکه کانی یه کتا په رستی ناو په یامی "بینینه کانی گه شتیارێک
به ناو گه ردووندا" ده بیستم، ئه وه نده تیکه لاویان ده بم و پۆده چم
تیایدا ئیتر پێویستم نه به بهی ئازار شکێن و نه به ده رزی مۆرفین
هه یه تا ئازاره به سوێکانم له بیر به رێته وه. "په یامی هه شر" یش وه ک
مندالێک ده مگرینێت، که چی جارێان گولله بجوایه به قاچمدا
نه مده گوت ئۆف. هه رگیز ئه و پابردوو هه چلکن و به ریاده م له یاد
ناچیت، هه رگیز ئه و ترسه جێم ناهێلێت که له کاتێکدا سزای تاوانی بێ
باوه پێی بۆ ماوه ی چرکه یه ک ئه وه نده ژۆر و بێ ئه ندازه بێت، داخۆ
سه رتا پای ژيانیکی چل په نجا سالی ده بێ سزا که ی چۆن بێت. ئه مه
ده مه یینته له رزه، ئه م ته مه نه ی لیوانه له تاوان و هیچ یاسایه کی
مۆیی ناتوانیت سزای شایانی خۆی بدات، داخوازی بوونی
دۆزه خێکی هه میشه یییه، به لام هانا به ره و ده رگای میهره بانێ ئه و
خاوه ن توانسته ده به م و داوای لیخۆشبوون تیکه لاوی فرمێسکه کانم

دەكەم و پېشكەشى دەكەم، دەزانم ئەو ئەوئەندە دلوۋانە ھەرگىز دەستە بەرزەوھەبووھەكان بۆ لای و لىۋە جووللادەكان لەپىتائى ئەوداۋ پەشيمانى ئەوانەى گەپاۋنەتەو، ئاۋمىد ناكات. ئەمەش دلم خۆش دەكات. مەۋقە لەكاتىكدا نەخۆش و دەستەوسان و لاواز بىت و گەشتبىتە كۆتايى تەمەنى، تەنھا ھىزىك دەتوانى دلتەوايى بداتەوھە كە دەستەلاتى بەسەر نەخۆشى و لاوازی و مردندا بشكىت. ئەگىنا نە پارەو نە مال و نە مندال ناتوانن بىنە جىي ھىواۋ ئومىد. نەك ھەر نابنە دلدەرەوھە، بەلكو ئەو ئازارەى لە ھەستکردن بە جوودايى ئەوانەوھە پەيدا دەبىت، لە ھەزار ئىفلىجى ناخۆشتەرە، پىۋىستە من بىمە نمونەيەكى بەرجەستە بۆ ئىۋە چونكە من لەم پاستىدەدا زىاوم.

براكەم، ۋەكو كەسىك كە گەشتوۋمەتە لوتكەى ملنەدان و بى باۋەپى، دەلىم: ئەم شەپۆلى سەرپىچى و تاوانكارىيەى ئەم پۆزگارە كە لە مەژوۋدا وىنەى نەبوۋە، بەم پوۋخاندن و كاۋلكارىيانەى كە دەيكات، دژى ھەموو دىنەكان و مەۋفايەتى ۋەستەوھەوھە گەشتۆتە ئاستىك گەردوون بەرگەى ناگرىت و موۋچپكە بە جەستەيدا دىت، بۆ بەرەنگارىبوونەوھى ئەم ئافەتەى كە پارەى بى شومارو پلان و تەلەكەى جۆراۋجۆرى بۆ دابىن دەكرىت، پىۋىستىمان بە "پەيامەكانى نور" ھەيە كە پافەيەكى مۆدىن و سەردەمانەى قورئانى پىرۆزەو پەچەتەيە بۆ لاشەى بىمارى مەۋفايەتى، ھىچ چارەيەكى ترمان لەبەردەمدە نىە. من ئەمەم ئەزموون كەردوۋە، ھەر

لايه نيك بيه ویت مافی نیشتمان و مرقایه تی و به لکو گه ردوون
به گشتی بپاریزیّت، ده بیّت یه که م کار که پیی مه لده ستیّت هه ولدان
بیّت بۆ بلاوکردنه وه ی په یامه کانی نوور. نه گینا گه ردوون به رگه ی نه م
سته مه ناگریّت، ئیتر نه م باسه په وانیه ی نه وانیه ده که م که خاوه ن
ویژدان و دلسۆزین. چاوه پیتی نزاکانتانم و چاوتان ماچ ده که م.

۱۹۸۳/۱۰/۱۶

سالح گۆک کایا

ئیزمیر

نامه‌ی دووهم:

نامه‌یه‌کم نارد بۆ ناویشانی ئه‌مریکای کاک سالت. وه‌لامی
نامه‌که‌م له‌ سالتی (۱۹۸۵) پێگه‌یشت. له‌کاتی‌کدا له‌ سالتی
(۱۹۸۴) نووسرابوو.

نامه‌که‌ کاک سالت خۆی نووسیبووی به‌لام کوپه‌که‌ی ناردبووی،
له‌ناویدا تیئینییه‌کی بچوکی تێدابوو که‌ کوپه‌که‌ی نووسیبووی:
"دوو پۆژ دوائ وه‌فاتی باوکم چوومه‌ ژووره‌ تاییه‌تییه‌که‌ی
خۆیه‌وه، له‌سه‌ر میزه‌که‌ نامه‌یه‌کی لێبوو که‌ ناویشانی ئێوه‌ی له‌سه‌ر
نووسرابوو و ئاماده‌بوو بۆ ناردن، باوکی په‌حمه‌تیم نامه‌که‌ی
نووسیبوو به‌لام مه‌رگ پێی نه‌دا بۆتانی بنێرێ. ئه‌م نامه‌یه‌ وه‌کو
وه‌سیتیکی باوکم بۆ ئێوه‌ی ده‌نێرم، باوکی به‌پێزم به‌یارمه‌تی
موسولمانانی ئێره‌ به‌پێ خرا بۆ نیشتمانی هه‌میشه‌یی خۆی."
له‌ژێر نامه‌که‌دا له‌بری واژ نووسرابوو "کوپه‌ی کاک سالت".

وه‌فاتی کاک سالت چه‌نده‌ دلگرانی کردین، نامه‌ی دووهمی
ئه‌وه‌نده‌ دلی خوش کردین، ئه‌م نامه‌یه‌یه‌ی که‌ چه‌ند جارێک
خوێندمه‌وه، وه‌کو نامه‌ی یه‌که‌م به‌هه‌موو ئه‌م نیشتمانه‌دا بڵاوبۆوه‌و
ده‌ماوده‌می پێ کرا.

ئه‌مه‌ش ده‌قی نامه‌که‌یه‌:

ئه‌ی ئه‌و برا خوشه‌ویسته‌ی گه‌رچی به‌ ماده‌ و جه‌سته‌ لێم
دووڕیت، به‌لام له‌ جیهانی مه‌عنه‌ویدا زۆر لێم نزیکیت، له‌ نامه‌ی

پیشووتدا ههستم کرد زۆر مهراقی بارودۆخی منته. برام، زۆر حهیفه
 هیزى مهراق (واته حهزى فیربوون)ى خۆت له کاروبارى کهسیکی
 گوناھبارى وهك مندا بهفیرۆ بدهیت، چونکه شتیکی ژیرانه نیه
 له کاتیکیدا جه وهریکی بهنرخى وهك ئیمان وهستاوه، تق بییت و ئهم
 مهراقهت له چهند شتیکی بى مانای وادا به کاربهیتیت.

براکهم ئیستا حالى مادیم زۆر پهڕیشانه. نهك ههستانه سهڕپى،
 بهلکو هیزى قسه کردنیشم نهماوه له کاتیکیدا ئهم چهند دیره رهش
 دهکه مهوه، وهك مندالیک خۆم دهبینم که له سینهی گهرمی دایکی
 دابراپییت. ئهم حاله ی لاوازی و دهسته وسانیهیم، یادگارییهکی کۆن
 بیرخستمه وه که مه حاله له یادم بجییت.

من په کیک بووم له و گه نجانەى که له سهرا خواستی مارشال تیتۆی
 سهروک وهزیرانى یوگسلافیا، بانگیشتى به لگراډ کرابووین. بیستمان
 رابهریکی ترکه ته مهنی ههشتاوسى ساله و زیاد له ههفتا سالى ژيانى
 فیداکارانە له پیناوی کۆمیونیزم له یوگسلافیادا بهختکردوه، زۆر
 نهخۆشه و له جیگادایه. پیشتەر ناو و سههرله بهری ژيان و ههموو ئه
 کارو چالاکیانهى ئهومان وهك ناوی خۆمان له بهربوو و زۆر سهرسام
 بووین به که سایهتییه کهى. به فرسه تمان زانى و خیرا خۆمان گه یانده
 ماله کهى، چهند کهسیکی تریشم له گهلدابوو که له ولاتانى تره وه
 هاتبوون و سهروکی پیکخوا و پیکخته کانی قوتابى یانى کۆمیونیزم
 بوون له ولاته کانی خۆیاندا. که چووینه ژووره وه بینیمان دیواره کان

پېږبونه ته وه به و مه داليا و به لکه نامه ی شهره ف و پېژلینا نانه ی که
 له پاداشتی سرکه وتنیدا له مهیدانی کږمیونیزمی جیهانیدا پټی
 به خشرابوو. ثم پیاوړی که به به کیک له و ده پازده که سایه تیبه
 کاریکه رانه ی جیهانی کږمیونیزم داده نرا، نووسابوو به جیگا که یه وه و
 نرکه و ناله ی دهات. نیمه هیشتا له ناو شو خوځشیبه دا ده ژیاين که
 شو شهره ف ه مان پټ به خشرابوو ثم پیاوړه مه زنه ببینين، به زه حمه ت
 توانی پاست بیت ه وه و دانی شی ت. خزمه تکاره کان وه که په روانه
 به ده وروپه ریدا ه لده سووړان، ده توت نازارو ناږه ه تی به کانی شو
 ه موو ساله له خه ت و چرچه کانی پووخساریدا نووسراونه ته وه. شو
 دم و چه ناگه یی و تاری بڼ ه زاره ها که س دابوو، شو مږ بوبوو به
 ته لای ته قیو، ده ست و قاچی ته نها نیسقانه کانی مابوونه وه، چونکه
 نیمه ټینگلیزی به کی باشمان ده زانی، به ناسانی ده مان توانی له گه لای
 بدوین. بڼ ساتیک نیگام ناوټه ی نیگا کانی ثم گه وړه مارکسیسته
 بوو، چاوانی پېږبون له فرمی سک و لیوی ده له رزی، دم و چاوی
 نه ونده خه مگین بوو ده توت له تاو نازاری داپړان و جوودایی له زیان
 ده تلپته وه، که هه ستم به مه کرد ویستم دلی بده مه وه:

"ماموستا گیان ژیا نی نیمه پیت به پیتی له لاپهړه زېږینه کانی
 کږمیونیزم دا نووسراوه ته وه. هیچ هه فالیک نه کاره کانی نیمه نیمه به رز
 نه نرخینیت و چه پله تان بڼ ټ نه دات، هه موومان ه یران و سرسامی
 جه نابتانين. وه که په رستراوټک پېژتان ټ ده گیریت، بڼچی مردن

ئەو ھەندە دە تانترسېئىت؟ گەرچى لەوانە يە بە جەستە لەناومانە
 نەمىئىت، بەلام لەنىو شاكارەكانندا دەژىت. "كە وشەى "مردن"ى
 بىست، ەك ئەو ەى بوومە لەرزە يەك بىھە ژىئىت، لەرز دايگرت، بۆ
 ساتىك پووى ترش بوو و لۆچ كەوتە نىوچاوانى و ھەناسەكانى خىراتر
 بوون، ئەو قسانەى كە بە دەنگىكى لەرزۆك و گرياناوى وتنى،
 ئىستاش لە گويمدا دەزىنگىئەو ە:

"ھاوپى، من ئىتر دەمرم، ناتوانم پادەى ترسناكى مەرگ بۆ ئىو ە
 باس بكم، گەر بشتوانم سەر كەوتوويم لە باسكردنىدا، ھەرگىز ئىو ەى
 گەنج و لەش ساغ لەم تەمەنە تاندا لىم تىئاگەن. بىر كەو ە، مردن يانى
 نەبوون و بوون بە خۆل، پۆشتنىكە كە جارىكى تر گەپانەو ەى لەدوا
 نى، ئەمە خەرىكە شىتم دەكات. جىابوونەو ە لە دۆستان و
 خۆشەويستان و ناويانگ و دەسەلات... تىئاگەيت چەند سامناكە؟

من ئىستا ھەموو چركە يەكم مردنىكە، مەرگ ئەو ەندە ترسېئەرو
 زەندە قەبرە، ھەموو ساتىك لە ژەر پشتنى خۆى بەردەوامە.

ھاوپىيان، دەمەوېت بە دلئىكى فراوانەو ە لەبەرچاوى ئىو ەدا ئەم
 دانپىدانانە بدر كېتىم: ئەگەر دواى مردن زىندوو بوونەو ەو پاداشت و سزا
 نەبىت و بىمە خۆل، ئەى كەواتە نرخ و ماناى ئەم ھەول و تەقەلايەى
 من چىيە كە داومە؟ پىم بلئىن؟ لە دلئى ھەفالا نا دەنىژرىم و چەپلەم بۆ
 لى دەدرىت، ئەمانە بە من چى؟ دواى ئەو ەى تىادەچم، ئايا دەنگى
 چەپلە و پۆزلىنانى ئەوانەى دواى من، وىژدانى ئەو مار و دوو پشكانە

دەبزوئىيەت كە بەردەنبە جەستەي بى گيانم؟ پىم بلىن، ئەم
 پۇشتنەي ئىمە بەرەو كۆي يە؟ ماركس و ئەنجلەس و لىنىن نەيانتوانى
 ئەم پاقە بگەن. ناچارم دان بەوۋەدا بىم كە: مەن ئىتر باۋەپم بە خواۋ
 پىغەمبەرۈ زىندوۋىۋونەۋە ھەيە. بى دىنى چارەيەك نىە. بىرگەنەۋە،
 ئەم گەردوۋنە ناۋازەيەۋە ئەم كۆشكە مەزە پىۋىستە بەدەيەنەرتكى
 ھەيىت، بەپاي مە ناگونجىت مردن كۆتايى پىگەكە ھىت. پىۋىستە
 شوئىنك ھەيىت تىيدا چاكەكاران پاداشت بىرئىن و بەدكاران بە سزاي
 خۇيان بگەن، چونكە ئەۋەتا بە بەرچاۋى خۇمانەۋە دەيىنەن
 سەمكارو سەم لىكراۋ ۋەكو يەك لەم دىنەيە كۆچ دەكەن، ئەم
 كىشمەكىشە نەيىت ھەر ئاۋا كۆتايى ھىت. مەن بە ۋىژدان ھەست بەمە
 دەكەم، بەجۆرىك ئەۋ سەم و زۆرەي لەملىۋنەھا مەۋفەمان كەردوۋە،
 ئىستە دەستى لە بىنم گىر كەردوۋە، دەيىت يەككە ھەيىت گۆي بۆ دادو
 فەريادى ئەمانە پابگىت. گەر ۋانەيىت مەۋفە بەچى سوۋكەنەي دىتى؟
 پىۋىستە ئەمانە پوۋنكەرنەۋەيەكەيە ھەيىت. ماركس لەمەدا ھەلەي
 كەردوۋە مەشكى ئىمەشى سەرخۇش كەرد، بەجۆرىك ھەتا مردن
 لەدەرگامان نەدات ھەست بەمە ناكەين. لەۋانەشە پەلەۋپايە
 بىرقەدارەكان پىگىرەن لەبەردەم بىننىدا، مەن لەسەر ئەم بىرۈ باۋەپم
 ھەۋالان، ئىۋە چى دەلەين بىلەن. "لەۋاي ئەم چەند دىپە خەمگىنە،
 دەمەۋىت ھەۋالەتكى خۇشتان پى بەدەم: كە لە نەخۇشخانە كەۋتەۋوم،
 سەۋكى پىخەراۋى ئاتەيست (بى دىن) ھەكان ھات بۆ سەردانم،

پروفیسور بوو له فلسفه‌دا. یه‌کټک بوو له نندامانی به‌پټوه‌بری
زانکوی کالیفورنیا. لټم پرسى که نامانجى نهم پټکخواوه‌ی نټوه چیه؟
له وه‌لامدا وتی: "هممو دینه‌کان به پردیه‌کی نه‌ستور مرق‌فایه‌تیا
داپوشیوه و چهند یاسایه‌کی وشک و قورسیان داناوه و به‌ریه‌ستن
له‌بردهم چټیردن و له‌زه‌ت بینینی ته‌واوه‌تی توژی لاوان له خوځشی
و راباردنه‌کانی ژیان، نټمه پټیان ده‌لټین که خوا نیه بټوه‌ی بی
ترس و دل‌پاوکی بتوان چټره‌کانی دنیا تام بکه‌ن."

ده‌مزانى نهم پټکخواوه‌ی که له نه‌مریکادایه، په‌یوه‌ندیه‌کی
باشى له‌گه‌ل مؤسکو هیه، چونکه روسیا له‌برنه‌وه‌ی نه‌یتوانیوه به‌و
شیوه‌یه‌ی که ده‌یه‌وټ کومینوزم له نه‌مریکادا بلاوبکاته‌وه،
بانگه‌ش‌ه‌ی بی دینی و بی خواى و بی به‌رنامه‌ی ده‌کات تا له‌پټی
نهموه لاوان دووچاری به‌په‌لایی و بی نامانجی بکات، له‌راستیدا نهم
پټکخواوه داردست و نه‌لقه‌ل‌گوټی مؤسکوټیه. له‌به‌رامبه‌ر نه‌و
قسه‌یه‌ی پروفیسوره‌که‌دا منیش چهندم پټکرا، هه‌ولمدا باسى سیه‌می
"په‌یامی به‌ری دره‌ختی نیمان" ی بټ پوون بکه‌مه‌وه. زور به‌جددی
گوټی بټ گرتم، کاتیک نهم راستیه نیمانیانه تا راده‌یه‌ک ده‌رگای
له‌میژه داخواوی بی باوه‌پی دل‌ی نه‌وی کرده‌وه، په‌یتا په‌یتا هممو
نه‌و پرسیارانه‌ی پزکرد که ده‌میکه له‌ناخیدا په‌نگیان خواردوټه‌وه و
نهم سه‌رکوتی کردوون. هه‌رچند کاته‌که زور نه‌گونجاو و کورت بوو و
منیش زور نه‌خوځ بووم و نه‌مده‌توانی وه‌ک پټویست وه‌لام بده‌مه‌وه،

که چي له گه ل نه وه شدا کاکي پرېفيسور له بهرام بهر پر استييه کاني
 نيماندا شل بوو بوو. به نومېدی ديدارېکي تر مالئاواييمان له به کتر
 کرد، که پوښت بيلبيله چاوه کاني پېده که نين. زور سوپاس بڼ خوا
 که دوو هم جار به کتر مان بينييه وه، له کوتايي گفتوگويه کي دوو و
 دريژدا په نجه ي شايه توماني به رز کرده وه و به چاوي پر نه سرينه وه و ه
 نه وه ي ته حه ددای ه موو جيهاني بيياوه پي بکات، موسولمان بووني
 خوي پاگه ياند، نيوه شه و پوښت و به ليني دا که به ياني زوو بيت تا
 نوڅي فيريکه م.

خواخوام بوو چرکه يه ک زووتر به ياني بيت، چاوه کانم چنه ند
 کاترميرک چاوه پي نه وه بوو نه و ده رگا که بکاته وه و بيته ژوره وه.
 به داخه وه نيوه پو هات و نه و هر ديار نه بوو. ته له فونم کرد بڼ
 ماله وه يان. ده نگيکي نه ناسراو وه لامی دامه وه، وتم:

- پرېفيسور خوي له کوئ يه ؟

- تر کاک سالحيت ؟

- به لن.

- شه و نړه ي دل ليتيد او مرد، له سه ره مه رگدا هر ناوي توي
 ده هيتا. من کوپي نه وم، دوو کاترمير پيش مردني ه مووماني
 کز کرده وه. دواي پوونکر د نه وه يه کي زور داواي لي کردين که نيتمه ش
 موسولمان بين، من و دايکم و خوشکه که م قسه کاني باوکممان به
 گونجاو زاني و موسولمان بووين. برياريو ه موومان پيکه وه بيتين بڼ

لای تۆ تا نوپۇزمان فېرىكەيت، واقم وپما. خوابه گيان دەمه ویت
 له بهرامبه رگه وره یی و مه زنیی تۇدا سەر بنیتمه سەر زهوی و جارێکی
 تر به رزی نه که مه وه، چونکه تۆ گه وه رێکی وه ک قورئانت پئی
 به خشیوین، که ته مه نێکی لیوان لیو له سته م و تاریکی به چه ند
 کاژێرێک پووناک ده کاته وه ده یکات به چراخان. چه ند نیعمه تێکی
 نه بپاوه یه خوابه گيان! چه ند خه زینه یه کی بئی پایانه! نه گه ر به
 نه ندازه ی ژماره ی گه ردیله کانی له شمان له پیتناو تۇدا بیینه قوریانی،
 هیشتا شایانی گه وره یی تۆ نییه .. هاوړی ئازیزم، شوکرانه بژێری
 هه موو نه م نیعمه تانه م و چۆن نه ویندارێک چاوه پوانی پۆژی ژوان و
 ویسالی یاره و تا نه و پۆژه هه سره ت پارچه پارچه ده یته وینیته وه،
 منیش ئاوا تامه زووی بینین و به خزمه ت گه یشتنی پێغه مبه ری ئازیز و
 باوه پدارانم. چاوه پێی نه و ساته م. چاوه پێی فریشته ی مه رگ نه که م
 بێت و ده رگای ژووره که م بکاته وه، ته نها په رده یه کی ته نک ماوه له
 نیوان من و مردندا. کفن و سابوونه که م له ژێر سه رمدا ئاماده یه. خوای
 گه وره له قوتا بیانی قورئان قبوولمان بکات کاتیک دوا هه ناسه
 ده ده ینه وه. چاوه پێی دوعاتانم.

١٩٨٤/١٢/١٢

سالح گۆک کایا

هەر که هه والی وه فاتی کاک سالحم پینگه یشت، ده ست و برد به
ته له گرافیک سهره خووشی خۆم به بنه ماله که ی گه یاندو پیم پاگه یاندن
که نیمه لیره زۆر دلگرانین به کۆچی دوا یی کاک سالح و هاوبه شی
خه متانین، نامه یه کم بۆ کۆپه که ی نووسیوو.

دوو پاتم کردبووه که به هەر نرخیک بووه ده مه ویت یه کتر بناسین
و نه و دۆستایه تیه ی که له گه ل باوکیدا هه مبووه، ئیستا ئاره زوو
ده کم له گه ل کۆپه که یدا به رده وام بیّت، نووسیوویم که هه ندیک لایه ن
و گۆشه ی نادیار له ژیا نی باوکیدا هه یه که پێویست و گرنگه پوون
ببنه وه و بۆ ئه م مه به سته ش له کۆپه که ی باشترم ده ست ناکه ویت،
داوام کردبوو که به زووترین کات وه لّام بداته وه.

دوا ی دوو مانگ نامه یه کم له کۆپه که یه وه به ده ست گه یشت:
"زۆر سوپاست ده که یین که هاوبه شی خه می ئیمه ییت له م
کۆسپه ی به سه رماندا هاتوو ه. بێ گومان دۆستی باو کم، دۆستی
منیشه، به لّام له به ره وه ی زوو زوو ئادریشه که م ده گۆپم، ناتوانم
په یوه ندیه کی به رده وام له گه ل به پێژتان بیه ستم. هیوادارم لیم
تێبگه ن. زۆر سوپاس..." زۆر نامه ی ترم نارد بۆ کۆپه که ی، به لّام
هیچم پێ نه گه یشت، ئیستاش چاوه پێی وه لامیکم له کۆپه که یه وه،
هیشتا نه و ئومێده م هه یه که نه گه ر بیّت و ئه م مرقفه نا ئاساییه

يادگار ييه په شه کاني بکه ونه بهر پښنایي له وانه يه زړه سره داوو
شتي گرنګ به ده سته وه بده ن.

ګياني کاک سالتح شاد بښت. خواي گه وره له گونا مه کاني خوش
بښت هه موو نه و کاک سالتحانه ي تر که له کولاني دهر نه چووي بښ
باوه پيدا گيريان خوار دووه و په له قارڼه يانه، بگه يه نښت به هه مان
پښمووني و پووناکي. دنياي نه نگوسته چاويان نوور دايپو شيت...

نامين، نامين، نامين!

پیرست

- پیشه کی ۳
- ناخویشی و ساته تاله کانی کوځا پیره که ۷
- له ژه هراوی کردندا چیژ وهرده گرن ۱۹
- نه و کابرایه !! ۲۱
- دهست پیکردنی گفتوگؤ له شاخه کانی توږوس ۳۱
- نه بی له سهره تادا باسی پروابوون به خودای بؤ بکه م ۳۷
- مه به سستی نه م کتښه ! ۴۶
- ته قینه وه گوره که ۵۵
- چؤن باوه پ به و شتانه به ټنن که نایان بینین !! ۶۳
- دریژه ی ده مه ته قیی ناو ئو تومبیله که ۷۰
- نه م گه ردوونه ده ستردی کی ټیه ؟ ۷۷
- کاتی ده رگا داخراوه کان ده کرانه وه ۹۰
- یه که م نویژ و یه که م دانپیدانان ۱۰۳
- نامه کان ۱۱۹

KENDİNİ ARAYAN ADAM

HALİT ERTUĞRUL

له پۆژگارێکی کورتی پایزدا.. بهههنگاوێکی قورسهوه له
(قهیسه ریه) وه سواری پاس بوو، هه گبهی خه یالی دهسته و سانه
بهو ئایدیۆلۆژیایه وه که شهست سالی ته مهنی کردۆته قوربانی..
له گهه له وه شهیدا زۆر به قورسی کهوته ژیر کاریگه ریی قسه ی
مامۆستایه که لهو پاسه دا هاوسه فهری بوو!

ئه و چوزانیت گهتوگۆی له گهه له رێبوارێکدا له نیو پاسێکدا ژبانی
ئه م له ریشه وه ده گۆریت؟! به ئی.. گهتوگۆکه یان تا به یانی
به رده وام بوو، له کۆتادا خۆی و ئایدیا که ی کهوته بهر لیشاوێک
له پرسیا ری نوێی بیر و هۆشی خۆی!

لیره دا له خۆمان ده پرسین: ده بی ئه و بابه تانه چی بن ئه وه نده به
هیزه وه کاریگه ریا ن له ناخی مرۆفیک هه بییت، یا خود ده بی
کۆتایی ئه م چیرۆکه سه ر نه جرا کێشه به چی گه یشتیت؟!

ئه م په رتو و که ی مامۆستا (خالی د ئیرتو غرول) تیراژ و نۆبه ی چاپه کا نی
سنووری ئاسایی تی په راندوه و وه رگیر درا وه ته سه ر حه وت زما نی بیانی،
به خو یندنه وه ی ئاسۆیه کی نوێ له بیر و ژیا نتاندا والا ده کات.

ISBN 0-0001-0000-5

9

780000 100009

نرخه (3000) دیناره

ناوێكی گهڕاندنی ئارا

ARA Media Center

www.aramediacenter.com

info@aramediacenter.com

